

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ

શ્રી પંચપ્રતિક્રમાણ મૂળ

નવસ્મરણ, ચૈત્યવદનો, સ્તવનો,
છ દો, સજ્જાયે સર્થા વિધિ
વગેરેનો સંગ્રહ

અંકાચક

સામર્થ્ય હી. શાહ

હવનનિવાસ સંગ્રહ — પ્રાણીતાણા.

મુદ્રા—

વીરસ ૨૪૭૪] ૧-૮-૦ [વી સ ૨૦૦૪

કંઈક

પાઠ્ય પુસ્તકમાં પ્રસ્તાવનાની આવશ્યકતા જણાતી નથી પણ થોડું લખવા જેવું લાગે છે તે લખું છું.

પોકેટ સાઈઝમાં પંચપ્રતિક્રમણની માગણી રહેતી હોવાથી મહીનાઓ પહેલાં પ્રેસમાં છાપવા આપેલ પણ પ્રેસની મુશ્કેલીઓને અંગે જલ્દિ બહાર પાડી શક્યા નથી.

સૂત્રો વગેરે છપાવવામાં બનતી બધી કાળજી અમે રાખીએ છીએ, છતાં દોષ રહી જવા સંભવ છે તેની ક્ષમા પ્રાર્થીએ છીએ અને તે સખલના અભ્યાસી અમને જણાવશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

સખત મોઘવારીને અંગે પાઠ્યપુસ્તકો મેંધા પડે છે બીજા વિશ્વયુદ્ધ પહેલા જે પચપ્રતિક્રમણ પોકેટ પુસ્તક ચારથી પાચ આને ઘરમા પડતુ તે આજે ૧-૨-૦ ઘરમા પડે છે

પોકેટમા સૂત્રો ઉપરાત બીજો ઘણો સગ્રહ કરવામા આવ્યો છે, તે અનુક્રમણિકા જેવાથી ખ્યાલમા આવશે

અમે મોટે ભાગે પાઠશાળા ઉપયોગી પાઠ્ય પુસ્તકોજ છપાવીએ છીએ પચપ્રતિક્રમણ સાર્થક રૂપમા તૈયાર થઈ ગયુ છે કોઈપણ પાઠશાળા ઉપયોગી પ્રકાશન માટે અમને પૂછાવો.

સમ્યગ્જ્ઞાનના પુસ્તકને જ્યા-ત્યા ગળાડતુ મૂકી આશાતના ન કરવી આ અભ્યાસીઓ પ્રત્યે નમ્ર ભલામણ છે

પાસીતાણા.

સોમચંદ ડી. શાહ

વિષયાનુક્રમણિકા.

સૂત્રોનો વિષયક્રમ

પૃષ્ઠ

૧ નવકાર-મંત્ર	....	....	૧
૨ પંચિંદ્રિય	....	....	૨
૩ ખમાસમણ સૂત્ર	....	....	૨
૪ ઇચ્છકાર:	....	....	૩
૫ ઇરિયાવહિયં	....	....	૩
૬ તસ્મઉત્તરી	....	....	૪
૭ અન્નતથ	....	....	૫
૮ લોગસ્સ	....	....	૬
૯ કરેમિભાંતે	....	....	૮
૧૦ સામાધય વયજુત્તો	....	....	૮
૧૧ જગચિતામણિ	....	....	૧૦
૧૨ જંકિચિ	....	....	૧૨

૧૩ નમુત્યુપુ	૧૨
૧૪ જાવતિ ચેષ્યાઈ	૧૪
૧૫ જાવત દેવિસાહુ	૧૫
૧૬ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર	૧૫
૧૭ ઉવસગ્ગહર સૂત્ર	૧૫
૧૮ જયવીયરાય સૂત્ર	૧૭
૧૯ અરિહંત ચેષ્યાણુ	૧૮
૨૦ કલ્લાણુકક સૂત્ર	૧૯
૨૧ સસારહાવા સૂત્ર	૨૦
૨૨ પુદ્ગલવરદી સૂત્ર	૨૨
૨૩ સિદ્ધાણુ બુદ્ધાણુ	૨૩
૨૪ વેયાવચ્ચગરાણુ	૨૫
૨૫ ભગવાનાદિ વંદન	૨૫
૨૬ દેવસિચ પડિષ્કમ્મણુઠાઉ	૨૫
૨૭ ઇચ્છામિઠામિ સૂત્ર	૨૬

૨૮ નાણુંમિ દંસણુંમિ	....	....	૨૭
૨૯ સુચુરવાંદણું	....	....	૨૯
૩૦ દેવસિઅંઆલોઉં	....	....	૩૧
૩૧ સાતલાખ	....	....	૩૧
૩૨ અઠાર પાપસ્થાનક	....	....	૩૨
૩૩ સંવસ્સવિ	....	....	૩૩
૩૪ ઇચ્છામિ પડિછમિઉં	....	....	૩૩
૩૫ વંદિતુ સૂત્ર	....	....	૩૪
૩૬ અપ્પભુઠ્ઠિયો સૂત્ર	....	....	૩૭
૩૭ આચરિય ઉવજ્જાચ	....	....	૪૮
૩૮ નમોડસ્તુ વર્ધમાનાય....	....	....	૪૯
૩૯ વિશાલલોચન	....	....	૫૦
૪૦ શ્રુતદેવતા સ્તુતિ	....	....	૫૧
૪૧ ક્ષેત્રદેવતા સ્તુતિ	....	....	૫૨
૪૨ કમલદલ સ્તુતિ	....	....	૫૨

૪૩ અર્ધાંશ-સુ	૫૩
૪૪ વરકનક	૫૩
૪૫ લઘુશાન્તિ	૫૪
૪૬ ચઉદ્ધસાય	૫૬
૪૭ ભરહેસર સજ્જાયા	૬૦
૪૮ મન્હજિલાણુ સજ્જાયા	૬૪
૪૯ તીર્થવંદના સૂત્ર	૬૫
૫૦ ભુવન દેવતા સ્તુતિ	૭૦
૫૧ દેવ દેવતા સ્તુતિ	૭૦
૫૨ પોસહ લેવાનું પચ્ચક્રખાણુ	૭૧
૫૩ પોસહ પારવાનું સૂત્ર . .	૭૧
૫૪ સ્નાતસ્યા સૂત્ર	૭૨
૫૫ સકલાહત્ સૂત્ર	૭૫
૫૬ પાક્ષિકાદિ વિસ્તૃત અતિચાર	૮૫
૫૭ સવારના પચ્ચક્રખાણુ	૧૨૨

૫૮ સાંજનાં પરચક્રખાણો.....	.....	૧૨૭
૫૯ ચોવીશ તીર્થકરોનાં નામ.....	.....	૧૩૨
૬૦ નવપદ્મ નામ તથા વર્ણ.	.....	૧૩૩
૬૧ પ્રભુ દર્શન દૂહા.....	.....	૧૩૪

મહાભાંગલિક નવસ્મરણાદિ.

૧ નવકાર.....	.....	૧૩૫
૨ ઉવસગ્ગહરં.....	.....	૧૩૫
૩ સંતિકરં સ્તવનમ્.....	.....	૧૩૬
૪ તિજયપદુત્ત.....	.....	૧૩૯
૫ નમિઉષ્ણસ્તોત્ર.....	.....	૧૪૨
૬ અનિતશાન્તિ.....	.....	૧૪૭
૭ ભક્તામરસ્તોત્ર.....	.....	૧૬૦
૮ કલ્યાણ મંદિર સ્તોત્ર.....	.....	૧૭૨
૯ બૃહત્ શાંતિ સ્તવ.....	.....	૧૮૬
૧૦ આત્મરક્ષા નવકારમંત્ર.....	.....	૧૯૩

૧૧ અધિમંડલ (નાનુ) .	૧૯૪
૧૨ જિન પંજર સ્તોત્ર .	૨૦૪
૧૩ ગ્રહ શાન્તિ સ્તોત્ર .	૨૦૬
૧૪ ગૌતમ સ્વામીનો મોટો રાસ	૨૧૭
૧૫ ગૌતમ સ્વામી અષ્ટક	૨૩૨
૧૬ ગૌતમ સ્વામી છંદ	૨૩૫

વિધિઓ ૨૩૬ થી ૨૫૮

૧ સામાયિક લેવાનો વિધિ	૨૩૬
૨ સામાયિક પાસવાનો વિધિ	૨૩૬
૩ ચૈત્યવંદનનો વિધિ	૨૪૦
૪ શુરવંદનનો વિધિ	૨૪૧
૫ દેવસિય પ્રતિક્રમણનો વિધિ	૨૪૧
૬ રાષ્ટ્રિય પ્રતિક્રમણનો વિધિ	૨૪૫
૭ ચક્રિય પ્રતિક્રમણનો વિધિ	૨૫૩
૮ ચૌમાસી પ્રતિક્રમણનો વિધિ	૨૫૭

૯ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણનો વિધિ	૨૫૮
૧૦ સંથારા પોરિસિ	૨૫૯
૧૧ પંચપ્રતિક્રમણનો સંક્ષિપ્ત ભાવાર્થ	૨૬૨

ચૈત્યવંદનો

૧ સકલકુશલવદ્વી	૨૮૦
૨ શ્રી સીમંધર વીતરાગ	૨૮૦
૩ શ્રી સીમંધર જગધણી	૨૮૧
૪ વિમલ દેવલ જ્ઞાન કમળા	૨૮૧
૫ શ્રી શત્રુજય સિદ્ધક્ષેત્ર	૨૮૩
૬ પદ્મપ્રભુને વાસુપૂજ્ય	૨૮૩
૭ ખારગુણ અરિહંતદેવ	૨૮૪
૮ પરમેશ્વર પરમાતમા....	૨૮૪
૯ આજ દેવ અરિહંત નમું	૨૮૫
૧૦ ખીજનું ચૈત્યવંદન	૨૮૬
૧૧ જ્ઞાનપંચમી ચૈત્ય૦	૨૮૭

૧૨ અષ્ટમી ચૈત્ય૦	..	૨૮૮
૧૩ એકાદશી ચૈત્ય૦		૨૮૯
૧૪-૧૫-૧૬ પર્થુપણ ચૈત્યવૃદ્ધન		૨૯૧-૨૯૨

ગ્રામીન સ્તવનો

૧ સીમધર જિન		૨૯૩
૨ સીમધર જિન		૨૯૪
૩ સિદ્ધાચલજી		૨૯૫
૪ સિદ્ધાચલજી સ્તવન		૨૯૭
૫ સિદ્ધાચલજી સ્તવન		૨૯૮
૬ ઋષભદેવજી		૨૯૯
૭ મહાવીર સ્વામીજી		૩૦૦
૮ આદિનાથ જિન		૩૦૧
૯ અજિતનાથ જિન		૩૦૨
૧૦ પચમીજી સ્તવન		૩૦૪
૧૧ પર્થુપણ સ્તવન		૩૦૫

સ્તુતિ-થોય

૧ સિમંધર જિનવર	....	....	૩૦૭
૨ મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં	....	....	૩૦૭
૩ પુંડરિકગિરિ મહિમા	....	....	૩૦૮
૪ શ્રી શત્રુઞ્જય તીરથ સાર	....	....	૩૦૮
૫ ખીજની સ્તુતિ	....	....	૩૧૦
૬ પંચમીની સ્તુતિ	....	....	૩૧૧
૭ અષ્ટમીની સ્તુતિ	....	....	૩૧૩
૮ એકાદશીની સ્તુતિ	....	....	૩૧૪
૯ પંચ તીર્થની થોય	....	....	૩૧૬
૧૦ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ થોય	....	....	૩૧૭

સંજ્ઞાઓ

૧ ક્રોધની સંજ્ઞાઓ	....	....	૩૧૮
૨ માનની સંજ્ઞાઓ	....	....	૩૧૯
૩ માયાની સંજ્ઞાઓ	....	....	૩૨૦

૪ લોભની સન્નિધિ	૩૨૧
૫ આપ સ્વભાવની સન્નિધિ	૩૨૩
૬ અધ્યાત્મની સન્નિધિ	૩૨૪
૭ શ્રાવક કરણીની સન્નિધિ	૩૨૫

છઠો

૧ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન છંદ	૩૨૬
૨ શ્રી મહાવીર સ્વામીનો છંદ	૩૩૦
૩ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ	૩૩૧
૪ શ્રી સોળ સતીનો છંદ	૩૩૨

આરતી

૧ શ્રી આદિજિન આરતી	૩૩૫
૨ શ્રી શાંતિજિન આરતી	૩૩૬
૩ શ્રી આદિજિન આરતી	૩૩૭
૪ શ્રી અરિહંતની આરતી	૩૩૮

મંગળ દીવો

૧ ચા૩ મંગળ ચાર	....	૩૩૯
૨ દીવોરે દીવો	....	૩૪૦
રતનાકર પચીસી	....	૩૪૧
ઉપયોગી વિષયો	....	૩૪૮

જૈન ધર્મનું અલ્પેક માસિક

કુલ્યાણ

સંપાદક: સોમચંદ ડી. શાહ

લવાજમ રૂ. ૪-૦-૦

અર્થ દરમ્યાન પણ થી ૬૦ કર્મોનું વાંચન
આપવામાં આવે છે. તેનો અકેક લેખ વાંચવા

જોવો આવે છે, હુ કમા તમને ગમી જાય તેવું
છે ૦-૬-૦ મોકલી નમુનાનો અક મગાવો !

કલ્યાણ પ્રકાશન મંદિર

જીવનનિવાસ મામે—પાણીતાણા

પાઠશાળા ઉપયોગી પ્રકાશનો

જો પ્રતિક્રમણ મૂળ	૧૦૦ ના	૩૫-૦-૦
જો પ્રતિક્રમણ સાર્થ	„	૧૭૫-૦-૦
સામાયિક સૂત્ર મૂળ	„	૧૨-૦-૦
સામાયિક સૂત્રાર્થ	„	૩૫-૦-૦
પચ પ્રતિક્રમણ મૂળ,	„	૧૦૦-૦-૦
પચ પ્રતિક્રમણ પોકેટ	„	૨૫૦-૦-૦
પચ પ્રતિક્રમણ સાર્થ	„	૩૦૦-૦-૦

જીવવિચાર સાર્થ	૧૦૦ ના	૭૫-૦-૦
નવતત્ત્વ સાર્થ	,,	૧૫૦-૦-૦
દંડક-સંગ્રહણી સાર્થ	,,	૧૫૦-૦-૦
કુર્મગ્રંથ ભાગ. ૨	,,	૨૫૦-૦-૦
વિવિધ પૂજાસંગ્રહ ભા. ૧ થી ૬,	,,	૪૦૦-૦-૦
તત્ત્વાર્થ ઉષા	,,	૫૦-૦-૦
દેવવંદન માળા	,,	૨૦૦-૦-૦
સ્નાત્ર પૂજા	,,	૨૦-૦-૦
સુધારસ સ્તવનાવલિ	,,	૪૦-૦-૦
ભક્તિરસઝરણાં	,,	૭૫-૦-૦
પ્રાચીન સ્તવનાવલિ	,,	૧૫૦-૦-૦

સોમચંદ ડી. શાહ

જીવનનિવાસ સામે—પાલીતાણા

ॐ श्री सखेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः

श्री पंच प्रतिष्ठमणः

---

१. श्री नवकार महामंत्र [पंचमगल सूत्र]

नमो अरिहंतायुः ॥ १ ॥

नमो सिद्धायुः ॥ २ ॥

नमो आयरियायुः ॥ ३ ॥

नमो उवन्जायायुः ॥ ४ ॥

नमो लोथे-संव-साहयुः ॥ ५ ॥

येसो पंच नमुक्कारो ॥ ६ ॥

संव पाव-पण्णासणो ॥ ७ ॥

भंगसायुः च संवेसि ॥ ८ ॥

पठमं हवधं भंगलम् ॥ ९ ॥

---

૨. પંચિન્દ્રિય. [ગુરુસ્થાપના]

પંચિન્દ્રિય સંવરણે,
તહ નવવિહ બંભચેર ગુત્તિધરે,
ચઉવિહ કસાય મુક્કે,
ધઅ અદ્દારસ-ગુણેહિં સંજુત્તો. ॥ ૧ ॥
પંચ-મહંવચ જુત્તો,
પંચ-વિહાચાર પાલણુ સમત્યો.
પંચ-સમિત્યો-તિગુત્તો,
છત્તીસ--ગુણે ગુર મજ્જ. ॥ ૨ ॥

૩. ચમાસમણ (પ્રણિપાત) સૂત્ર

ધઅછામિ ખમાસમણે વંદિઉં,
જવણિજ્જઅ નિસીહિઆઅ મત્યઅણુ
વંદામિ. ॥ ૧ ॥

૫. સુગુણ સુખશાતા પૃચ્છા સૂત્ર.

ધૃત્વિકાર સુહરાધ [સુહદેવસિ].
સુખતપ શરીર નિરાખાધ સુખસંજ્ઞમ
જાત્રા નિર્વાહો છેલ ? સ્વામી શાતા
છેલ ? ભાતપાણીનો લાભ દેનેલ.

૫. ઇરિયાવહિયં.

ધૃત્વિકારેણ સંદિસહ ભગવન્ !
ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામિ ? ધૃત્વિકાર,
ધૃત્વિકારિ પડિક્કમિત્તિ ॥ ૧ ॥ ઇરિયા-
વહિયાએ વિરાહણાએ. ॥૨॥ ગમણોગ-
મણે. ॥૩॥ પાણુકમણે, ખીયકમણે, હરિ-
યકમણે, એસા-ઉત્તિંગ-પણુગ-દગ-મટ્ટી-
મકકડા સંતણા-સંકમણે. ॥ ૪ ॥ જે મે

જવા-વિરાહિયા. ॥ ૫ ॥ ઐગિંદિયા, ખેઠં-
દિયા, તેઠંદિયા, ચકિરિંદિયા પંચિંદિયા.
॥ ૬ ॥ અભિહયા, વત્તિયા, લેસિયા,
સંધાધયા. સંઘદિયા, પરિયાવિયા,
દિલામિયા, ઉદવિયા, ઠાણાએ ઠાણું,
સંઠામિયા, જીવિયાએ વવરોવિયા,
તસ્સ મિચ્છામિ હુક્કડં. ॥ ૭ ॥

૬. તસ્સ ઉત્તરી

તસ્સ ઉત્તરી કરણેણું, પાયચ્છિત્ત
કરણેણું; વિસોહી કરણેણું, વિસહ્લી
કરણેણું, પાવાણું કમ્માણું, નિગ્ધાયણુ-
દ્ધાએ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં. ॥ ૮ ॥

૭. અન્નતથ ઊસસિષ્ણં.

અન્નતથ ઊસસિષ્ણં, નીસસિ-
 ષ્ણં, ખાસિષ્ણં છીષ્ણં. જંભી-
 ષ્ણં. ઉદુષ્ણં, વાયેનિસંગ્ગેષ્ણં,
 ભમલીયે પિત્તમુચ્છાષ્ણં. ॥ ૧ ॥ સુંદ્ર-
 મેહિં અગ-સંચાલેહિં. સુંદ્રમેહિં ખેલ-
 સંચાલેહિં, સુંદ્રમેહિં દિટ્ઠિ-સંચાલેહિં.
 ॥૨॥ એવંમાંધએહિં, આગારેહિં.
 અભજ્જો, અવિરાહિણો, હુજ્જ મે
 કાઉસ્સગ્ગો. ॥ ૩ ॥ જંવ અરિહંતાણ,
 ભગવંતાણ, નમુક્કારેણ ન પારેમિ. ॥૪॥
 તાવ કાયં, ઠાણેણં, મોણેણં, ઝાણેણં,
 અપ્પાણં વોસિરામિ. ॥ ૫ ॥

૮, લોગસ્સ (નામસ્તવ) સૂત્ર

લોગસ્સ ઉજ્જેઅગરે,
ધમ્મ-તિથયરે જિણે;
અરિહંતે કિત્તધસ્સં,
અઉવીસંપિ કેવલી. ॥ ૧ ॥

ઉસભ મજિઅં ચ વંદે,
સંભવ મહિણંદણં ચ સુમઠંચ;
પઉમપ્પહં સુપાસં,
જિણં ચ ચંદપ્પહં વંદે. ॥ ૨ ॥

સુવિહિં ચ પુદ્ધંતં,
સીઅલ સિજ્જંસ વાસુપુજ્જં ચ;
વિમલ મણંતં ચ જિણં,
ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ. ॥ ૩ ॥

કે'થું અરં ચ મહિં,
 વંદે મુણિસુવ્વય નમિજિણું ચ;
 વંદામિ રિદ્ધનેમિ,
 પાસં તહ વદ્ધમાણું ચ. ॥ ૪ ॥
 એવં મએ અભિથુઆ,
 વિહુય રય-મલા પહીણુ જર મરણા;
 ચઉવીસંપિ જિણવરા,
 તિથયરા મે પસીયંતુ. ॥ ૫ ॥
 કિત્તિય-વંદિય-મહિયા,
 જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા;
 આરૂગ્ગ બોહિસાભં.
 સમાહિવર-મુત્તમં દિંતુ ॥ ૬ ॥
 ચંદેસુ નિમ્મસયરા,
 આધચ્ચેસુ અહિયં પયાસયરા;

સાગરવર ગંભીરા,
સિદ્ધા સિદ્ધિ મમ દિસંતુ. ॥ ૭ ॥

૯, કરેમિમંતે (સામાયિક પચ્ચક્ષાણ) સૂત્ર.

કરેમિ ભંતે સામાધયં, સાવજ્જ
જેગં પચ્ચક્ષામિ; જવ નિયમં પજ્જનુ-
વાસામિ, દુવિહં, તિવિહેણું; મણેણું,
વાયાએ, કાએણું, ન કરેમિ, ન કારવેમિ,
તસ્સ ભંતે પડિક્કમામિ, નિંદામિ,
ગરિહામિ, અપ્પાણું વોસિરામિ.

૧૦ સામાજ્ઞ-વયજુતો (સામાયિક પારવાતું) સૂત્ર.

સામાધય વય જુત્તો,
જવ મણે હોધ નિયમ સંજુત્તો;

છિન્નઠ અસુહં કમ્મં,
 સામાધયિ જતિયા-વારા. ॥ ૧ ॥
 સામાધયંમિ ઉ કથ્યે,
 મમણો ઇવ સાવચ્છો હેવધં જમ્હા;
 એ એણુ કારણેણું,
 બહુસો સામાધયં કુજ્જમં. ॥ ૨ ॥

સામાયિક વિધિએ લીધું; વિધિએ
 પાળું, વિધિ ફેરતાં જે કોઈ અવિધિ
 હુઓ હોય, તે સર્વિ હું મન-વચન-
 કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં.

દશ મનના, દશ વચનના, બાર
 કાયાના, એ બત્રીશ દોષોમા જે કોઈ દોષ
 સાચ્યો હોય, તે સર્વિ હું મન-વચન-
 કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં.

: ૧૦ :

૧૧. જગ-ચિંતામણિ ચૈત્યવંદન

ધૃત્ત્યાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ !
ચૈત્યવંદન કરે ? ધૃત્ત્યં.

જગ-ચિંતામણિ જગ-નાહ, જગ-
ગુરુ જગ-રક્ષણ, જગ-અંધવ જગ-
સત્યવાહ. જગ-ભાવ વિઅક્ષણ, અઠ્ઠા-
વય સંઠવિય રૂવ, કમ્મઠું વિણાસણ,
ચત્તવીસંપિ જિણુવર જયંતુ, અપ્પડિ-
હય સાસણ. ॥ ૧ ॥

કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિં, પઠ્ઠમ-
સંઘયણિ, ઉક્કોસય સત્તરિસય, જિણુ-
વરાણ વિહરંત લખ્ખમધ, નવ કોડિહિં
કેવલીણ, કોડિ સહસ્સે નવે સાહ

ગમ્મધ, સંપદ જિણવર વિસ મુણિ,
ખિહુ કોડિહિં વર નાણ, સમણહ
કોડિ સહસદુઅ, થુણિજ્જધ નિચ્ચ
વિહાણિ. ॥ ૨ ॥

જયઉ સામિય જયઉ સામિય,
રિસહ સત્તંજિ, ઉજ્જિતિ પંહુ નેમિ-
જિણ, જયઉ વીર સચ્ચઉરિમંડણ,
ભરઅચ્છહિં મુણિસુવય, મુહરિ પાસ
દુહ-દુરિઅ-ખંડણ; અવર વિદેહિ તિથ-
યરા, ચિહુ દિસિ વિદિસિ જિંકેવિ,
તીઆણામય સંપદઅ, વંદુજિણ
સંવેવિ. ॥ ૩ ॥

સત્તાણવધ સહસ્સા,

સદ્ધા છપ્પમ અદ્દ કોડિઓ;

अत्तीसय आसिआई;
 तिअलोअे येधअे वंदे. ॥ ४ ॥
 पनरस डोडिसयाई,
 डोडि आयाल लक्ष्म अडवन्ता;
 छत्तीस सहस असिई;
 सासय जिंआई पणुमाभि. ॥ ५ ॥

१२. जंकिचि.

जंकिंयि नाम तिथि;
 सज्जे पायालि भाणुसे लोअे;
 ज्जं जिणु-जिंआई,
 ताई सव्वाई वंदाभि. ॥ १ ॥

१३. नमुत्थुणं (शक्रस्तव) सत्त.
 नमुत्थुणुं अरिहंताणुं भगवंताणुं.

॥ १ ॥ आधगराणं, तित्थयराणं, सय-
संभुद्धाणं, ॥ २ ॥ पुरिसुत्तमाणं, पुरि-
ससीहाणं, पुरिसवर पुंडुरीआणं, पुनि-
सवर गंधवत्थीणं. ॥ ३ ॥ लोगुत्तमाणं,
लोगनाडाणं; लोगहियाणं, लोग प्रध-
वाणं, लोगपन्नोअगराणं. ॥ ४ ॥
अभयदयाणं, अङ्गुदयाणं, मज्जद-
याणं, सरणदयाणं, मोहिदयाणं. ॥ ५ ॥
धम्मदयाणं, धम्मदेसयाणं, धम्मनाय-
गाणं; धम्मसारहीणं, धम्मवरयाउर-
त-अक्कवहीणं. ॥ ६ ॥ अप्पहिहय-वर-
णाण-दंसणधराणं, वियंटे-छउआणं. ॥ ७ ॥
जिण्णाणं जवयाणं, तिआणं तारयाणं,
पुद्धाणं मोहयाणं, मुत्ताणं मोअगाणं,

॥૮॥ સંવન્નૂણું, સંવદરિસીણું, સિવ-
મયસ—મરૂચ—મણુંતે—મકૂળય—મંવા—
આહ—મપુણરાવિત્તિ—સિદ્ધિગદ નામધેયું,
ડાણું સંપત્તાણું, નમો જિણાણું,
જિઅભયાણું. ॥ ૯ ॥

જે અ અધ્યા સિદ્ધા,

જે અ ભવિસ્સંતિ ભાગ્યે કાલે;
સંપદ અ વડુંમાણા,

સંવે તિવિહેણ વંદામિ. ॥ ૧૦ ॥

૧૪, જાવંતિ ચેઈઆઈ,

જવંતિ ચેઈઆઈ,

ઉદ્દે અ અહે અ તિરિઅલોએ અ,

સંવાઈ તાઈ વંદે,

ઈહ સંતો તત્થ સંતાઈ. ॥ ૧ ॥

૧૫ જાવત કેવિ સાહ
જવંત કેવિ સાહ,
ભરહે-રવય મહાવિદેહે અં;
સંવેસિ તેસિ પણ્યો.
તિવિહેણુ તિદંડ વિરયાણું. ॥ ૧ ॥

૧૬ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર સૂત્ર
નમોઽર્હત સિદ્ધાંતો-પાઠ્યાય
સર્વસાધુભ્યઃ ॥ ૧ ॥

૧૭ ઉત્તસગ્ગહર સ્તવન, સ્તોત્ર,
ઉવસગ્ગહર પાસં,
પાસં વંદામિ કમ્ભ ધણુ મુક્કં;
વિસહર વિસ નિન્નાસં,
મંગલ કલ્લાણુ આવાસં ॥ ૨ ॥

વિસહર પુલિંગ મંતં,
 કંઠે ધારેઈ ને સયા મંથુઓ;
 તસ્સ ગહ રોગ મારી,
 હુદુ જરા જંતિ ઉવસામં. ॥ ૨ ॥
 ચિદુઉ દૂરે મંતો,
 તુજ્ઞ પણામોવિ ખહુકલો હોઈ;
 નર તિરિએસુ વિ જવા.
 પાવંતિ ન હુદ્જ દોગચ્ચં. ॥ ૩ ॥
 તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે,
 ચિતામણિ કર્પપાય-વજ્જહિએ;
 પાવંતિ અવિગ્ધેણં,
 જવા અયરાંમરં ઠાણં. ॥ ૪ ॥
 ઇઅ સંથુઓ મહાયસ !
 ભત્તિજ્ઞમર નિજ્ઞમરેણુ હિયએણુ;

દુઃખદુઃખથો કમ્મદુઃખથો,
 સમાહિ મરણં ચ યોહિતાભો અઃ
 સંપન્નજિ મહ એથં;
 તુહ નાહ ! પણામ કરણેણં. ॥ ૪ ॥
 સર્વમંગલ માંગલ્યમ્,
 સર્વ કલ્યાણ કારણમ્;
 પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં,
 જૈનં જયતિ શાસનમ્. ॥ ૫ ॥

૧૯. અરિહંત ચૈદ્યાણં (ચૈત્યસ્તવ) સુત્ર.

અરિહંત ચૈદ્યાણં, કરેમિ કાઉ-
 રસગ્ગં. ॥૧॥ વંદણ-વત્તિઆથે, પૂઆણ-
 વત્તિઆથે, સક્કાર-વત્તિઆથે, સમ્માણ-
 વત્તિઆથે, યોહિતાભ-વત્તિઆથે, નિર-
 વસગ્ગ-વત્તિઆથે, ॥૨॥ સદ્ધાથે, મેહાથે,

धिधये, धारणाये, आगुप्येहाये, वट्ट-
भाणीये, ठामि' काउस्सग्गं. ॥ ३ ॥

२० कल्लाणकंदनो स्तुति.

कल्लाण क'दं पढमं जिण्णि'दं;
संति' तये। नेभिजिण्णं मुण्णि'दं;
यासं पयासं सुगुण्णिक्कहाणं.
लत्तीधं व'दे सिरि वट्टमाणं. ॥१॥

अपार संसार समुह पारं;
पत्ता सिव' हित्तु सुधक्कसारं;
सब्बे जिण्णि'दा मुरवि'द व'दा,
कल्लाण वट्टलीण विसाल' क'दा. ॥२॥
निव्वाणमग्गे वरणाणकप्पं,
यणासिया सेस कुवाध' दप्पं;
भयं जिण्णाणं सरणं पुढाणं;
नंभाभि निव्वयं तिजगप्पहाणं. ॥३॥

કુંદિંદુ ગોફીર તુસાર વન્ના,
સરોજ હત્યા કમલે નિસન્ના;
વાગ્નેસિરી પુત્યય વગ્ગ હત્યા,
સુહાય સા અમ્હે સયા પસત્યા. ॥૪૧॥

૨૨. સંસારદાવા સ્તુતિ

સંસાર દાવા નલ દાહ નીરં,
સંભોહ ધૂલી હરણે સમીરં;
માયા-રસા-દારણ-સાર-સીરમ્,
નમામિ વીરં ગિરિસારધીરં. ॥ ૧ ॥
ભાવાવનામ મુર-દાનવ-માનવેન,
ચૂલા વિલોલ-કમલા-વલિ-માલિતાનિ;
સંપૂરિતા-ભિનત-લોક-સમીહિતાનિ,
કમં નમામિ જિનરાજ પદાનિ તાનિ. ॥૨॥

ખોધાગાથં સુપદ્યદવી નીરપૂરાભિગમં,
 જવાહિસા-વિરલ-લહરી-સંગમાગાહદેહં;
 સુલાવેલં ગુરુગમ મણી સુંકુલં દૂરપાર,
 સારં વીરાગમ જલનિધિ સાદરં સાધુ
 સેવે ॥ ૩ ॥

આમૃતા-લોલ-ધૂલી-ખડુલ-પરિમૃલા-
 લીલ લોલાસિ-મૃલા-

ઝંકારારાવ સારા-મલ-દલ-કમલા-
 ગાર ભૂમી નિવાસે;

છાયા-સંભાર-સારે ! વર-કમલ-કરે !
 તાર-હારાભિરામે !

વાણી-સંદોહ-દેહે ! ભવ-વિરહવર-
 દેહિ મે દેવિ સારમ્ ॥ ૪ ॥

૨૨. પુષ્પરવરવીવડ્ડે (શ્રુતસ્તવ).

પુષ્પર વરદી વડ્ડે,

ધાયધ સંડે અ જંખૂદીવે અ;

ભરહેરવય વિદેહે,

ધમ્માધગરે નમંસામિ. ॥ ૧ ॥

તમ તિમિર પડલ વિદ્ધં—,

સણુસ્સ—સુરગણુ—નરિંદ—મેહિઅસ્સ;

સીમા ધરસ્સ વંદે,

પદ્દેાડિય મોહ જલસ્સ. ॥ ૨ ॥

જાધ જરા મરણ સોગ પણાસણુસ્સ,

કલ્લાણુ પુષ્પલ વિસાલ સુહાવહસ્સ,

કો દેવ દાણુવ નરિંદ ગણુચ્ચિઅસ્સ,

ધમ્મસ્સ સારમુવલજ્જ કરે પમાયં ? ॥ ૩ ॥

સિધ્ધે ભો ! પયચોણુમો જિણુમચે

નંદી સયા સંજમે.

देवं नाग सुवन्न किन्नर गण—
 स्सज्जेय भावच्चिये,
 लोगो जत्थ पधट्ठियो जगमिणुं
 तेलुक्क भव्यासुरं
 धम्मो वट्ठुं सासयो विजययो
 धम्मुत्तरं वट्ठुं ॥ ४ ॥
 सुयस्स भगवयो, इरेमि डाउस्सग्गं
 वंछणवत्तियाये ॥

२३ सिद्धाण बुद्धाण (सिद्धस्तव)

सिद्धाणुं पुद्धाणुं,
 पारगयाणुं परंपर—गयाणुं;
 लोअग्ग भुवगयाणुं.
 नमो सया संव सिद्धाणुं ॥ १ ॥
 ने देवाणु वि देवा,
 न देवा पंक्खी भमं सति;

તં દેવ દેવ મહિમ્.

સિરસા વંદે મહાવીરં ॥ ૨ ॥

ધક્ષો વિ નસુકારો,

જિણુવર વસહસ્સ વહ્નમાણુસ્સ;

સંસાર સાગરાયો,

તારેઘં નરં વ નારિં વા. ॥ ૩ ॥

ઉન્નિજંત સેલ સિહરે,

દિક્ષા નાણું નિસીહિયા જસ્સ;

તં ધમ્મ ચક્કવટ્ઠિં.

અરિદુનેમિં નમંસામિ. ॥ ૪ ॥

ચત્તારિ અદુ દસ દો ચ,

વંદિયા જિણુવરા ચઉંવીસં;

પરમદુ નિદ્ધિ અદ્ધા,

સિદ્ધા સિદ્ધિમ્ મમ દિસંતુ. ॥ ૫ ॥

२४ वेयावच्चगराणं

वेयावच्चगराणुं, संतिगराणुं;
संभद्दिट्ठिं समाहिगराणुं, करेभि,
काउस्सग्गं. अमत्थं ॥

२५ भगवानादि वदन

भगवानहं, आचार्यहं.
उपाध्यायहं, सर्वसाधुहं.

२६ देवसिम्ह पडिक्कमणे-ठाउ सूत्र

धम्मिच्छाकारेणुं संहिसहं भगवन् !
देवसिम्ह पडिक्कमणे हाउ ? धम्मं,
संवरस्सवि देवसिम्ह, दुच्चियंतिम्ह
दुष्ममासिम्ह दुच्चियट्ठिम्ह, भिच्छामि
दुक्कं.

૨૭. ઇચ્છામિ ઠામિ.

ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં, ને
 મે દેવસિઓ અધયારો કઓ; કાધઓ
 વાધઓ માણસિઓ, ઉસ્સુત્તો, ઉમ્મ-
 ગ્ગો, અકપ્પો, અકરણિજ્જને, દુજ્જાઓ,
 દુવ્વિચિંતિઓ, અણાચારો, અણિચ્છિ-
 અન્વો, અસાવગ-પાઉગ્ગો, તાણે દંસણે
 ચરિતા-ચરિત્તે, સુઓ સામાધઓ, તિણ્હં
 ગુત્તીણું, ચઉણ્હં, કસાયાણું, પંચણ્હ-
 મણુન્વયાણું, તિણ્હં ગુણુન્વયાણું;
 ચઉણ્હં સિક્ખાવયાણું, ખારસ-વિહસ્સ
 સાવગ-ધમ્મસ્સ; જં ખંડિયં, જં
 વિરાહિયં, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં

૨૮ અતિચારની આઠ ગાથા

નાણુંમિ દંસણુંમિ અ
 ચરણુંમિ તવંમિ તહ ય વિરિયંમિ
 આયરણું આયારો,
 ઇઅ એસો પંચહા ભણિઓ. ॥ ૧ ॥
 કાલે વિણુએ બહુમાણે.
 ઉવહાણે તહ અનિન્હવણે;
 વંજણુ અતથ તદ્દુભએ,
 અદુવિહો નાણુમાયારો. ॥ ૨ ॥
 નિસ્સંકિઅ નિક્કંખિઅ;
 નિવિવિતિગિચ્છા અમૂહ દિદ્ધિ અ;
 ઉવપૂહ ચિરીકરણે,
 વચ્છદ્ધ—પભાવણે અદુ. ॥ ૩ ॥
 પણિહાણુ—જોગ—જુત્તો,

પંચહિ સમિધંહિ તીર્હિ ગુત્તીર્હિ;
એસ ચરિતાયારો.

અદૃવિહો હોઈ નાયબો ॥ ૪ ॥

બારસવિહંમિ વિ તવે,

સખિભંતર બાહિરે કુસલ દિદુ;

અગિલાધ અણાજીવી.

નાયબો સો તવાયારો. ॥ ૫ ॥

અણસણ મૂણોઅરિયા,

વિત્તી-સંખેવણ રસ-ચ્યાઓ;

કાય—કિલેસો સંલી—

ણયા ય, બજઝો તવો હોઈ. ॥ ૬ ॥

પાયચ્છિત્તં વિણઓ,

વેચારચ્ચં તહેવ સજઝાઓ;

આણું ઉસ્સગોવિ અ,

અખિભંતરઓ તવો હોઈ, ॥ ૭ ॥

૩૦ દેવસિંધે આલોડ

ધૃષ્ટાકારેણ મંત્રિસેહ ભગવન્ !
 દેવસિંધાં આલોડિં ? ધૃષ્ટિં, આલોએમિ
 જ્ઞે મે દેવમિજ્ઞો અધ્યારો કુર્ચોઽં ॥

૩૧ સાત લાખ

માત સાખ પૃથિવિકાય, માત
 લાખ અપકાય, માત સાખ તેહિકાય,
 માત લાખ વાહિકાય. ૮૨ લાખ
 પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચીદ લાખ
 આધાગ્ન વનસ્પતિકાય. જે લાખ
 બ્રેહ્મદ્રિય, જે લાખ તેજ્ઞદ્રિય, જે લાખ
 'હિરિ'દ્રિય, ચાર લાખ દેવતા,
 ૧૮ લાખ નારડી, ચાર લાખ તિર્થંચ

ભે ! દિક્ષામો અપ્પકિલંતાણું બહુસુ-
 ભેણ ભે ! દિવસો વધક્કંતો, જત્તા ભે,
 જવણિજ્જ' ચ ભે, ખામેભિ ખમાસ-
 મણો ! દેવસિચ્ચં વધક્કમ્મં, આવસ્સિ-
 ચ્ચાચ્ચે, પડિક્કમામિ ખમાસમણાણું;
 દેવસિચ્ચાચ્ચે આસાયણાચ્ચે તિત્તીસન્નય-
 રાચ્ચે, જંદિચ્ચિ મિચ્છાચ્ચે, મણુ-દુક્ક-
 ડાચ્ચે, વય-દુક્કડાચ્ચે, કાય-દુક્કડાચ્ચે,
 ડોહાચ્ચે, માણાચ્ચે, માયાચ્ચે, લોભાચ્ચે,
 સંવ-કાલિચ્ચાચ્ચે, સંવ-મિચ્છોવયા-
 રાચ્ચે, સંવ-ધમ્માધક્કમણાચ્ચે, આસા-
 યણાચ્ચે જ્ઞે મે અધ્યારો કચ્ચો, તસ્સ
 ખમાસમણો ! પડિક્કમામિ નિંદામિ
 ગરિહામિ અપ્પાણું વોસિરામિ.

૩૦. દેવસિઁ અલોડિ (૫૧)

ધૃષ્ટાકારેણુ મંદિસિહ લંગવન !
દેવસિઁ અલોડિ ? ધૃષ્ટ, અલોએમિ
જે મે દેવસિઁ અધારો કુઓ ॥

૩૧ સાત લાખ

માત લાખ પૃથિવિકાય, માત
લાખ અપૂકાય, સાત લાખ તેડિકાય,
સાત લાખ વાડિકાય, ૬૨ લાખ
અત્યેક વનસ્પતિકાય, ચૌદ લાખ
સાધારણ વનસ્પતિકાય. જે લાખ
જેઠદ્રિય, જે લાખ તેઠદ્રિય, જે લાખ
અઉરિંદ્રિય, ચાર લાખ દેવતા,
ચાર લાખ નારત્રી, ચાર લાખ તિથિ

પંચેન્દ્રિય, ચૌદ લાખ મનુષ્ય એવં-
કારે, ચૌરાશી લાખ જીવાયોનિમાંહિ
મહારે જીવે જે કોઈ જીવ હણ્યો હોય,
હણાવ્યો હોય, હણતાં પ્રત્યે અનુમોદો
હોય, તે સર્વે મન વચન કાયાએ કરી
મિચ્છામિ દુક્કડં.

૩૨. અઢાર પાપસ્થાનક.

પહેલે પ્રાણાતિપાત, બીજે મૃષા-
વાદ; ત્રીજે અદત્તાદાન, ચોથે
મૈથુન; પાંચમે પરિગ્રહ; છઠ્ઠે ક્રોધ,
સાતમે માન, આઠમે માયા; નવમે
લોભ, દશમે રાગ, અગ્યારમે દ્વેષ,
બારમે કલહ; તેરમે અભ્યાખ્યાન,
ચૌદમે પૈશુન્ય, પંદરમે રતિ અરતિ,

સોલમે પર-પરિવાદ, સત્તરમે માયા-
મૃધાવાદ; અઢારમે મિથ્યાત્વ-શલ્ય,
એ અઢાર પાપસ્થાનક માંહિ મહારે જીવે
જે કોઈ પાપ સેવ્યું હોય, સેવરાવ્યું હોય,
સેવતાં પ્રત્યે અનુભોઈું હોય તે સર્વે મન
વચન કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં.

૩૩ સઘસસવિ સૂત્ર.

સઘસસવિ દેવસિચ્છ, દુચ્છિચ્છિચ્છ
દુખ્ખાસિચ્છ. દુચ્છિચ્છિચ્છ ધ્વચ્છા-
કારેણ સંદિસહ ભગવન્નાં ધ્વચ્છં, તસ્સ
મિચ્છામિ દુક્કડં.

૩૪ જ્ઞામિ પઢિવ્વમિઉં-સૂત્ર

ધ્વચ્છામિ પઢિવ્વમિઉં !

જે મે દેવમિચ્છો અધ્યયારો કુઓં.

૩૫ વંદિત્તુ [શ્રાદ્ધ-પ્રતિક્રમણ] સૂત્ર,
 વંદિત્તુ સંવ સિદ્ધે,
 ધમ્માયરિયે અ સંવ સાહુ અ.
 ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં,
 સાવગ-ધમ્મા-ઇઆરસ. ૧૧૧૧
 ને મે વયાઇઆરો,
 નાણે તહ દંસણેયરિત્તે અ,
 સુહુમે અ ખાયરો વા.
 તં નિંદે તં અ ઝરિહામિ. ૧૧૨૧
 દુવિહે પરિગ્ગહમ્મિ,
 સાવજ્જે ખહુવિહે અ આરંભે,
 કારાવણે અ કરણે,
 પડિક્કમે દેસિઅં સંવં. ૧૧૩૧
 જં ખદ્ધ-મિ દિયેહિં,

ચહિં કસાએહિં અપ્પ-સત્થેહિં;
 રાગેણ વ દોસેણ વ,
 તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ. ૧૪૧
 આગમણે નિગમણે,
 ઠાણે ચંકમણે આણાભોગે;
 અભિઓગે ચ નિઓગે,
 પડિક્કમે દેસિઅં સંવં. ૧૫૧
 સંકા-કંખ-વિગિચ્છા.
 પસંસ તહ સંથવો કુલિંગીસુ;
 સમ્મત્તસ્સ-ઇઆરે. પડિક્કમે ૧૬૧
 છક્કાય સમારંભે,
 પયણે ચ પયાવણે ચ જે દોસા;
 અત્તદ્દા ચ પરદ્દા
 ઉભયદ્દા ચેવ તં નિંદે. ૧૭૧

પંચણ્ડ મણુન્વયાણું,
ગુણુન્વયાણું ચ તિણ્ડમધ્યારે;
સિદ્ધખાણું ચ ચઉણ્ડં. પડિક્કમે૦ ॥૮॥

પઠમે અણુન્વયંમિ,
ચૂલગ પાણાધવાય વિરધ્યો;
આયરિચ મપ્પસત્થે.
ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણું. ॥૯॥

વંહ બંધ ઇવિચ્છેયે,
અધભારે ભત્ત પાણુ વુચ્છેયે;
પઠમ વયસ્સ ઇચારે, પડિક્કમે૦ ॥૧૦॥

બીચે અણુન્વયંમિ,
પરિચૂલગ અલિય વયણુ વિરધ્યો;
આયરિચ મપ્પસત્થે,
ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણું, ॥૧૧॥

મહસા રહસસ દારે,
 મોસુવચ્ચેસે અ દૂડ લેહે અ;
 ખીય-વચ્ચસ-ધઆરે, પડિક્કમે૦ ॥૨૨॥
 તધચે અણુન્વચંમિ;
 થૂલગ પર દન્વ-હરાણુ-વિરધચો;
 આયરિઅ મપ્પસત્થે,
 ઇત્થ પમાયપ્પમ ગેણં. ॥૨૩॥
 તેનાહડ-પ્પચોગે,
 તપ્પડિરેવે વિરેહ્ઠ ગમણે અ;
 દૂડતુલ્લ દૂડમાણે, પડિક્કમે૦ ॥૨૪॥
 અહિત્થે અણુન્વચંમિ,
 નિચ્ચં પર-દાર-ગમણુ-વિરધચો;
 આયરિઅ-મપ્પસત્થે,
 ઇત્થ પમાયપ્પમ ગેણં. ॥૨૫॥

અપરિગગહિઆ ઇત્તર,
 અણુંગ વિવાહ તિન્વ અણુરાગે;
 અદિત્ય વયસ્સ ઇઆરે, પડિક્કમે ॥૧૬॥
 ઇત્તો અણુન્વએ પંચમંભિ;
 આયરિઅ મપ્પસત્થંભિ,
 પરિમાણ પરિચ્છેએ,
 ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણં. ॥૧૭॥
 ધણુ-ધન્ન-ખિત્ત-વત્થુ.
 રૂપ-સુવન્ને અ દુવિઅ પરિમાણે;
 દુપએ અઉપ્પયંભિ. પડિક્કમે ॥૧૮॥
 ગમણુસ્સ ય પરિમાણે,
 દિસાસુ ઉટ્ઠં અહે અ તિરિઅંચ;
 હુટ્ઠિ સધ-અંતરક્કા;
 પઠમંભિ ગુણુન્વએ નિંદે. ॥૧૯॥

મજ્જ'મિ અ મંસ'મિ અ,
પુષ્કે અ ફલે અ ગંધ મહલે અ;

ઉવભોગ-પરિભોગે,

ખીય'મિ ગુણંવએ નિ'દે.

॥૨૦॥

મચિત્તે પડિખધે.

અપોસિ દુપોસિઅં અ આહારે;

તચ્છોસહિ ભદ્રખણ્યા. પડિક્કમે ॥૨૧॥

ઈંગાલી-વણ-સાડી-

ભાડી-ફેાડી સુવજ્જએ કમ્મં;

વાણિજ્જ' એવ દંત,

સદ્ધખ-રસ-કેસ-વિસ-વિસયં. ॥૨૨॥

એવં ખુ જંત પિણ્ણ,

કમ્મં નિલ્લંછણં અ દવ-દાણું,

સર-દહ-તલાય-સોસં,

અસઘ પોસં ચ વન્નિજ્જન્ના. ૥૨૩૥

સત્થગ્ગિ-મુસલ-જંતગ,
તણ કટ્ટે મંત-મૂલ-ભેસજ્જે;
દિન્ને દવાવિએ વા; પડિક્કમેં ૥૨૪૥

નહાણુ-વટ્ટણુ-વન્નગ,
વિલેવણે સદ્-રૂવ-રસ-ગંધે;
વત્થાસણુ-આભરણે, પડિક્કમેં ૥૨૫૥

કંદપ્પે કુકુદ્ધએ,
મોહરિ અહિગરણ ભોગ અધરિત્તે
દંડંમિ અણુદ્ધાએ,
તથઅંમિ ગુણુવ્વએ નિંદે. ૥૨૬૥

તિવિહે દુપ્પણિહાણે,
અણુવટ્ટાણે તહા સઘવિહૂણે;
સામાધય વિતહકએ,

પઢમે સિદ્ધાવચ્ચે નિંદે. ॥૨૭॥

આણવણે પેસવણે,
સદે રૂચે અ પુગ્ગ-લકૂળેવે;

દેસાવગાસિઅંભિ;

ખીચે સિદ્ધાવચ્ચે નિંદે. ॥૨૮॥

મંથા રૂચ્યાર-વિહિ—

પમાય તહ ચેવ ભોયણાભોચે;

પોસહ વિહિ વિવરીચે,

તધચે સિદ્ધાવચ્ચે નિંદે ॥૨૯॥

સચિત્તે નિક્કિખવણે;

પિહિણે વવચેસ મચ્છરે ચેવ;

કાલાઈક્રમ દાણે.

ચઉત્થે સિદ્ધાવચ્ચે નિંદે ॥૩૦॥

સુહિચેસુ અ દુહિચેસુ અ.

જા મે અસ્સંજએસુ અણુકંપા;

રાગેણ વ દોસેણ વ,

તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ.

॥૩૧॥

સાહસુ સંવિભાગો,

નં કચો તવ-ચરણ-કરણ-નુત્તેસુ,

સંતે ફાસુઅ દાણે,

તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ.

॥૩૨॥

ધહલોએ પરલોએ,

જીવિઅ મરણે અ આસંસ-પચોગે,

પંચવિહો અધચારો,

મા મજ્ઞ હુજ્જ મરણંતે.

॥૩૩॥

કાએણ કાઘઅસ્સ,

પડિક્કમે વાઘઅસ્સ વાયાએ;

માણસા માણસિઅસ્સ,

સંવસ્સ વયા-ધઆરસ્સ, ૧૧૩૪૧
 વંદણ-વય-સિક્ખાગાં રવેસુ,
 સન્ના-કસાય-દડેસુ
 ગુત્તીસુ અ સમિધસુ અ;
 જો અધઆરો અ તં નિંદે ૧૧૩૫૧
 સમ્મદિટ્ઠી જીવો,
 જધ વિ હુ પાવં સમાયરે કિંચિ;
 અપોસિ હોધ બંધો,
 જેણ ન નિદ્ધંધસં કુણ્ણધ. ૧૧૩૬૧
 તંપિ હુ સં-પડિક્કમણ્ણં,
 મ-પ્પરિઆવં સં-ઉત્તર ગુણ્ણં અ;
 ખિપ્પં ઉવસામેધં,
 વાહિન્વ સુ-સિક્ખિયઓ વિજ્ઞાને. ૧૧૩૭૧
 જહા વિસં કુદ્ધં-ગયં,

મંત-મૂલ-વિસારયા;
 વિજ્ઞ હણુંતિ મંતેહિ,
 તો તં હવઈ નિવિસં. ॥૩૮॥
 એવં અદ્દ-વિહં કમ્મં,
 રાગ-દાસ-સમન્નિજઅં;
 આલોઅં તો અ નિ દંતો
 ખિખં હણઈ સુ-સાવઓ. ॥૩૯॥
 કય-પાવો વિ મણુસ્સો,
 આલોઈઅ નિંદિઅ ગુર-સગાસે;
 હોઈ અધરેગ લહુઓ.
 ઓહરિઅ-ભરૂવ ભારવહો. ॥૪૦॥
 આવસ્સઓણુ ઓઓણુ,
 સાવઓ જઈવિ અહુરઓ હોઈ,
 હુહાણુ-મંત-કિરિઅં;

કાહી અચિરેણ કાલેણ. ૧૧૪૧૧

આલોચણા બહુવિહા;
ન ય સંભગ્નિયા પડિક્કમણ કોલે;
મૂલગુણ-ઉત્તરગુણે,
તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ૧૧૪૨૧

તસ્સ ધમ્મસ્સ કેવલિ પન્નત્તસ્સ,
અબ્ભુદ્ધિઓમિ આરાહણાથે;
વિરઓમિ વિરાહણાથે,
તિવિહેણ પડિક્કંતો,
વંદામિ જિણે ચઉન્વીસં. ૧૧૪૩૧

જાવંતિ ચેધઆઈ,
ઉડ્ડે અ અહે અ તિરિઅ લોઅેઅ;
સંવાઈ તાઈ વંદે,
ધહ સ તો તત્થ સંતાઈ ૧૧૪૪૧

જાવંત કેવિ સાહુ,
 ભરહે રવય મહાવિદેહે અ;
 સંવેસિં તેસિં પણુઓ,
 તિવિહેણુ તિદંડ વિરયાણું. ॥૪૫॥
 ચિર-સંચિય-પાવ-પણાસણિધ;
 ભવ-સય-સહસ્સ-મહણીએ;
 ચઉવીસ-જિણ-વિણિગગય-કહાઈ;
 વોલંતુ મે દિયહા, ॥૪૬॥
 મમ મંગલ-મરિહંતા,
 સિદ્ધા સાહુ સુઅંચધમ્મે અ;
 સમ્મ-દિટ્ઠી-દેવા;
 દિંતુ સમાહિં ચ ખેહિં ચ. ॥૪૭॥
 પડિ-સિદ્ધાણું કરણે,
 કિચ્ચાણુ-મકરણે પડિક્કમણું,

અસદ્દહણે અ તહા,
વિવરીય-પરવણાએ અ. ॥૪૮૧॥

ખામેમિ સંવ-જીવે,
સંવે જીવા ખમંતુ મે,
મિત્તી મે સંવ-ભૂએસુ,
વેરં મજ્જનં કેણુધ. ॥૪૮૨॥

એવમહં આલોધ્યા,
નિદિય ગરહિઅ દુગંધિઅં સમ્મં,
તિવિહેણ પડિક્ક તો,
વંદામિ જિણે ચઉન્વીસં. ॥૪૮૩॥

૩૬ અબ્બુદ્ધિઓ [ગુરુચામણા] સૂત્ર.

ધચ્છાદારેણ સદ્દિસહ ભગવન્ !
અબ્બુદ્ધિઓમિ અખિભંતર-દેવસિઅં
ખામેઉં ? ધચ્છં, ખામેમિ-દેવસિઅં,

જંકિંચિ અપત્તિઅં પરપત્તિઅં, ભત્તે,
પાણે, વિણુએ, વેયાવૃચ્ચે. આલાવે.
સંભાવે, ઉચ્ચાસણે. સમાસણે.
અંતરભાસાએ, ઉવરિભાસાએ, જંકિંચિ
મજ્જા વિણુય-પરિહીણં, સુહુમં વા,
આયરં વા; તુષ્ઠે જાણુહ, અહં ન
જાણામિ, તસ્મ મિચ્છામિ દુક્કડં.

૩૭ આયરિય ઉવજ્જાય સૂત્ર.

આયરિય ઉવજ્જાએ,
સીસે સાહમ્મિએ કુલગણે અ;
જે મે કેધ કસાયા
સંવે તિવિહેણ ખામેમિ.
સંવસ્સ સમણ સંવસ્સ,
ભગવથો અજ્ઞતિં કરિઅ સીસે;

સંવ' ખમાવધતા,
 ખમામિ સંવસ્સ અહયંપિ. ॥ ૨ ॥
 સંવસ્સ જીવરાસિસ્સ,
 ભાવયો ધર્મ-નિહિત્ય-નિઅચિત્તો;
 સંવ' ખમાવધતા,
 ખમામિ સંવસ્સ અહયંપિ. ॥ ૩ ॥

૩૮ નમોઽસ્તુ વર્દમાનાય સ્તુતિ.

ઇચ્છામે અણુસદ્દિ.
 નમે ખમા-સંમણાણં, નમેઽર્હત્ત
 નમેઽસ્તુ વર્દમાનાય,
 સ્પર્દમાનાય કર્મણા;
 તજ્જયા-નાપ્ત મોક્ષાય,
 ધરોક્ષાય કુતીર્થિનામ્. ॥ ૨ ॥

येषां विकृत्यार विद्व-राज्या.
 न्यायः कुम्भ-कुम्भक्षवसिं दधत्त्या;
 सदशैरिति संगतं प्रशस्यं,
 कुथितं संतु शिवाय ते जिनेन्द्राः ॥२॥
 कुषाय-ता पादित-जंतु-निवृत्तिं,
 करोति यो जैन-मुष्णाम्बुदोद्गतः ॥
 स शुक्-भासोद्भव-वृष्टि-सन्निभो,
 दधातु तुष्टिं भयि विस्तरो गिराम् ॥३॥

३९ विशाल-लोचन स्तुति.

विशाल लोचन दत्तं,
 प्रोद्यद् तांशु-केसरं;
 प्रातर्वीर-जिनेन्द्रस्य,
 मुष्णपद्मं पुनातु वः ॥ ॥ १ ॥
 योषामभिलषेद्-कुम्भं कृत्वा,

મત્તા હર્ષભરાત્ મુખં સુરેન્દ્રાઃ ॥
 તુણ્મપિ ગણયન્તિ નૈવ નાકં,
 આતઃ સંતુ શિવાય તે જિનેન્દ્રાઃ ॥ ૨ ॥
 દક્ષંક નિર્મુક્તામ મુક્તા પૂર્ણતં,
 કુતર્ક-રાહુ-ગ્રસનં સદોદયં;
 અપૂર્વ-ચ દ્વં જિન ચંદ્ર ભાષિતં,
 દિનાગમે નૌમિ બુધૈ-નંભસ્કૃતમ્ ॥૩॥

૪૦ શ્રુતદેવતાની સ્તુતિ.

મુચ્ચ-દેવચાચૈ કરેમિ કાઉસ્સઞ્જં,
 અન્નત્થ ઉસસિચ્છેણં;
 મુચ્ચદેવયા ભગવહ,
 નાણાવરણીય-કમ્મ-સંધાયં,
 તેસિ ખવેહિ સયયં,
 જેસિ મુચ્ચ માયરે ભત્તી, ॥ ૧ ॥

૪૧ લેખદેવતાની સ્તુતિ.

ખિત્ત-દેવયાગ્યે કરેમિ ડાઉસ્મગ્ગં,
અનત્ય ઉસસિયેણું૦;
જસે ખિત્તે સાહુ.
દંસણ-નાણેહિં ચરણ સહિયેહિં:
સાહંતિ મુઢ્ઢમગ્ગં,
સા દેવી હરઉ દુરિઆહં.

૪૨ કમલદલ સ્તુતિ.

કમલ દલ-વિપુલ નયના,
કમલ મુખી કમલ ગર્ભસમ ગૌરી;
કમલે સ્થિતા ભગવતી,
દદાતુ શ્રુત-દેવતા સિદ્ધિમ્.   ॥ ૧ ॥

૧ આ સ્તુતિ સ્ત્રીઓએ શ્રુતદેવતાની સ્તુતિને
બદલે કહેવાની છે.

४३ अट्टाज्जेसु- [मुनि वदन] सूत्र

अट्टाधननेसु द्विपसमुद्देशु, पनरससु-
 कम्भलूमिसु, जवन्त डेवि साहु, रय-
 हरण-गुच्छ-पडिग्गह धारा, पन्थमहव-
 य, -धारा, अट्टारस-सहस्स सीलंग-धारा,
 अक्षुयायार चरित्ता, ते सव्वे सिरसा
 मणुसा मत्थयेणु वंदाभि.

४४ वरकनक [१७० जिनस्तुति]

वर कनक-शंभ-विद्रुम-
 भरकत-वन-सन्निभं विगतभोहं;
 सप्तति शतं जिनांनाम्,
 सर्वाभर पूजितं वन्दे.

॥ १ ॥

: ૫૪ :

૪૫. લઘુશાંતિ સ્તવ.

શાંતિં શાંતિ-નિશાંતં,
શાંતં શાંતા-શિવં નમસ્કૃત્ય;
સ્તોતુઃ શાંતિ-નિમિત્તં,
મંત્રપદ્ધૈઃ શાંતયે સ્તૌભિ,   ॥ ૧ ॥
ઓમિતિ નિશ્ચિત-વચસે,
નમો નમો ભગવતેઽર્હતે પૂજનં;
શાંતિજિનાય જયવતે,
યશસ્વિને સ્વામિને દમિનામ્.   ॥ ૨ ॥
સકલાતિ શેષકમહા,
સંપત્તિ સમન્વિતાય શસ્યાય;
ત્રૈલોક્ય પૂજિતાય ચ,
નમો નમઃ શાંતિ દેવાય.   ॥ ૩ ॥
સર્વામર મુસમુહ,

સ્વામિક સંપૂજિતાય ન જિતાય;
 ભુવન-જન-પાલનોદત.
 તમાય સતતં નમસ્તસ્મૈ.   ॥ ૪ ॥
 સર્વ દુરિતા ધનાશન,
 કરાય સર્વાશિવ-પ્રશમનાય,
 દુષ્ટ-ગ્રહ-ભૂતપિશાચ,
 શાકિનીનાં પ્રમથનાય   ॥ ૫ ॥
 યસ્યેતિ નામ મંત્ર,
 પ્રધાન વાક્યો પયોગ કૃત તોપા.
 વિજયા કુરતે જનહિત,
 મિતિ ચ તુતા નમત તં શાંતિમ્. ॥ ૬ ॥
 ભવતુ નમસ્તે ભગવતિ,
 વિજયે ! સુજયે ! પરાપરૈરજિતે,
 અપરાજિતે !- જગત્યાં,

: ૫૬ :

જયતીતિ જયાવહે ! ભવતિ. ॥ ૭ ॥

સર્વસ્યાપિ ચ સંઘસ્ય,
ભદ્ર-કલ્યાણ-મંગલ-પ્રદે,

સાધુનાં ચ સદા શિવ,

સુતુષ્ટિ પુષ્ટિ પ્રદે જ્યાઃ ॥ ૮ ॥

ભવ્યાનાં કૃત સિદ્ધે,

નિવૃત્તિ-નિર્વાણ જનનિ ! સત્વાનાં,

અભય-પ્રદાન નિરતે,

નમોઽસ્તુ સ્વસ્તિ પ્રદે ! તુલ્યમ્, ॥ ૯ ॥

ભક્તાનાં જંતૂનાં,

શુભાવહે ! નિત્યમુચતે ! દેવી,

સમ્યગ્દૃષ્ટીનાં ધૃતિ,

રતિ-મતિ પુદ્ધિ પ્રદાનાય. ॥ ૧૦ ॥

જિન-શાસન-નિરતાનામ્,

शान्तिर्नतानां न्य-जगति जनतानाम्;
 श्रीसंपत्-शीतिं यशो-
 वर्द्धनि । नम्य देवि । विष्णुयस्व ॥१२॥
 सलिला-नल-विप-विषधर.
 दृष्ट ग्रह-राज-रोग-रणु भयतः ॥
 राक्षस-रिपुगणु-भारी—
 यैरेति श्यापदादित्यः ॥ १२ ॥
 अथ रक्ष रक्ष सुशिव,
 कुरे कुरे शान्तिं न्य कुरे कुरे सतेति,
 तुष्टिं कुरे कुरे पुष्टि,
 कुरे कुरे स्वस्ति न्य कुरे कुरे त्वम्, ॥१३॥
 भगवति गुणवति शिव शान्ति,
 तुष्टि पुष्टि स्वस्तीह कुरे कुरे जनानाम्;
 योमिति नमो नमो ह्रीं,

ॐ ॐ ॐ यः क्षः ॐ पुद् पुद् स्वाहा. ॥ १४ ॥

ऐवं यन्नामाक्षर,

पुरस्सरं संस्तुता जयादेवी;

दुश्ते शांतिं नमतां,

नमो नमः शांतये तस्मै. ॥ १५ ॥

धृति पूर्व-सूरि-दर्शित,

भन्त्रपद-विद्वर्धितः स्तवः शांतेः ॥

सलिलादि-लय-विनाशी,

शांत्यादि दूरश्च भक्तिमताम्. ॥ १६ ॥

यश्चैनं पठति सदा,

शृणोति भावयति वा यथायोगं;

सहि शांति पदं यायात्,

सूरिः श्री-मानदेवश्च, ॥ १७ ॥

उपसगाः क्षयं यांति,

ચિહ્નંતે વિધન-વહ્નયઃ ॥

મનઃ પ્રસન્નતામેતિ,

પુજ્યમાને જિનેશ્વરે;

॥ ૧૮ ॥

સર્વ-મંગલ-માંગલ્યમ્

સર્વ કલ્યાણ કારણમ્;

પ્રધાનં સર્વ ધર્માણામ્;

જૈનં જયતિ શાસનમ્.

॥ ૧૯ ॥

૪૬ ચઙ્કસાય

ચઙ્કસાય-પદિમલુ-લ્લૂરણુ,

દુજજય-મયણુ-ખાણુ-મુસુમૂરણુ,

સરસ-પિયંગુ વન્નુ-ગય-ગામિહિ,

જયહિ પાસુ ભુવણુ-તય-સામિહિ ॥૧૧॥

જસુ તણુ-કંતિ-કડપ્પ-સિણિદ્ધહિ,

સોહઈ ફણિ-મણિ-કિરણા-લિદ્ધહિ,

નં નવ-જલહર-તડિલત્રય-લંછિઉ,
સો જિણુ પાસુ પયચ્છઉ વંછિઉ ॥૨॥

૪૭. મરહેસરની સજ્ઞાય.

ભરહેસર બાહુબલી,
અભય-કુમારો અ ઢંઢણુ-કુમારો;
સિરિઓ અણિઆ ઉત્તો,
અધમુત્તો નાગદત્તો અ. ॥ ૧ ॥
મેઅજ્જ યૂલિભદો,
વયર-રિસી નંદિસેણ સીહગિરી,
કયવન્નો અ સુકોમલ,
પુંડરિઓ કેમી કરકંડુ. ॥ ૨ ॥
હલલ વિહલલ સુદંસણ,
સાલ મહાસાલ સાલિભદો અ,
ભદો દસણુ ભદો,

પસન્નચંદો અ જસભદ્રો ॥ ૩ ॥

જ'પુપદ્ધ વંદ્યૂલો,
ગયસુકુમાલો અવંતિ સુકુમાલો;
ધન્નો ઇલાંધપુત્તો,
ચિલાંધપુત્તો અ બાહુમુણી. ॥ ૪ ॥

અનનગિરિ અનનરક્ષિખઅ,
અનનસુહૃત્થી ઉદાયગો મણુગો;
કાલયસૂરી સંખો,
પનનુન્નો, મૂલદેવો અ. ॥ ૫ ॥

ચભવો વિણ્ણુ કુમારો,
અદકુમારો દદપ્પહારી અ,
'સિનન'સ દૂરગદૂ અ,
'સિનન ભવ મેહ-કુમારો અ. ॥ ૬ ॥

એમાધ મહાસંતા,

દિતુ સુહ' ગુણ-ગણેહિ સંજુતા;

જેસિ નામગ્ગહણે,

પાવ-પ્પખંધા વિલયંજંતિ. ॥ ૭ ॥

સુલસા ચંદનખાસા,

મણોરમા મયણુરેહા દમયંતી;

નમયા સુંદરી સીયા,

નંદા ભદ્રા સુભદાય. ॥ ૮ ॥

રાધંમધ રિસિદત્તા;

પઉમાવધ અંજણા સિરિદેવી;

જિદુ સુજિદુ મિગાવધ,

પભાવધ ત્રિલ્લક્ષ્યાદેવી. ॥ ૯ ॥

ખંભી સુંદરી રૂપિણી,

રેવધ હુંતી સિવા જયંતી ચ,

દેવધ દોવધ ધારણી,

કલાવંઈ પુપ્પુસુલા ય. ॥ ૧૦ ॥

પઉમાવઈ ય ગોરી,
ગંધારી લદ્દખમણા મુસીમા ય,
જખૂવઈ સચ્ચભામા,
રૂપિણી કણહટું મહિસીઓ. ॥ ૧૧ ॥

જદ્દખા ય જદ્દખદિન્ના,
ભૂઆ તહ ચેવ ભૂઅદિન્ના અ,
સેણા વેણા રેણા,
ભયણીઓ ચૂલીભદ્રસ. ॥ ૧૨ ॥

દુચ્ચાઈ મહાસઈઓ,
જયંતિ અકલક સીલ કલિઆઓ,
અજજવિ વજજઈ જાસિ,
જસ પડહો તિહુઆણે સયલે. ॥ ૧૩ ॥

---

૪૮. મળ્હ જિણાણંની સજ્ઞાય.

મળ્હ જિણાણં આણં,
 મિચ્છં પરિહરહ ધરહ સમ્મત્તં,
 છવ્વિહ આવસ્સયંમિ,
 ઉજ્જુત્તો હોધ પઠંદિવસં.   ॥ ૧ ॥
 પંવેસુ પોસહ વયં,
 દાણં સીલં તવો અ ભાવોઅ,
 સજ્ઞાય નમુક્કારો,
 પરોવયારો અ જયણા અ.   ॥ ૨ ॥
 જિણ પૂઆ જિણ થુણણં,
 ગુરુ થુઅ સાહમ્મિઆણ વચ્છલ્લં,
 વવહારસ્સ ય સુદ્ધી,
 રહજ્જતા તિત્થ જત્તાય.   ॥ ૩ ॥
 ઉવસમ વિવેગ સંવર—
 ભાસાસમિધ છલ્લવદ્ધરણા ય.

ધન્નિમચ્ચ-જણ-સંસગ્ગો,
કરણ-દમો ચરણ પરિણામો. ૧૧૪૧

સઘોવરિ ખહુમાણો,
પુત્થય-લિહણું પભાવણા તિત્થે;
સઠ્ઠાણ કિચ્ચમેચ્ચ,
નિચ્ચં, સુગુરુ-વચ્ચેસેણં. ૧૧૫૧

૪૯ તીર્થવદના સૂત્ર.

સકલ તીર્થ વંદું કર જોડ;
જિનવર નામે મંગલ કોડ;
પહેલે સ્વર્ગે લાખ બત્રીશ,
જિનવર ચૈત્ય નમું નિશદિશ. ૧૧૬૧
બીજે લાખ અઠ્ઠાવીશ કહ્યાં.
ત્રીજે બાર લાખ સદહ્યાં,

ચોથે સ્વર્ગે અડલખ ધાર,
 પાંચમે વંદું લાખજ ચાર ॥૨૧॥
 છટ્ઠે સ્વર્ગે સહસ પચાસ;
 સાતમે ચાલીસ સહસ પ્રાસાદ;
 આઠમે સ્વર્ગે છ હજાર,
 નવ દશમે વંદું શત ચાર ॥૩૧॥
 અગ્યાર બારમે ત્રણસેં સાર,
 નવ ત્રૈવેયકે ત્રણસેં અઠાર.
 પાંચ અનુત્તર સર્વે મળી,
 લાખ ચોરાશી અધિકાં વળી. ॥૪૧॥
 સહસ સત્તાણું ત્રેવીશ સાર,
 જિનવર ભુવન તણે અધિકાર,
 લાંબા સો જોજન વિસ્તાર,
 પચાસ ઉંચાં બહોંતેર ધાર. ॥૫૧॥

એકસો એંશી ખિખ પ્રમાણ,
 સભા સહિત એક ચૈત્યે જાણ;
 સો કોડ બાવન કોડ સંભાલ,
 લાખ ચોરાણું સહસ ચૈંચાલ. ૥૬૥
 સાતસેં ઉપર સાઠ વિશાલ;
 સવિ ખિંખ પ્રણમુ ત્રણ કાલ;
 સાત કોડને બહોંતેર લાખ,
 ભુવનપતિમાં દેવલ લાખ. ૥૭૥
 એકસો એંશી ખિખ પ્રમાણ,
 એક એક ચૈત્યે સંખ્યા જાણ;
 તેરસેં કોડ નેબ્યાસી કોડ,
 સાઠ લાખ વંદું કર જોડ. ૥૮૥
 બત્રીસેં ને ઓગણસાઠ,
 તિર્ચ્છા-લોકમાં ચૈત્યનો પાઠ;

ત્રણ લાખ એકાણું હમર,
 ત્રણસેં વીશ તે બિંબ જુહાર, ૥૯૯
 વ્યંતર જ્યોતિષીમાં વળી જેહ,
 શાશ્વતા જિત વંદું તેહ,
 ઋષભ અંદ્રાનન વારિષેણ,
 વર્જમાન નામે ગુણસેણ. ૧૦૦
 સમેતશિખર વંદું જિત વીશ.
 અષ્ટાપદ વંદું ચોવીશ;
 વિમલાચલ ને ગઢ ગિરનાર,
 આબુ ઉપર જિતવર જુહાર. ૧૦૧
 શંખેશ્વર કેસરીયો સાર,
 તારંગે શ્રી અજિત જુહાર;
 અંતરિક વરકાણો પાસ,
 જીરાવડો ને થંભણ પાસ. ૧૦૨

ગામ નગર પુર પાટણ જેહ,
 જિતવર ચૈત્ય નમું ગુણગેહ,
 વિહરમાન વંદું જિત વીશ,
 સિદ્ધ અનંત નમું નિશદ્દિશ. ૧૧૨૩૧
 અઢીઢીપમાં જે અણુગાર.
 અઢાર સહસ સિલાંગના ધાર,
 પથ-મહાવ્રત સમિતિ સાર,
 પાળે પળાવે પંચાચાર. ૧૧૨૪૧
 બાહ્ય અભ્યંતર તપ ઉજમાલ.
 તે મુનિવંદું ગુણ મણિમાલ,
 નિત નિત ઉઠી શ્રીર્તિ કરું,
 હવ કહે ભવસાયર તરું. ૧૧૨૫૧

५० भुवनदेवतानी स्तुति.

भुवणुदेवयाग्रे ऊरेमि ऊउरुसग्गां,
 अन्नत्थ उिससिग्गेलुं०
 ज्ञानादि-गुण-युतानां,
 नित्यं स्वाध्याय-संयम-रतानाम्;
 विदधातु भुवनदेवी,
 शिवं सदा सर्वसाधूनाम्. ॥१॥

५१ क्षेत्रदेवतानी स्तुति.

भित्तदेवयाग्रे ऊरेमि ऊउरुसग्गां:
 अन्नत्थ उिससिग्गेलुं०
 यस्याः क्षेत्रं सभाश्रित्य,
 साधुभिः साध्यते क्रिया,
 सा क्षेत्रदेवता नित्यं,
 भूयान्नः सुषदायिनी.

૫૨ પોસહ લેવાનું પચ્ચક્ષુતાણ

કરેમિ ભતે ! પોસહ, આહાર પોસહ,
 દેમઓ સવ્વઓ, સરીરસક્કાર પોસહ સવ્વઓ
 અભયે પોસહ સવ્વઓ, અવ્વાવાર પોસહ
 સવ્વઓ, અઉવ્વિહે પોસહે ઠામિ, જાવ દિવસ
 અહોરત્ત પખ્ખુવાસામિ, દુવિહ, તિવિહેણુ
 મણેણુ, વાયાએ, કાયેણુ, ન કરેમિ, ન
 કાગ્ગેમિ, તસ્સ ભતે ! પડિક્કમામિ નિદ્દામિ
 ગરિહામિ અપ્પાણુ વોસિરામિ

૫૩ પોસહ પારગાનું સૂત્ર

આગરચ દો કામે,
 ચ દવડિસો સુદસણો ધન્નો,
 જેમિ પોસહ પડિમા,
 અળાડિયા હવિઅતેવિ.

ધન્ના સલાહણિજ્ઞ,
 સુલસા આણુંદ કામદેવાંય,
 જાસ પસંસઘ ભયવં,
 દઢવ્યત્તં મહાવીરો,

૥૨૧

પોસહ વિધિયે લીધો, વિધિયે પાર્યો, વિધિ
 કરતાં જે કોઈ અવિધિ હુઓ હોય, તે સવિ
 હુ મન-વચન-કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુષ્કંડં.

૫૪ સ્નાતસ્યાની [શ્રી વીર-જિત] સ્તુતિ

સ્નાતસ્યા-પ્રતિમસ્ય મેરૂ શિખરે,
 શર્યા વિભોઃ શૈશવે;
 રૂપાલોકનવિસ્મયાહુતરસ-
 ભ્રાન્ત્યા ભ્રમચ્ચક્ષુષા

उन्मृष्टं नयन-प्रभा-धवलितं,
 क्षिरोदकाशंकया,
 वक्ष्त्रं यस्य पुनः पुनः स ज्येति,
 श्री वर्द्धमानो जिनः ॥ ॥१॥
 हंसांसाहतपद्मरेणुकपिश—
 क्षीराणुवांभोभृतैः ॥
 कुंभैरप्सरसां पयोधरभर-
 प्रस्पृष्टिभिः काञ्चनैः ॥
 येषां भंदररत्न-शैलशिखरे,
 जन्मालिषेकः कृतः ॥
 सर्वैः सर्वभुरासुरेश्वरगणै-
 स्तेषां नतोऽहंकमान् ॥ ॥२॥
 अर्द्धवक्ष्त्रप्रसूतं गणधररचितं,
 द्वादशांगं विशालं.

यित्रं अह्वयर्थयुक्तं मुनिगणवृषभै-
धारितं पुष्टिमहभिः ॥

भोक्षाग्रद्वारभूतं प्रतयरणकुलं,
ज्ञेयभावप्रदीपं,

लङ्क्या नित्यं प्रपद्ये श्रुतमहमभिलं,
सर्वलोकेकसारम्

॥३॥

निष्पङ्क-व्यामनीलद्युतिमलसद्दशं

आलयं द्राव-दंष्ट्रं,

भक्तं धंष्टारवेण प्रसृतमहजलं,

पूरयंतं समंतात्,

आश्ढोद्विष्यनागं विचरति गगने,

कामदः कामरूपी,

यक्षः सर्वानुभूतिर्दिशतु भम सदा,

सर्वकार्येषु सिद्धिम्.

॥४॥

५५ सकलार्द्धत्वेत्यवदन सूत्र

सकलार्द्धप्रतिष्ठान—

मधिष्ठानं शिवश्रियः ॥

लभुवः स्वस्वयीशान—

मार्द्धन्त्यं प्रष्टुद्वन्द्वे.

॥१॥

नामादृति-द्रव्य-भावैः ॥

पुनतस्मिन्नगन्जनं;

क्षेत्रेकाले य सर्वस्मि—

न्नर्द्धतः समुपास्महे,

॥२॥

आदिमं पृथिवीनाथ—

मादिमं निष्परिग्रहम्,

आदिमं तीर्थनाथं य,

ऋषल-स्वामिनं स्तुमः ॥

॥३॥

: ૭૬ :

અહંતમજિતં વિશ્વ-

કમલા-કર ભાસ્કરમ્,

અમ્ભાન-કેવલાદર્શી—

સંકાંત-જગતં સ્તુવે.

૥૪૥

વિશ્વ-ભવ્ય-જનારામ-

કુલ્યા-તુલ્યા જયન્તિ તાઃ ॥

દેશનાસમયે વાયઃ ॥

શ્રીસંભવજગત્પતેઃ ॥

૥૫૥

અનેકાન્ત-મતામ્ભોધિ—

સમુદ્ધાસન-ચન્દ્રમાઃ ॥

દધાદમંદમાનન્દં,

ભગવાન-ભિન્નંદનઃ ॥

૥૬૥

લુપ્તિકીરીટ-શાશ્વાત્રો,—

સૈજિતાંધ્રિ-નખાંવલિઃ

लगवान् सुमतिस्वामी,

तनोत्वलिमतानि वः ।

॥७॥

पद्मप्रलप्रभोद्देह-

भासुः पुष्पन्तु वः श्रियम्;

अन्तरंगारि—मथने,

डेपाटोपादि वाङ्मयाः ॥

॥८॥

श्रीसुपार्श्व-जिनेन्द्राय.

महेन्द्र-महितांध्रये;

नमश्चतु-वर्ण-संध-

गगनाभोग-भास्वते. ।

॥९॥

चंद्रप्रल-प्रभोश्चंद्र-

भरीचि-निययोन्नवलाः

मूर्तिर्मूर्तं सित-ध्यान-

निर्मितेव श्रियेऽस्तु वः ॥

॥१०॥

कुरामल-कवह-विश्वं,
 कलयन् केवल-श्रिया;
 अयिन्त्य-माहात्म्यनिधिः ॥

सुविधिर्भोधयेऽस्तु वः ॥११॥

सत्त्वानां परमानन्द—
 कन्दोद्भेद-नवाम्बुदः ॥
 स्याद्वादाभृत-नित्यन्दी,
 शीतलः पातु वो जितः ॥

॥१२॥

भवदोगार्त्त-जन्तूना—
 भगदंकारदर्शनः ॥

निःश्रयस-श्रीरमणः ॥

श्रयांसः श्रयसेऽस्तु वः

॥१३॥

विश्वोपकारशीलूत-
 तीर्थकृतकर्मनिर्मितिः ॥

- મુરુમુરુનરૈઃ પૂજ્યૈઃ.
 વાસુપૂજ્યઃ પુનાતુ વઃ ॥૧૪॥
 વિમલસ્વામિનો વાયઃ ॥
 કતક-ક્ષોદ-સોદરાઃ ॥
 જયન્તિ ત્રિજગચ્ચેતો-
 જલનૈર્મલ્યહેતવઃ ॥ ॥૧૫॥
 સ્વયંભૂરમણુસ્પર્ધિ-
 કરણા-રસ-વારિણા,
 અનન્તજિદનન્તાંવઃ ॥
 પ્રયચ્છતુ સુખશ્રિયમ્. ॥૧૬॥
 દલપદ્મ-સંધર્માણુ-
 મિષ્ટપ્રાપ્તો શરીરિણામ્,
 ચતુર્ધા ધર્મદેષારં,
 ધર્મનાથમુપાસ્મહે. ॥૧૭॥

सुधासोदर-वाग्ज्योत्स्ना-

निर्मलीकृतद्विभुजः ॥

मृगलक्ष्मा तमःशान्त्यै,

शांतिनाथजिनोऽस्तु वः ॥

॥१८॥

श्री कुंथुनाथो भगवान्,

सनाथोऽतिशयद्विभिः ॥

सुरासुरनृनाथाना—

मेकनाथोऽस्तु वः श्रिये.

॥१९॥

अरनाथस्तु भगवाँ—

श्वतुर्थार-नभोरविः ॥

यतुर्थपुरुषार्थश्री-

विलासं वितनोतु वः

॥२०॥

सुरासुरनराधीश-

भयुर नववारिदभू;

कर्मदूतमूलने हस्ति—

मल्लं मल्लि-मलिष्टुमः ।

॥२१॥

जगन्महाभोहनिदा—

प्रत्युप-समयोपमम्,

मुनिसुमत-नाथस्य,

देशनापयनं स्तुमः

॥२२॥

लुङ्गं तो नमतां भूर्ति,

निर्मलीकारकारथम्,

वारिप्लवा एव नमेः ॥

पान्तु पाद-तथांशवः ॥

॥२३॥

यद्वंश-समुद्रेन्दुः ॥

कर्म-ज्ञानः ॥

अ-गवान्,

लः ॥

ક્રમઠે ધરણેન્દ્રે ચ,
સ્વોચિતં ક્રમં કુર્વતિ;
પ્રભુસ્તુલ્ય-મનોવૃત્તિઃ ॥

પાર્શ્વનાથઃ શ્રિયેઽસ્તુવઃ

॥૨૫૯

શ્રીમતે વીરનાથાય,
સનાથાયાહ્મુતશ્રિયા;
મહાનંદ-સરૌરાજ—

મરાલાયાહતે નમઃ ॥

॥૨૬૦

કૃતાપરાધેઽપિ જને,
કૃપા-મન્થર-તારયોઃ ॥

ઘષિદ્ધ્યાષ્પાર્દ્યોર્ભદ્રં.

શ્રી વીરજિન-નેત્રયોઃ ॥

॥૨૭૦

જયતિ વિજિતાન્યતેજઃ ॥

સુરાસુરાધીશસેવિતઃ શ્રીમાન્;

विमलस्रसविरहित,—

स्त्री-भुवन-युगमणि-र्त्तगवान्. ॥२८॥

वीरः सर्वसुरासुरेन्द्रमहितो,

वीरं पुधाः संश्रिता ॥

वीरेणालिखतः स्वकर्मनिययो,

वीराय नित्यं नमः ॥

वीरात्तीर्थभिदं प्रवृत्तमतुलं,

वीरस्य घोरं तपो,

वीरे श्रीधृतिशीर्तिकान्तिनिययः ॥ -

श्री वीर भद्रं हिरा.

॥२९॥

अवनीत-लगतानां, कृत्रिमाकृत्रिमानां

परभवनगतानां दिव्य वैभानिकानाम्;

छह भनुजकृतानां देवराजार्थितानां;

जिनवरभवनानां-भावतोऽहं नमामि, ३०

सर्वेषां वेध-सामाध—

माहिमं परमेष्ठिनम्,

देवाधिदेवं सर्वज्ञं,

श्रीवीरं प्रणिदधमहे.

॥३१॥

देवाऽनेकलवान्निर्तोर्नित-महा-

प्राप-प्रहीयानक्षो,

देवः सिद्धि-वधू-विशास-हृदया—

संदार-हारेपमः ॥

देवाऽष्टादश-दोष-सिंधुर-धरा—

निर्भेद-पंथाननो,

लप्यानां विदधातु वांछित-इक्षम्,

श्री वीतरागो जितः ॥

॥३२॥

ज्यातोऽष्टापदपर्वतो गज-पदः ॥

सम्भेतशैलाभिधः ॥

શ્રીમાનૂરૈવતકઃ પ્રસિદ્ધમહિમા,
 શંત્રુજયો મંડપા ॥
 વૈભારઃ કનકાયલોડ્યુદગિરિઃ ॥
 શ્રી ચિત્રકૂટાદ્ય—
 સ્તત્ર શ્રી કૃષ્ણભોદયો જિનપરાઃ
 કુર્વન્તુ વૉ મંગલમ્.

શ્રો પાશ્વિકાર્દિ [વિસ્તૃત] અતિચાર
 નાણુમિ દસણુમિ અ,
 ચરણુમિ તવમિ તહ ય વિશિયામિ,
 આચરણુ આચારો
 ઇંધ એસો પ્રથહા ભણિઓ

॥૧૧॥

જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રા-
 ચાર, તપાચાર, વ્રીયાચાર, એ
 પંચવિધ આચારમાંહિ અતેરો જે કોઈ

અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર
જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય, તે સવિ
હુ મન, વચન, કાયાએ કરી મિચ્છામિ
દુઃકંડં,

તત્ર જ્ઞાનાચારે આઠ અતિચાર,
કાલે વિણુએ બહુમાણે;
ઉવહાણે તહય નિન્હવણે,
વંજણ અત્ય તદુભયે,
અદૃવિહો નાણુમાયારો. ૥૧૥

જ્ઞાન કાલ વેળાએ ભણ્યો ગુણ્યો
નહીં, અકાળે ભણ્યો, વિનયહીન, બહુ-
માનહીન, યોગ ઉપધાનહીન, અનેરા કન્હે
ભણી અનેરા ગુરુ કહ્યો, દેવગુરુવાંદણે, પ-
ડિક્કમણે, સજ્જાય કરતાં, ભણુતાં ગુણુતાં

દૂડો અક્ષર કાને માત્રાએ અવિકો ઓછો
 ભણ્યો, સૂત્રકૂડું કહ્યું અર્થ દૂડો કહ્યો,
 તદુભય કુંડા કહ્યાં, ભણીને વિસાર્યા,
 સાધુતણે ધર્મે કાને અણુઉદ્ધર્યે, દાંડો
 અણુપડિલેલો વસતિ અણુશોધ્યે, અણુ-
 પવેસે, અસન્નઝાય, અણોન્નઝાયમાંહે
 શ્રીદશવૈકાલિક પ્રમુખ સિદ્ધાંત ભણ્યે
 ગુણ્યો, શ્રાવકતણે ધર્મે સ્થવિરાવલિ,
 પડિસ્કમણ્યાં, ઉપદેશમાળા પ્રમુખસિદ્ધાંત
 ભણ્યોગુણ્યો, કાલ વેળા કાને અણુઉ-
 ધર્યે પઢ્યો, જ્ઞાનોપગરણુ-પાટી, ચોથી,
 ઠવણી, કવણી, નવકારવાળી, સાપડા-
 સાપડી, દસ્તરી, વહી, ઓલિયા
 પ્રમુખ પ્રત્યે પગ લાગ્યો, ચૂંક લાગ્યું,

થુકે કરી અક્ષર માંજ્યો, ઓશીસે
 ધર્યો, કન્હે છતાં આહાર નિહાર કીધો;
 જ્ઞાનદ્રવ્ય ભક્ષતાં ઉપેક્ષા કીધી, પ્રજ્ઞા-
 પરાધે વિણુશ્યો, વિણુસતાં ઉવેજ્યો;
 છતી શક્તિએ સાર સંભાળ ન કીધી,
 જ્ઞાનવંત પ્રત્યે દ્વેષ મત્સર ચિંતવ્યો.
 અવજ્ઞા આશાતના કીધી, ક્રોધ પ્રત્યે
 ભણુતાં ગણુતાં અંતરાય કીધો. આપણા
 જાણુપણાતણો ગર્વ ચિંતવ્યો, મતિ-
 જ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્ય-
 વજ્ઞાન, કેવળજ્ઞાન-એ પંચવિધ જ્ઞાનતણી
 અસદ્દહણા કીધી, ક્રોધ તોતડો ખોખડો
 હસ્યો, વિતકર્યો. અન્યથા પ્રરૂપણા
 કીધી. જ્ઞાનાચાર મત વિષદ્યો અનેરો

જે કોઈ અતિથાર પક્ષ દિવસ ૥ ૧૨ ૥
 દર્શનાચારે આઠ અતિથાર,
 નિસ્સક્રિય નિઃક્રંખિય,
 નિવિવિતિગિચ્છા અમૂઢદિટ્ટી અ,
 ઉવવૂહ ચિરીકરણે.

વચ્છણ પભાવણે અદું. ૥ ૧૩ ૥

દેવગુરુધર્મતણે વિષે નિઃશંકપણું ન
 કીધું, તથા એકાંતનિશ્ચય ન કીધો, ધર્મ
 સંબંધીયા ફળતણે વિષે નિઃસંદેહ બુદ્ધિ
 ધરી નહીં. સાધુ-સાધ્વીનાં મલમલીન
 ગાત્ર દેખી દુગંચ્છા નિપજવી, દુચારિ-
 ત્રીયા દેખી ચારિત્રીયા ઉપર અભાવ
 હુએ, મિથ્યાત્વી તણી પૂજા પ્રભાવના
 દેખી મૂઢદષ્ટિપણું કીધું, તથા સંઘમાહે

ગુણવંત તણી અનુપખંડણા કીધી,
 અસ્થિરીકરણ, અવાત્સલ્ય, અપ્રીતિ;
 અભક્તિ નિપજવી, અબહુમાન કીધું,
 તથા દેવદ્રવ્ય ગુરુદ્રવ્ય જ્ઞાનદ્રવ્ય; સા-
 ધ્યારણદ્રવ્ય, ભક્ષિત ઉપેક્ષિત પ્રજ્ઞાપરાધે
 વિણાસ્યો, વિણસતાં ઉવેખ્યો, છતી
 શક્તિએ સાર સંભાળ ન કીધી. તથા
 સાધર્મિક સાથે કલહ કર્મખંધ કીધો;
 અધોતી, અષ્ટપદ મુખકોશ પાખે દેવપૂજ
 કીધી, ઝિંખ પ્રત્યે વાસકુંપી, ધ્રુપધાણુ
 કળશ તણો ઠખકો લાગ્યો; ઝિંખ હાથ-
 થકી પાડયું, ઊસાસ-નિઃસાસ લાગ્યો.
 દેહરે ઉપાશ્રયે મળ શ્લેષ્માદિક લોહ્યું,
 દેહરામાંહે હાસ્ય, ખેલ, કેલી, કુતૂહલ,

આહાર, નિહાર કીધાં, પાન, સોપારી,
 નિવેદીયાં ખાધાં, ઠવણાયરિય હાથથકી
 ખાડયા, પડિલેહવા વિસાર્યા, જિનભુ-
 વને ચોરાશી આશાતના, ગુરુ-ગુરુણી
 પ્રત્યે તેત્રીશ આશાતના કીધી હોય,
 ગુરુવચન તહત્તિ કરી પડિવજ્યુ' નહીં.
 દર્શનાચાર વ્રત વિષધઓ અનેરો જે કોઈ
 અતિચાર પક્ષ દિવસ ॥ ૨ ॥

ચારિત્રાચારે આઠ અતિચાર,
 પણિહાણુ-જેગ-જુતો,
 પંચહિં સમિધહિં તીહિં ગુત્તીહિં,
 એસ ચરિતાચારો,
 અદુવિહો હોધ નાયન્વો, ॥ ૧ ॥

ધર્માસમિતિ—તે અણુન્નેયે હિંડયા.

ભાષા સમિતિ—તે સાવધ વચન યોદ્યા
 એષણાસમિતિ—તે તૃણ ડગલ, અન્ન
 પાણી અસૂઝતું લીધું, આદાનભંડ-
 મત્તનિષ્ખેવણાસમિતિ—તે આસન,
 શયન, ઉપકરણ; માતરું અણપુંજ
 જવાહલ ભૂમિકાએ મૂક્યું લીધું, પા-
 રિષ્ટાપનિકાસમિતિ તે મળ, સૂત્ર શ્લે-
 ષ્માદિક અણપુંજ જવાહલ ભૂમિકાએ
 પરઠવ્યું. મનોગુપ્તિ—તે મનમાં આર્ત્તરોદ્ધ-
 ધ્યાન ધ્યાયાં. વચનગુપ્તિ—તે સાવધવચન
 યોદ્યાં, કાયંગુપ્તિ—તે શરીર અણપડિલેહું
 હલાવ્યું, અણપુંજે યેઠા, એ અષ્ટ પ્રવ-
 ચનમાતા સાધુતણે ધર્મે સદૈવ અને
 શ્રાવકતણે ધર્મે સામાયિક પોસહ લીધે

રૂડી પેરે પાળ્યાં નહીં. ખંડણા વિરાધના
હુધ ચારિત્રાચાર વ્રત વિષધઓ અનેરો
જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસ માંહિં

વિશેષતઃ આવકતણે ધર્મે શ્રી
સમ્યક્ત્વ મૂલ ખાર વ્રત સમ્મક્ત્વ-
તણા પાંચ અતિચાર સંકા કંખ વિ-
ગિચ્છાં ॥ સંકા—શ્રી અરિહંત તણા
અખ; અતિશય, જ્ઞાનલક્ષ્મી, ગાંભીર્યા-
દિક ગુણ, શાશ્વતી પ્રતિમા, ચારિત્રી-
યાનાં ચારિત્ર, શ્રી જિનવચનતણે
સંદેહ કીધો. આકાંક્ષા,—બ્રહ્મા, વિષ્ણુ,
મહેશ્વર, ક્ષેત્રપાલ, ગોગો, આસપાલ,
પાદરદેવતા, ગોત્રદેવતા, ગ્રહપૂજા, ત્રિ-
નાયક, હનુમત, મુગ્રીવ વાલી નાહ,

ઇત્યેવમાદિક દેશ, નગર, ગામ, ગોત્ર,
 નગરી, જૂજૂઆ. દેવ દહેરાના પ્રભાવ
 દેખી રોગ આતંક કષ્ટ આવ્યે ઇહલોક-
 પરલોકાર્થે પૂજ્યા માન્યા, સિદ્ધ વિ-
 નાયક જીરાઉલાને માન્યું ઇચ્છ્યું,
 ઔદ્ધ સાંખ્યાદિક સન્યાસી, ભરડા,
 ભગત લિંગિયા જોગીયા, જોગી, દર-
 વેશ, અનેરા દર્શનીયાતણો કષ્ટ, મંત્ર,
 અમત્કાર દેખી પરમાર્થ જાણ્યા વિના
 ભૂલાવ્યા, મોહ્યા, કુશાસ્ત્ર શીખ્યાં, સાંભ-
 લ્યાં, શ્રાદ્ધ, સંવચ્છરી, હોળી, બળેવ,
 માહીપૂનમ, અજપડવો, પ્રેતખીજ,
 ગૌરીત્રીજ, વિનાયક ચોથ, નાગપંચમી,
 ઝીલણા છટ્ટી, શીલસાતમી, ધૂવ અષ્ટમી,

નૌલી નવમી, અહવા દશમી, વ્રત
 અગ્યારશી, વત્સ બારશી ધનતેરશી,
 અનંત ચઉદશી, અમાવાસ્યા, આદિત્ય-
 વાર ઉત્તરાયણ, નૈવેદ્ય કીધાં, 'નવોદક,
 યાગ, ભોગ ઉતારણા કીધાં કરાવ્યાં
 અનુભોધાં પીપલે પાણી ઘાલ્યાં ઘસા-
 વ્યાં. ઘર બાહિર ક્ષેત્ર ખલે, કુવે,
 તળાવે, નદીએ, દહે, વાવીએ. સમુદ્રે,
 કુડે, પુણ્યહેતુ સ્નાન કીધાં કરા-
 વ્યાં અનુભોધા દાન દીધા; ગ્રહણ,
 શનિશ્વર માહ માસે નવરાત્રી નાહ્યાં,
 અબાણનાં થાપ્યાં, અનેરાઈ વ્રત-વ્રતોહાં
 કીધાં કરાવ્યા, વિતિગિચ્છા—ધર્મસં
 અંધીયા ફળતણે વિષે સદેહ કીધા.

જિન અરિહંત ધર્મના આગર, વિશ્વો-
 પકારસાગર, મોક્ષમાર્ગના દાતાર;
 ઇસ્યા ગુણ ભણી ન માન્યા, ન પૂજ્યા,
 મહાસતી, મહાત્માની ઇહલોક પરલોક
 સંબંધીયાં ભોગવાંચ્છિતપૂજા કીધી. રોગ
 આતંક કષ્ટ આવે ખીણ વચન ભોગ
 માન્યા. મહાત્માના ભાત, પાણી, મલ
 શોભા તણી નિંદા કીધી. કુચારિત્રીયા
 દેખી ચારિત્રીયા ઉપર કુભાવ હુઓ.
 મિથ્યાત્વીતણી પૂજા પ્રભાવના દેખી પ્ર-
 શંસા કીધી; પ્રીતિ માંડી, દાક્ષિણ્ય લગે
 તેહનો ધર્મ માન્યો કીધો. શ્રીસમ્ય-
 ક્ત્વવ્રત વિષદ્યો અનેરો જે કોઈ
 અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિં

પહેલે સ્થુલ પ્રાણાતિપાત વિરમણ,
 પ્રતે પાંચ અતિચાર, વહ બંધ છવિચ્છે-
 એ૦ ॥ દ્વિપદ ચતુષ્પદ પ્રત્યે રીસવસે
 ગાઠો ધાવ ધાલ્યો, ગાઠે બંધને બા-
 લ્યો; અધિક ભાર ધાલ્યો. નિર્ભીંછન
 કર્મ ક્રીધાં. ચારા-પાણી તણી વેળાએ
 સારસંભાળ ન ક્રીધી. લેહણે દેહણે કિ-
 ણહિ પ્રત્યે સંધાવ્યો, તેણે ભૂખે આપણે
 જમ્યા, કન્હે રહી મરાવ્યો. બંદીખાને
 ઘસાવ્યો, સજ્યાં ધાન્ય તાવડે નાખ્યાં;
 દળાવ્યાં, ભરડાવ્યાં, શોધી ન વાવ્યાં.
 ઈંધણ છાણાં અણુશોધ્યાં બાળ્યાં. તે
 માહિ સાપ, વીંછી, ખજુરા. સરવળા,

માંકડ, જુઆ, ગીંગોડા સાહતાં મુઆ,
 દુહંબા, રૂટે સ્થાનકે ન મૂકયા. કીડી-
 મંકેડીનાં ઇંડાં વિછોદ્યાં, લીખ ફેડી.
 ઉધેહિ, કીડી, મંકેડી, ધીમેલ, કાતરા,
 ચુડેલ, પતંગિયાં દેડકાં અલસીયાં, ઇયલ
 કુંતાં, ડાંસ, મંસા, બગતરા, માખી, તીડ
 પ્રમુખ જીવ વિણદૂા, માળા હલાવતાં
 અલાવતાં પંખી, ચકલાં, કાગતણા ઇંડાં
 ફેડયાં. અનેરા એકેંદ્રિયાદિક જીવ વિણા-
 સ્યા, ચાંખ્યા, દુહંબા. કાંઈ હલાવતાં
 અલાવતાં પાણી છાંટતાં, અનેરા કાંઈ
 કામકાજ કરતાં નિર્વંસપણું કીધું.
 જીવરક્ષા રૂડી ન કીધી. સંખારો સુકવ્યો
 રૂડું ગલણું ન કીધું. અજગણ પાણી

વાવરું. રૂડી જયણા ન કીધી. અળગણ
પાણીએ ઝીલ્યા. લુગડાં ધોયાં, ખાટલા
તાવડે નાખ્યા, ઝાટક્યા. જીવાકુલ ભૂમિ
હીંપી. વાશી ગાર રાખી, દલણે, ખાંડણે
હીંપણે રૂડી જયણા ન કીધી. આઠમ
ચૌદશના નિયમ ભાંગ્યા. ધૂણી કરાવી.
પહેલે સ્થુલ પ્રાણાતિપાત-વિરમણ-વ્રત
વિપદ્યો અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ
દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર૦ ૧.

ખીજે સ્થુલ મૃપાવાદ વિરમણ વ્રતે
પાંચ અતિચાર સહસા રહસ્સદારે૦ ॥
સહસાતકારે કુણહિમત્યે અનુગતું આળ
અભ્યાખ્યાન દીધું. સ્વદારા મંત્ર—
બેદ કીધા. અનેરો કુણહનો મંત્ર,

આલોચ્ય મર્મ પ્રકાશ્યો, કુણહિને અનર્થ
પાડવા કૂડી બુદ્ધિ દીધી, કૂડો લેખ
લખ્યો, કૂડી સાખ ભરી; થાપણમોસો
કીધો, કન્યા, ગૌ, ઢોર, ભૂમિ સંબંધિ
લેહણે દેહણે વ્યવસાયે વાદ વઢવાડ કરતાં
મોટકું જુકું બોલ્યા. હાથ પગતણી
ગાળ દીધી, કડકડા મોડ્યા. મર્મ વચન
બોલ્યા. બીજે સ્થુલ મૃષાવાદ વિરમણ-
વ્રત વિષય્યો અનેરો જે કોઈ અતિચાર
પક્ષ દિવસમાંહિં ૨.

ત્રીજે સ્થુલ અદત્તાદન વિરમણ-
વ્રતે પાંચ અતિચાર, તેનાહડપ્પઓગે
ધર બાહિર ક્ષેત્રે, ખલે પરાઈ વસ્તુ
અણમોકલી લીધી, વાવરી, ચોરાઈ વસ્તુ

વહોરી, ચોર ધાડ પ્રત્યે સંકેત કીધો,
 તેહને સંબલ દીધું, તેહની વસ્તુ લીધી,
 વિરહરાજ્યાતિક્રમ કીધો; નવા પુરાણ
 સરસ વિરસ, સજીવ નિર્જીવ વસ્તુના
 ભેજસંભેજ કીધા. ફૂડે કાટલે તોલે. માને,
 માપે, વહોર્યા. દાણચોરી કીધી. કુણહિને
 લેખે વરાંસ્યો સાટે લાંચ લીધી. ફૂડા
 કરહો કાઢ્યો, વિશ્વાસઘાત કીધો. પર-
 વંચના કીધી. પાસંગ ફૂડાં કીધાં, દાંડી
 ચઢાવી. લહકે ત્રહકે કુડાં કાટલા માન
 માપાં કીધાં. માતા, પિતા, પુત્ર, મિત્ર,
 કસત્ર વંચી કુણહિને દીધું, જુદી ગાંઠ
 કીધી. થાપણ ઓળવી, કુણહિને લેખે
 પલેખે ભૂલવ્યું. પડી વસ્તુ ઓળવી લીધી

ત્રીજે સ્થુલ અદત્તાદાન વિરમણ ત્રત
વિષદ્યો અનેરો જે કોઈ અતિચાર
પક્ષ દિવસમાંહિં ૩.

ચોથે સ્વદારાસંતોષ. પરસ્ત્રીગમન
વિરમણ ત્રતે પાંચ અતિચાર. અપરિગ્ગ-
હિયા ઇત્તરં અપરિગૃહિતાગમન ઇત્વર-
પરિગૃહિતાગમન ક્રીધુ, વિધવા, વેશ્યા,
પરસ્ત્રી, કુલાંગના, સ્વદારા શોકતણે વિષે
દૃષ્ટિવિપર્યાસ ક્રીધો. સરાગ વચન બોલ્યા.
આહમ, ચૌદશ, અનેરી પર્વતિથિના
નિયમ સર્વ ભાંગ્યા, ધરધરણાં ક્રીધાં,
કરાવ્યાં. વર વહુ વખાણ્યાં. કુવિકલ્પ
ચિતવ્યો. અનંગક્રીડા ક્રીધી. સ્ત્રીનાં
અંગોપાંગ નિરખ્યાં. પરાયા વિવાહ

જોડયા. ઢોંગલા ઢોંગલી પરણાવ્યાં. દામ-
ભોગતણે વિષે તીવ્ર અભિલાષ કીધો,
અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર અના-
ચાર સુંહણે સ્વપ્નાંતરે હુઆ. કુસ્વપ્ને
સાધ્યાં. નટ વીટ સ્ત્રીશુ : હાંસુ કીધું.
ચોથે સ્વદારાસંતોષ વ્રત વિષધઓ
અનેરો જે કોઈ અતિચાર૦ ૪.

પાંચમે પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતે પાંચ
અતિચાર.—ધણધન ખિતવત્થુ૦. ધન,
ધાન્ય, ક્ષેત્ર, વાસ્તુ, રૂપ્ય સુવર્ણ કુપ્ય,
દ્વિપદ, ચતુષ્પદ—એ નવવિધ પરિગ્રહતણા
નિયમ ઉપરાંત વૃદ્ધિ દેખી, મૂચર્છા લગે
સંક્ષેપ ન કીધો. માતા, પિતા, પુત્ર, સ્ત્રી-
તણે લેખે કીધો. પરિગ્રહ પરિમાણ લીધું
નહીં. લેખને પઢિયું નહીં, પઢવું વિસાડું.

અલીધું મેલ્યું, નિયમ વિસાર્યા. પાંચમે
પરિગ્રહ પરિમાણુ પ્રત વિષદ્યો અનેરો
જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસ માંહિ ૫.

છટ્ટે દિગ્પરિમાણુ પ્રતે પાંચ અતિ-
ચાર. ગમણુસ્સઉ પરિમાણે ૦, ઉર્ધ્વદિશિ,
અધોદિશિ, તિર્થગુદિશિએ જવા આવવા
તણા નિયમ લઈ ભાંગ્યા, અનાભોગે
વિસ્મૃત લગે અધિક ભૂમિ ગયા પાઠવણી
આધી પાછી મોકલી. વહાણુ વ્યવસાય
કીધો. વર્ષાકાળે ગામતરું કીધું. ભૂમિકાં
એક ગમા સંક્ષેપી, બીજી ગમા વધારી.
છટ્ટેદિગ્પરિમાણુ પ્રત વિષદ્યો અનેરો
જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ
આદર ૬,

સાતમે ભોગોપભોગ વિરમણ વ્રતે
 ભોજન આશ્રયી પાંચ અતિચાર, અને
 કર્મહુતિ પંદર અતિચાર, એવં વીશ
 અતિચાર, સચિત્તે પડિખદ્દે, સચિત્ત
 નિયમ લીધે અધિક સચિત્ત લીધું.
 અપકૂવાહાર, દુપકૂવાહાર, તુચ્છાધિતણું
 ભક્ષણ કીધું. ઓળા, ઉંખી, પોંક,
 પાપડી ખાધાં.

સચિત્ત દેવ વિગઈ-

વાણહ તંબોલ વત્ય કુસમેસુ;

વાહણ સયણ વિલેવણ-

ખંલ દિસિ ન્હાણભત્તેસુ, ૧.

એ ચૌદ નિયમ દિનગત રાત્રિગત
 લીધા નહીં, લેઈને ભાંગ્યા; ખાવીશ

અભક્ષ્ય, ખત્રીશ અનંતકાયમાંહિ આદુ,
 મૂળા, ગાજર, પિંડ, પિંડાણુ, કચુરો, સૂરણ
 કુણી આંખલી, ગળો, વાઘરડાં, ખાધાં-
 વાશી કઠોળ પોળી, રોટલી, ત્રણ દિવ-
 સનું ઓદન લીધું, મંધુ, મહુડાં, માખણ,
 માટી, વેંગણ, પીલુ, પીચુ, પંપોટા,
 વિષ, હિમ, કરહા, ઘોસવડાં અજણ્યાં-
 ફળ, ટીંબર, ગુંદા, મહોર; અથાણુ, આંખ-
 લખોર, કાચું મીઠું, તિલ ખસખસ,
 કેઠિંબડાં ખાધાં, રાત્રિભોજન કીધાં,
 લગભગ વેળાએ વાણુ કીધું. દિવસ વિણ
 ઉગે શીરાબ્યા.

તથા કર્મતઃપંદર કર્માદાન-ઈંગાલ-
 કમ્મે, વણકમ્મે, સાડિકમ્મે, ભાડિકમ્મે,

કોડિકમ્મે, એ પાંચ કર્મ, દંતવાણિજ્જે,
 લક્ષ્મવાણિજ્જે, રસવાણિજ્જે, કેસવા-
 ણિજ્જે, વિસવાણિજ્જે, એ પાંચ વાણિ-
 જ્ય જંતપિણ્ણુકમ્મે, નિહંછણુકમ્મે,
 દવગ્ગિદ્દાવણુયા, સર-દહ-તલાય સોસ-
 ણુયા એ પાંચ સામાન્ય, એ પાંચ કર્મ,
 પાંચ વાણિજ્ય, પાંચ સામાન્ય, એવં પંદર
 કર્મદાન, બહુ સાવધ, મહારંભ રાંગણુ,
 લીલાલા કરાવ્યા ઈંટ નિભાડા પચાવ્યા.
 ધાણી, ચણા, પકૂવાન્ન કરી વેચ્યા. વાશી
 માખણુ તવાવ્યાં. તિલ વહોર્યાં. કાગણુ
 માસ ઉપરાંત રાખ્યા. દલીદો કીધો,
 અંગીઠા કરાવ્યા. શ્વાન, બિલાડા; સૂડા
 સાલહિ પોષ્યા. - અનેરાં જે કાંઈ બહુ

સાવધ અરકર્માદિક સમાચર્યા, વાશી
ગાર રાખી, લીંપણે-ગુંપણે મહારંભ
કીધો. અણુ શોધ્યા ચુલા સંઘ્રૂક્યા. ધી,
તેલ, ગોળ, છાસ તણાં ભાજન ઉઘાડાં
મૂક્યાં તે માંહિ માખી કુંતિ ઉંદર;
ગીરોળી પડી; કીડી ચડી, તેની જયણા
ન કીધી; સાતમે ભોગોપભોગ વિરમણ
વ્રત વિષધયો અનેરો જે કોઈ અતિચાર
પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ યાદર., ૭.

આઠમે અનર્થદંડ વિરમણ વ્રતે
પાંચ અતિચાર; કંદપે કુકુકુધયે ૦ કંદર્પ
લગે વિટયેષ્ટા, હાસ્ય, ખેલ, કુતૂહલ
કીધો. પુરૂષ સ્ત્રીના હાવભાવ રૂપ, શૃંગાર,
વિષયરસ વખાણ્યા. રાજકથા, ભક્ત-

કથા, દેશકથા, સ્ત્રીકથા કીધી. પરાઈ
 તાત કીધી, તથા પૈશુન્યપણું કીધું.
 આર્ત-રૌદ્રધ્યાન ધ્યાયાં, ખાંડા, કટાર,
 કેશ, કુંહાડા, રથ, ઉખલ, મુશલ, અગ્નિ,
 ઘરંટી નિસાહે, દાતરડાં પ્રમુખ, અધિ-
 કરણ મેલી દાક્ષિણ્ય લગે માગ્યાં આપ્યાં.
 પાપોપદેશ દીધો. અષ્ટમી ચતુર્દશીએ
 ખાંડવા દળવાતણા નિયમ ભાંગ્યા.
 મુખરપણા લગે અસખંદ વાક્ય બોલ્યા.
 પ્રમાદાચરણ સેવ્યાં. અંધોલે, ન્હાણે,
 દાતણે. પગધોઅણે, ખેલ, પાણી, તેલ,
 છાંટયાં. ઝીલણે ઝીલ્યા, જુગટે રમ્યા,
 હીંચોળે હીંચ્યા, નાટક પ્રેક્ષણુક જોયાં.
 કણ, કુવસ્તુ, ઢોર લેવરાવ્યાં, કર્કશ

વચન ખોલ્યા, આકોશ કીધા. અખોલા
લીધા. કરકડા મોડ્યા, મચ્છર ધર્યો,
સંભેડા લગાડ્યા. શ્રાપ દીધા. ભેંસા,
સાંઠ, હુડું, કૂકડાં, શ્વાનાદિક ઝુઝાર્યા,
ઝૂઝતાં જોયાં. ખાદી લગે અદેખાઈ
ચિંતવી, માટી, મીઠું કણ કપાશીયા
કાજવિણ ચાંખ્યા, તે પર ખેઠા. આલી
વનસ્પતિ ખુંદી, સૂઈ શસ્ત્રાદિક નિપ-
જળ્યા. ઘણી નિદ્રા કીધી. રાગદ્વેષ લગે
એકને ઋદ્ધિ પરિવાર વાંછી, એકને
મૃત્યું હાનિ વાંછી, આઠમે અનર્થદંડ
વિરમણ વ્રત વિષધઓ અનેરો જે કોઈ
અતિચાર પક્ષ ૦ ૮.

નવમે સામાયિક વ્રતે પાંચ અતિ-

ચાર. તિવિહે દુષ્પણિહાણેં સામાયિક
 લીધે મને આહટ દોહટ ચિતવ્યું. સાવધ
 વચન યોદ્યાં. શરીર અણપડિલેહું
 હલાવ્યું. છતી વેળાએ સામાયિક ન
 લીધું. સામાયિક લઈ ઉઘાડે મુખે યો-
 દ્યા. ઉઘ આવી. વાત વિકથા ધરતણી
 ચિતા કીધી. વીજ હીવાતણી ઉજ્જેહિ
 હુઈ. કણા, કપાશીયા, માટી, મીઠું,
 ખડી, ધાવડી, અરણેટા પાપાણ પ્રમુખ
 ચાંપ્યા. પાણી, નીલ, ફુલ, સેવાલ હરિ-
 ચકાય, ખીચકાય ઇત્યાદિક આલડ્યાં,
 સ્ત્રી તિચ્ચતણા નિરંતર પરંપર સંઘટ્ટ
 હુઆ. મુહપત્તિઓ સઘટ્ટી. સામાયિક
 અણપૂર્યું પાર્યું, પારવું વિસાર્યું. નવમે

સામાયિકવ્રત વિષયો અનેરો જે કાંઈ
અતિચાર ૯.

દશમે દેશાવગાશિક વ્રતે પાંચ અ-
તિચાર, આણવણે પેસવણે ૦ આણવણ-
પ્પઓગે, પેસવણપ્પઓગે, સદાણુવાઈ,
રૂવાણુવાઈ, બહિયાપુગ્ગલ-પક્ષેવે, નિય-
મિત ભૂમિકામાંહિ બાહરથી કાંઈ અણા-
વ્યું. આપણ કન્હે થકી બાહર કાંઈ
મોકલ્યું અથવા રૂપ દેખાડી, કાંકરો
નાખી, સાદ કૂરી, આપણપણું છતું
જણાવ્યું, દશમે દેશાવગાશિક વ્રત વિષ-
યો અનેરો જે કાંઈ અતિચાર પક્ષ
દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાહર ૧૯.

અગ્યારમે પૌષધોપવાસ વ્રતે પાંચ

અતિચાર, સંથાડચારવિહિં અપ્પડિ-
 લેહિય, દુપ્પડિલેહિય. સજ્જાસંથારએ
 અપ્પડિલેહિય, દુપ્પડિલેહિય, ઉચ્ચાર
 પાસવણ ભૂમિ, યોસહ લીધે સંથારા-
 તણી ભૂમિ ન પુંછ. બાહિરલાં લહુડાં
 વડાં સ્થંડિલ દિવસે શોધ્યાં નહિ પડિ-
 લેહ્યાં નહિ. માતરં અણપુંજયું હલા-
 વ્યું. અણપુંછ ભુમિકાએ પરઠવ્યું.
 પરઠવતાં “અણખણહ જસ્સુગ્ગહો” ન
 કહ્યો. પરઠવ્યા પુઠે વાર ત્રણ “વોસિરે
 વોમિરે” ન કહ્યો. યોસહશાલામાંહિ પેસતાં
 “નિસીહિ” નિસરતાં “આવસ્સહિ”
 વાર ત્રણ ભણી નહીં. પુઠવી અપ,
 તેઉ, વાઉ, વનસ્પતિ. ત્રસકાયતણા

સંઘટ્ટ, પરિતાપ, ઉપદ્રવ હુઆ, સંથારા
 પોરિસિતણે વિધિ ભણુવો વિસાર્યો.
 પોરિસિમાંહે ઉંઘ્યા. અવિધે સંથારો
 પાથર્યો. પારણાદિકતણી ચિંતા કીધી,
 કાળવેળાએ દેવ ન વાંઘા, પડિઝમણુ
 ન કીધું. પોસહ અસુરો લીધો, સવેરો
 પાર્યો, પર્વતિથે પોસહ લીધો નહીં,
 અગ્યારમે પૌષધોપવાસવ્રત વિષદ્યો
 અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ ૧૧.

બારમે અતિચિસંવિભાગ વ્રતે
 પાંચ અતિચાર, સચિત્તે નિકિખવણે
 સચિત્ત વસ્તુ હેઠ ઉપર છતાં મહાત્મા
 મહાસતિ વ્રત્યે-અસૂઝતું દાન દીધું.
 દેવાની બુદ્ધિએ અસૂઝતું ફેડી સૂઝતું.

કીધું, પરાયું ફેડી આપણું કીધું. અણ-
 દેવાની બુદ્ધિએ સૂઝતું ફેડી અસૂઝતું
 કીધું, આપણું ફેડી પરાયું કીધું. વહો.
 રવા વેળા ટળી રહ્યા. અસુર કરી મહા-
 ત્મા તેડયા. મત્સર ધરી દાન-કીધું.
 ગુણવંત આબે ભકિત ન સાચવી,
 છતી શક્તિએ સ્વામિવાત્સલ્ય ન કીધું.
 અનેરા ધર્મક્ષેત્ર સીદાતાં છતી શક્તિએ
 ઉદ્ધર્યાં નહિ. દીન ક્ષીણ પ્રત્યે અનુકં-
 પાદાન ન દિધું, ખારમે અતિથિ સંવિ-
 ભાગ તત વિષયિઓ અનેરા જે કોઈ
 અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ
 આદર૦ ૧૨.

સંલેખણ તણા પાંચ અતિચાર, ઇહ

લોએ પરલોએ૦ ઇહલોગા-સંસપ્પઓગે,
 પરલોગા-સંસપ્પઓગે, જીવિઆ-સંસપ્પ-
 ઓગે, મરણા-સંસપ્પઓગે, કામભોગા-
 સંસપ્પઓગે; ઇહલોકે ધર્મના પ્રભાવ
 લગે રાજઋદ્ધિ, સુખ સૌભાગ્ય, પરિવાર
 વાંછયા, પરલોકે દેવદેવેંદ્ર વિદ્યાધર, ચક્ર-
 વર્તી તણી પદવી વાંછી, સુખ આન્વે
 જીવિતવ્ય વાંછયું; દુઃખ આન્વે મરણ
 વાંછયું. કામભોગતણી વાંછા કીધી,
 સંલેષણા વ્રત વિષયઓ અનેરો જે
 કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ
 બાદર૦ ૧.

તપાચાર બાર ભેદ-છ બાહ્ય, છ
 અભ્યંતર, અણુસણુ-મૂળોઅરિયા૦ અણુ-

સણ ભણી ઉપવાસં વિશેષ પર્વતિથે
છતી શક્તિએ કીધો નહીં. ઉણોદરી-
મત તે કોળિયા પાંચ-સાત ઉણા રહ્યા
નહીં વૃત્તિસંક્ષેપ તે દ્રવ્યભણી સર્વ
વસ્તુનો સંક્ષેપ કીધો નહીં, રસત્યાગ તે
વિભય ત્યાગ ન કીધો. કાય કલેશ-લોચા-
દિક કષ્ટ સહ્યાં નહીં. સંલીનતા-અંગો-
પાંગ સંકેતી રાખ્યાં નહીં. પચ્ચદ્વખાણુ
ભાંગ્યાં, પાટલો ડગડગતો ફેડયો નહીં.
ગંઠસી પોરિસિ, સાઢપોરિસિ. પુરિમઠ્ઠ,
એકાસણુ, બેઆસણુ, નીવિઆંબિલ
પ્રમુખ પચ્ચદ્વખાણુ પારણુ વિસાયુ,
બેસતાં નવકાર ન ભણ્યો, ઉઠતા પચ્ચ-
દ્વખાણુ ઠરણુ વિસાયુ. ગંઠસીયુ ભાંગ્યુ,

નીવિ, આંખિલ, ઉપવાસાદિક તપ કરી
કાચું પાણી પીધું, વમન હુએ, બાહ્ય
તપ વિષયો અનેરો જે કોઈ અતિચાર
પક્ષ દિવસમાંહિં

અન્યંતર તપ-પાયચ્છિન્નં વિણ-
ઓં મનશુદ્ધે ગુરુ કન્હે આલોચણા
લીધી નહીં, ગુરુદત્ત પ્રાયશ્ચિત્તતપ લેખા-
શુદ્ધે પહુંચાડ્યો નહીં, દેવ ગુરુ સંઘ
સાહમ્મી પ્રત્યે વિનય સાચવ્યો નહીં,
બાલ, વૃદ્ધ ગ્લાન, તપસ્વી પ્રમુખનું
ચેચાવચ્ચ ન કીધું. વાચના, પૃચ્છનાં
પરાવર્તનાં, અનુપ્રેક્ષા, ધર્મકથા લક્ષણ
પંચવિધ સ્વાધ્યાય ન કીધો; ધર્મધ્યાન
શુદ્ધધ્યાન ન ધ્યાયાં, આર્તધ્યાન રૌદ્ર-

ધ્યાન ધ્યાયાં, કર્મક્ષય નિમિત્તે લોગસ્સ
દશ વીશનો કાઉસ્સગ્ગ ન કીધો. અભ્યં-
તર તપ વિષધઓ અનેરો જે કોઈ અતિ-
ચાર પક્ષ દિવસમાંહિં, ૧૫.

વીર્યાચારના ત્રણ અતિચાર, અણિ-
ગુહિય-બલવિરિઓ પઢવે, ગુણવે, વિનય
વૈયાવચ્ચ; દેવપૂજા, સામાયિક; પોસહ,
દાન શીયણ; તપ, ભાવનાદિકે ધર્મકૃત્યને
વિષે મન, વચન, કાયા તણું છતું બળ,
છતું વીર્ય ગોપવું. રૂડાં પંચાંગ ખમામસણ
ન દીધાં. વાંદણા તણા આવર્તવિધિ
સાચવ્યા નહીં, અન્યચિત્ત નિરાદરપણે
ખેઠા, ઉતાવળું દેવવંદન, પડિક્કમણુ
કીધું વિર્યાચાર વિષધઓ અનેરો જે

કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિં ૧૬.

નાણાઈ અદ્દ પછવય,

સમ્મસંલોહણ પણ પત્તર કમ્મેસુ,

ભારસ તપ વિરિઅતિગં,

અઉવીસંસય અધચારા. ૧.

પડિસિદ્ધાણું કરણેં પ્રતિષેધ અભક્ષ્ય,
અનંતકાય, બહુબીજ ભક્ષણ, મહારંભ,
પરિગ્રહાદિક કીધાં, જીવા-જીવાદિક સૂક્ષ્મ
વિચાર સદહ્યાં નહીં. આપણી કુમતિ
લગે ઉત્સૂત્ર પ્રરૂપણા કીધી; તથા પ્રાણા-
તિપાત, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન,
પરિગ્રહ, ક્રોધ, માન; માયા, લોભ, રાગ,
દ્વેષ, કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશુન્ય, રતિ,
અરતિ, પરપરિવાદ, માયામૃષાવાદ,

મિથ્યાત્વશદ્ય-એ અઢાર પાપસ્થાનક
કીધાં કરાવ્યાં, અનુભોધાં હોયે. દિનકૃત્ય,
પ્રતિક્રમણ, વિનય વૈયાવચ્ચ ન કીધાં.
અનેરું જે કાંઈ વીતરાગની આજા વિરહ
કીધું, કરાવ્યું, અનુભોધું હોય, એ ચિહ્ન
પ્રકાર માંહે અનેરો જે કાંઈ અતિચાર પક્ષ

એવંકારે આવકતણે ધર્મે શ્રીસમ-
કિત મૂલ્ય ખાર મત; એકસો ચોવીસ
અતિચાર માંહે અનેરો જે કાંઈ અતિ-
ચાર પક્ષ દિવસમાંહે સૂક્ષ્મ ખાદર જા-
ણતાં અજાણતાં હુએ હોય તે સવિ હુ
મન, વચન, કાયાએ કરી મિથ્યામિ દુઝડ.

: ૧૨૨ :

પચ્ચક્ષાણુ અને તેના સમય:—

- ૧ નમુક્કારસહિઅ, સૂર્યોદય પછી બે ઘડી સુધી.
- ૨ પોરિસિનો સૂર્યોદય પછી એક પહોર સુધી.
- ૩ સાઠ પોરિસિ સૂર્યોદય પછી દોઢ પહોર સુધી.
- ૪ પુરિમઠ્ઠ સૂર્યોદય પછી બે પહોર સુધી.
- ૫ અવઠ્ઠ સૂર્યોદય પછી ત્રણ પહોર સુધી.

દિવસના પચ્ચક્ષાણો.

નમુક્કારસહિઅ મુઢિસહિઅપચ્ચક્ષાણ.

ઉગ્ગાએ સૂરે નમુક્કારસહિઅં, મુઢિસહિઅં
પચ્ચક્ષાણ, અઉવ્વિહંપિ આહારં—અસણું, પાણું,
ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણા—સોગેણું, સહસા—
ગારેણું મહત્તરાંગારેણું સવ્વ—સમાહિ—વત્તિયા—
ગારેણું વોસિરઘ.*

---

* પચ્ચક્ષાણુ કરનાર “વોસિરામિ” બોલે.

પોરિસી-સાઢપોરિસી પચ્ચક્ષણ

ઉગ્ગચ્છે સૂરે, નમુક્કારસહિઅ, પોરિસિં સાઢ-
પોરિસિ, મુટ્ટિસહિઅ, પચ્ચક્ષણાધ, ઉગ્ગચ્છે સૂરે,
અઉવ્વિહ પિ, આહાર-અસણ, પાણ, ખાધમ,
સાધમ, અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ, પચ્છન્ન-
કાલેણ, દિસામોહેણ, સાહુવયણેણ મહત્ત-
રાગારેણ, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણ વોસિરાધ

૩-પુરિમદ્દમવદ્દનુ પચ્ચક્ષણ

સૂરે ઉગ્ગચ્છે પુરિમદ્દ અવદ્દ મુટ્ટિસહિઅ
પચ્ચક્ષણાધ, અઉવ્વિહ પિ આહાર અસણ, પાણ,
ખાધમ, સાધમ અન્નતથણાભોગેણ, સહસાગારેણ
પચ્છન્નકાલેણ. દિસામોહેણ, સાહુવયણેણ, મહત્ત-
રાગારેણ સંવ-સમાહિ-વત્તિયાગારેણ વોમિગાધ

૪ પકાસણા-વેઆસણાનુ પચ્ચક્ષણ.

ઉગ્ગચ્છે સૂરે નમુક્કારસહિઅ, પોરિસિં, મુટ્ટિ-

સહિઅં પરચક્રખાઈ, ઉગ્ગએ સૂરે ચઉવિહંપિ
આહારં-અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં; અન્ન-
તથણાભોગેણું, સહસાગારેણું. પરચન્નકાલેણું;
દિસામોહેણું. સાહુવચણેણું. મહત્તરાગારેણું,
સંવ-સમાહિ-વત્તિઆગારેણું, વિગઈએ પરચક્રખાઈ
અન્નતથણાભોગેણું, સહસાગારેણું, લેવાલેવેણું,
ગિહતથ--સંસટ્ટેણું ઉદ્ધિખત્તવિવેગણું, પડુચ્ચમ-
દ્ધિખએણું, પારિટ્ઠાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું,
સંવ-સમાહિવત્તિયા-ગારેણું એગાસણું +
ખિઆસણું પરચક્રખાઈ; તિવિહંપિ આહારં-
અસણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણાભોગેણું,
સહ-સાગારેણું; સાગારિઆગારેણું, આઉંટણ-
પસારેણું, ગુરુચ્ચખુટ્ટાણેણું, પારિટ્ઠાવણિયાગારેણું,

---

*એકાસણું કરવું હોય તો એકાસણું, બોલવું,
અને બેઆસણું કરવું હોય તો બિઆસણું બોલવું.

મહત્તરાગારેણ, સ્વસમાહિવત્તિયાગારેણ, પાણુ-
સ્સ લેવેણ વા અલેવેણ વા, અન્ધેણ વા, બહુ-
લેવેણ વા, સસિત્થેણ વા, અસિત્થેણ વા વોસિરધં.

૫-આયખિલનુ' પચ્ચકખાણુ.

ઉગ્ગએ સૂરે નમુક્કારસહિઅ, પોરિસિં,
સાઠપોરિસિં, મુઠ્ઠિસહિઅ પચ્ચકખાઈ ઉગ્ગએસૂરે
અઉન્નિહ પિ આહાર'—અસણુ, પાણુ, ખાઈમં,
સાઈમ અત્તથણુલોગેણુ. સહસાગારેણુ પચ્ચ-
ન્નકાલેણુ, દિમામોહેણુ, માહુવયણેણુ, મહત્તરાગા-
રેણુ, સ્વ-સમાહિ-વત્તિયા-ગારેણુ આયખિલં
પચ્ચકખાઈ અત્તથણુલોગેણુ, સહસાગારેણુ
લેવાલેવેણુ, ગિહત્થમસકૂણુ, ઉક્ખિન્નત્તવિવેગેણુ,
પારિટ્ઠાવણિયાગારેણુ, મહત્તરાગારેણુ, સ્વસમા-
હિવત્તિયાગારેણુ, એગાસણુ પચ્ચકખાઈ તિવિહપિ
આહાર અસણુ, ખાઈમં, સાઈમ અત્તથણુ-

લોગેણું, સહસાગારેણું, સાગારિયાગારેણું,
આઉંટણપસારેણું, ગુરુઅખલુદ્દાણેણું પારિદ્દાવણિ-
ગારેણું મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું
પાણુસ્સ લેવેણુ વા, અલેવેણુવા અચ્છેણુવા, બહુ-
લેવેણુ વા, સસિત્થેણુવા, અસિત્થેણુ વા વોસિરઠ.

૬-તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચક્ખાણ.

સૂરે ઉગ્ગચ્ચે, અખલત્તદ્દું પચ્ચક્ખાઈ; તિવિ-
હંપિ આહાર-અસણું, ખાઈમિં, સાઈમં, અન્નત્થ-
ણાલોગેણું, સહસાગારેણું, પારિદ્દાવણિયાગારેણું.
પચ્છન્નકાલેણું દિસામોહિણું સાહુવાયણેણું મહત્તરાગા-
રેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું; પાણુહાર પોરિસિં,
સાઠપોરિસિં, મુટ્ટિસહિઅં પચ્ચક્ખાઈ; અન્નત્થણા-
લોગેણું સહસાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું,
પાણુસ્સ લેવેણુવા, અલેવેણુવા, અચ્છેણુવા, બહુ-
લેવેણુ વા, સસિત્થેણુ વા, અસિત્થેણુ વા વોસિરઠ.

૯-ચઉવિહાર ઉપવાસનું પરચક્ષુખાણુ.

સૂરે ઉગ્ગચે અખતર્ક પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉ-
વિહારિ આહાર, અસણુ, પાણુ, ખાઈમં,
સાઈમં, અન્નતથણુભોગેણુ, મહસાગારેણુ, પારિ-
ટ્ટાવણિયાગારેણુ, મહત્તરાગારેણુ, સબ્બમાહિ-
વત્તિયાગારેણુ, વોસિરઈ.

સાજના પચ્ચક્ષુખાણો.

૧-પાણુહારનું પરચક્ષુખાણુ,

પાણુહાર દિવસચરિમ પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉ-
વિહારિ આહાર-અસણુ ખાઈમં સાઈમં
અન્નતથણુભોગેણુ મહસાગારેણુ મહત્તરાગારેણુ
સબ્બમાહિવત્તિયાગારેણુ વોસિરઈ

૨-ચઉવિહારનું પરચક્ષુખાણુ.

દિવસચરિમ પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉવિહારિ,
આહાર-અસણુ, પાણુ ખાઈમં સાઈમં અન્નતથ-

ણાભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું, સર્વ-
સમાહિવંતિયાગારેણું વોસિરઇ.

૩-તિવિહારનું પચ્ચક્ખાણ.

દિવસચરિમં પચ્ચક્ખાઇ, તિવિહંપિ આહારં
અસણું ખાઇમં, સાઇમં અન્નતથણા-ભોગેણું,
સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું સર્વ સમાહિ-
વતિયાગારેણું વોસિરઇ.

૪-દુવિહારનું પચ્ચક્ખાણ.

દિવસચરિમં પચ્ચક્ખાઇ દુવિહંપિ આહારં
અસણું ખાઇમં, અન્નતથણાભોગેણું, સહસાગારેણું
મહત્તરાગારેણું; સર્વ-સમાહિ-વતિયાગારેણું
વોસિરઇ.

જે નિયમ ધારે તેને:—

દેસાવગાસિકનું પચ્ચક્ખાણ.

દેસાવગાસિયં ઉવભોગં પરિભોગં પચ્ચક્ખાઇ

અત્તલ્યત્વાભોગેષુ મહર્મા-ગારેષુ મહત્તરાગારેષુ,
સવ્યસમાહિવત્તિયાગારેષુ, વોમિરથ

સંથારા પોરિમી

નિસીહિ નિમીહિ નિમીહિ, નમો ખમાસ-
મણ્ણાણ, ગોયમાઈણ મહામુણીણ

ઉપરનો પાઠ બોલીને જોડ નવકાર મન્ન
તથા કરેમિ ભ તે મન્ન બોલવુ જોવી રીતે
ત્રણવાર બોલવુ, પછી નીચેનો પાઠ બોલવો

અણ્ણતણ્ણં જિદ્દીમ્મત્ત, અણ્ણતણ્ણં પરમ-
શુર, શુરુશુણ્ણરયણ્ણેહિ મહિયમરીગ, બાહુપહિપુન્ના
પોરિમી, રાઈયસથારજો હામિ ૧ અણ્ણતણ્ણં
સથાર, બાહુવહાણ્ણેણ વામપાણેણ, કુકકુકિપાય
પમાણ્ણ, અતરત પમાણ્ણજો ભૂમિ, ૨ મ દોઈઅ
અણ્ણાયા, ઉવદ્દતે અ દાયપહિણ્ણેહા, દબ્બાઈ ઉવ-

યોગં, ઊસાસનિર્મલણાલોચે. ૩. જઈ મે હુજજ
 પમાચો; ઈમસ્સ દેહસ્સિમાઈ રચણીચે, આહા-
 રમુવહિદેહં સન્નં તિવિહિણુ વોસિરિચ્ચં. ૪.
 ચત્તારિ મંગલં, અરિહંતા મંગલં; સિદ્ધા મંગલં,
 સાહુ મંગલં, કેવલી પન્નત્તો ધમ્મો મંગલમ્
 ૫. ચત્તારિ. લોગુત્તમા, અરિહંતા લોગુત્તમા,
 સિદ્ધા લોગુત્તમો, સાહુ લોગુત્તમા કેવલિપન્નત્તો
 ધમ્મો લોગુત્તમો ૬. ચત્તારિ સરણું પવજ્જમિ,
 અરિહંતે સરણું પવજ્જમિ; સિદ્ધે સરણું પવ-
 જ્જમિ, સાહુ સરણું પવજ્જમિ. કેવલિપન્નતં
 ધમ્મં સરણું પવજ્જમિ. ૭. પાણાધિવાયમલિચ્ચં.
 ચારિય્ઞં મેહૂણું દવિણુમુચ્છં; કેહંમાણું માયં,
 લોભં પિજ્જં તહા દોસં. ૮. કલહં અપ્પલક્-
 ખાણું, પેસુન્નં રઈઅરઈસમાઉત્તં પરપરિવાયં
 માયા-મોસં મિચ્છત્તસદ્ધં ચ ૯. વોસિરિસુ ઈમાઈ
 મુક્ખમગ્ગસંસગ્ગવિગ્ધભૂઆઈ; હુગ્ગઈનિખંધણાઈ

અટ્ટારસ પાવઠાણાઈ ૧૦ , એગો હ નતિય મે
 ઠેઈ, નાહમન્નસ્સ કર્સઈ, એવ અદીણ મણસો,
 અપ્પાણમણસામઈ ૧૧ એગો મે સાસઓ
 અપ્પા, નાણુસણુ સજુઓ, , સેસા મે ળાહિરા
 ભાવા, સંવે સનેગલખણા ૧૨ સનેગમૂલા
 જીવેણુ, પત્તા દુકખપરપરા, તમ્હા સનેગસ-
 ખધ, સંવ તિવિહેણુ વોસિરિય ૧૩ અરિ-
 હતો મહ દેવો, જાવજીવ મુસાહણો શેરુણો,
 જિણુપન્નત્ત તત્ત, ઈય સમ્મત્ત મયે ગહિય,
 ૧૪ ખમિય ખમાવિય મઈ ખમિય, સંવહ
 જીવનિકાય, સિદ્ધહ સાખ અલોચણુહ, મુજજહ
 વઈર ન ભાવ ૧૫ સંવે જીવા કમ્મવસ, ચઉ-
 દહરાજ ભમ ત, તે મે સંવ ખમાવિયા મુજજવિ
 તેહ ખમ ત ૧૬ જ જ મણેણુ ખદ્ધ, જ જ
 વાએણુ ભાસિય પાવ, જ જ કાએણુ કય
 મિચ્છામિ દુક્કહ તસ્સ ૧૭.

ચોવિશ નંબર.	તીર્થનામ.	કરોનાં લંછન.	નામ તથા વર્ણ.
૧	શ્રી ઋષભદેવસ્વામી	બળદં	કાંચન
૨	શ્રી અન્નિતનાથ	હાથી	"
૩	શ્રી સંભવનાથ	ઘોડો	"
૪	શ્રી અભિનંદનસ્વામી	વાંદરો	"
૫	શ્રી સુમતિનાથ	કૌંચપક્ષી	"
૬	શ્રી પદ્મપ્રભાકર	કમળ	રાતો
૭	શ્રી સુપાર્શ્વનાથ	સાથીઓ	કાંચન
૮	શ્રી ચંદ્રપ્રભુ	ચંદ્ર	ઉજ્જવળ
૯	શ્રી સુવિધિનાથ	મગરમચ્છ	"
૧૦	શ્રી શીતલનાથ	શ્રીવચ્છ	કાંચન
૧૧	શ્રી શ્રેયાંસનાથ	ગેંડો	"
૧૨	શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી	મહિષ (પાડો)	રાતો
૧૩	શ્રી વિમલનાથ	વરાહ (ભુંડ)	કાંચન
૧૪	શ્રી અનંતનાથ	સીંચાણો	કાંચન

૧૫ શ્રી ધર્મનાથ	વજ્ર	હાથન
૧૬ શ્રી શાંતિનાથ	મૃગ	"
૧૭ શ્રી કુચુનાથ	છાગ (ખોઠા)	"
૧૮ શ્રી અરનાથ	સ્પસ્તિક	"
૧૯ શ્રી મહિનાથ	કુલ	લીલો
૨૦ શ્રી મુનિમુક્તસ્વામી	કાચળો	શ્યામ
૨૧ શ્રી નમિનાથ	કુલેલુ કમળ	હાથન
૨૨ શ્રી નેમનાથ	શળ	શ્યામ
૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ	મર્પ	લીલો
૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામી	સિંહ	હાથન

નવપદ્મના નામ તથા વર્ણ

નામ	વર્ણ	નામ	વર્ણ
૧ અરિહંત ધોળો.		૬ દર્શન	ધોળો
૨ સિદ્ધ ગતો		૭ જ્ઞાન	ધોળો
૩ આચાર્ય પીળો		૮ ચારિત્ર	ધોળો
૪ ઉપાધ્યાય લીલો		૯ તપ	ધોળો
૫ સાધુ કાળો.			

પ્રભુ દર્શન કરતી વખતે બોલવાના હુકા.

પ્રભુ દરિશન સુખસંપદા, પ્રભુદરિશન નવનિધિ;
 પ્રભુ દરિશનથી પામીએ, સકળ પદારથ સિદ્ધ ૧
 ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીને દાન;
 ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળજ્ઞાન. ૨
 જીવડા ! જિનવર પૂજીએ, પૂજનાં ફળ હોય;
 રાજા નમે પ્રજા નમે, આણુ ન લોપે કોય. ૩
 કુલડાં કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ;
 જેમ તારામાં ચંદ્રમાં, તિમ શોભે મહારાજ ૪
 ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મહોટો મહારાજ;
 મહોટે પુણ્યે પામીઓ, તુમ દરિશન હું આજ ૫
 પ્રભુ નામની ઔષધિ, ખરા ભાવથી ખાય;
 રોગી પીડાવ્યાપે નહિ, મહા દોષ મીટ જાય. ૬
 પંચમ કાળે પામવો, હુલહો પ્રભુ દેહાર;
 તો પણ તેહના નામનો, છે મહોટો આધાર. ૭

મહાભાંગલિક નવસ્મરણ.

(પ્રથમ સ્મરણમ્) નવકાર મહામત્ર.

નમો અરિહંતાણું ॥ ૧ ॥ નમો
સિદ્ધાણું ॥ ૨ ॥ નમો આયરિયાણું
॥ ૩ ॥ નમો ઉવજ્જાયાણું ॥ ૪ ॥ નમો
લોએ સંવસાહણું ॥ ૫ ॥ એસો પંચ
નમુક્કારો, ॥ ૬ ॥ સંવપાવપ્પણાસણો
॥ ૭ ॥ મંગલાણું ચ સંવેસિ ॥ ૮ ॥
પદમં હવધ મંગલં ॥ ૯ ॥

(દ્વિતીય સ્મરણમ્) ઉવગગાહર આત્રનમ.

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસ પદામિ કમ્મ-
ધણુ-મુક્કં; વિમહર વિસ નિલાસં, મંગલ
કલ્લાણુ આવાસં. ૧. વિસહર પુલ્લિગ

મંતં, કંઠે ધારેઈ ને સયામણુઓ; તસ્મિ
ગહ રોગ મારી, દુઢ્ઢજરા જંતિ ઉવસામં.
૨. ચિદુઉ દુરે મંતો, તુજઝ પણામો વિ
અહુકસો હોઈ; નરતિરિએસુ વિ જવા,
પાવંતિ ન દુકખદોગચ્ચં. ૩. તુહ સમ્મત્તે
લક્ષ્ઢે ચિતામણિ કપ્પપાયવખ્ખહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ગેણં, જવા અચરામરં
ઠાણં. ૪. ઇઅ સંથુઓ મહાયસ, ભત્તિ-
ખ્ખભર નિખ્ખભરેણ હિયએણ, તા દેવ
હિજ્જ ખોહિં, ભવે ભવે પાસ જિણુચ્ચંદ. ૫.

(તૃતીયં સ્મરણમ) સંતિકરં સ્તવનમ.

સંતિકરં સંતિજિણં, જગસરણં
જય સિરિઈ દાયારં; સમરામિ ભત્ત
પાણગ, નિવ્વાણી ગરૂડ કય સેવં. ૧.

ૐ સ નમો વિષ્ણુસહિ, પત્તાણું સંતિ-
 સામિ પાયાણું; ૐ સ્વાહા મંત્રેણું,
 સંવાસિવ દુરિત્ય હરણાણ. ૨. ૐ
 સંતિ નમુક્કારો, ખેલોસહિમાનુ લક્ષ્મિ
 પત્તાણું; સૌ હૌં નમો સંવાસહિ-પત્તાણું
 ચ દેહસિરિ. ૩. વાણી તિહુઅણ સામિણિ
 સિરિદેવી જન્મરાય ગણિ પિડગા; ગહ
 દિસિપાલ મુરિંદા, સયાવિ રક્ષણંતુ-
 જિણમત્તે. ૪. રક્ષણંતુ મમ રોહિણી
 પન્નતી વજ્જસિંખલા ચ સયા; વજ્જ
 દુસિ ચક્રેસરિ, નરદત્તા કાલી મહા-
 કાલી; ૫. ગોરી તહ ગંધારી, મહન્નલા
 માણવી ચ વધરદા; અચ્છુતા માણ-
 સિઆ, મહમાણસિયાઉ દેવીઓ. ૬.

જડખા ગોમુહ મહ જડખ, તિમુહ
જડખેસ તુંખર કુસુમો; માયંગ વિજય
અજિયા, ખંભો મણુઓ સુરકુમારો. ૭.
છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરૂલો ગંધવ
તહય જડિંખદો; કુખર વરણો ભિઉડી,
ગોમેહો પાસ માયંગા. ૮. દેવીઓ
અકકેસરિ, અજિયા દુરિઆરિ કાલી મહા-
કાલી; અચ્યુઅ સંતા જલા, સુતારયા-
સોય સિરિવચ્છા. ૯. અંડા વિજયંકુસિ,
પન્નધત્તિ નિંવાણિ અચ્યુઆ - ધરણી;
વધરિદ્ધ છુત્ત ગંધારિ, અંખ, પઉમાવધ
સિદ્ધા. ૧૦. ઇઅ તિત્થ-રકૂખણરયા,
અન્નેવિ સુરાસુરી ય અઉહાવિ; વંતર
જેઘણિ પેમુહા, કુણુંતુ રકૂખં સયા

અમ્હં ૧૧. એવં સુદિહિ સુરગણ,
 સહિયો સંઘસ્સ સંતિ જિણ્યદો;
 મજ્ઞવિ કરેઉ રક્ષણં, મુણિ સુંદરસૂરિ
 ધુઅ મહિમા. ૧૨. ઇઅ સંતિનાહ સન્ન
 દિદ્દી, રક્ષણં સરઇ તિકાલં જો; સંવો-
 વદવરહિયો, સ લહઇ મુહ સંપયં
 પરમં. ૧૩. તવગચ્છગયણુદિણ્યર, જુગ-
 વર સિરિસોમસુંદરગુરણં; મુપસાય લક્ક
 ગણુહર, વિજ્ઞસિદ્ધિ ભણુઈ સીસો. ૧૪.

(ચતુર્થ સ્મરણમ) તિજયપહુત્ત મ્તોત્તમ

તિજય પહુત્ત પયાસય, અદ્દ મહાપા-
 રિહેર-જુત્તાણું; સમયક્કિજત્ત હિઆણું,
 સરેમિ ચક્કં જિણિદાણું. ૧. પણુવીસા
 ય અમ્મીઆ, પનરસ પન્નાસ જિણુવર

સમૂહો; નાસેઉ સયલ દુરિયં, ભવિ-
 આણું ભત્તિ જુતાણું. ૨. વીસા પણ-
 ચાલા વિય, તીસા પન્નતરી જિણવ-
 રિદા; ગહ ભુઅ રક્ષ સાધણિ, ઘોર
 વસગ્ગં પણાસંતુ. ૩. સિત્તરિ પણતી-
 સાંવિય, સટ્ટી પંચેવ જિણગણો એસો;
 વાહિ જલ જલણ હરિ કરિ, ચોરારિ
 મહાભયં હરઉ. ૪. પણપન્ના ય દસેવય,
 પન્નહી તહય ચેવ ચાલીસા; રક્ષંતુ મે
 સરીરં, દેવાસુર પણમિઆ સિદ્ધા. ૫.
 ઈં હરહુંહઃ સરસુંસઃ, હરહુંહઃ તહય
 ચેવ સરસુંસઃ; આલિહિય નામ ગખ્ખં,
 ચક્કં કિર સન્વચોભદં. ૬. ઈં રોહિણી
 પન્નત્તિ, વજ્જસિંખલા તહય વજ્જ-

અહુસિઆઃ અકુકેસરી નરદત્તા, કાલી
 મહાકાલી તહગોરી. ૭. ગંધારિ મહ-
 ન્નલા, માણવી વધરૂદ તહય અચ્છુતા;
 માણસિ મહમાણસિઆ, વિન્નમદેવિઓ
 રકખંતુ. ૮. પંચદસ કમ્મભુમિસુ,
 ઉપ્પત્તં સત્તરી જિણાણું સયં; વિવિહ
 રયણાઈ વન્નો, વસોહિઆં હરઉ દુરિ-
 આઈ. ૯. અઉત્તીસ અઈસય જુઆ,
 અહુ મહાપાડિ હેર કયસોહા; તિત્થયરા
 ગયમોહા, ઝાએઅન્વા પયત્તેણું. ૧૦,
 ઈ વરકણય સંખવિદુમ, મરગયં ઘણ-
 સન્નિહં વિગયમોહં; સત્તરિસયં જિણાણું,
 સન્વામર પૂઈઆં વંદે.—સ્વાહા ૧૧. ઈ
 ભવણ વધ વાણવંતર, જોઈસવાસી

વિમાણવાસી અ; જે કેવિ હુદ્દ દેવા, તે
 સન્ને ઉવસમંતુ-મમ સ્વાહા. ૧૨.
 અંદણ કપ્પરેણ, ફલએ સિહિડિણ
 ખાલિઅં પીઅં; એગંતરાઈ ગહ ભૂઅ,
 સાઈણિ મુગ્ગં પણાસેઈ. ૧૩. ઇઅ
 સત્તરિસયં જંતં, સમ્મં મંતં દુવારિ
 પડિસિહિઅં, દુરિઆરિ વિજયવંતં,
 નિષ્સંતં નિઅ મઅહ. ૧૪.

[પંચમં સ્મરણમ્] નમિડિણ સ્તોત્રમ.

નમિડિણ પણયસુરગણ, ચુડામણિ-
 ડિરણરંજિઅં મુણિણો; ચલણ ભુઅસં
 મહાભય, પણાસણં સંથવં વુઅઈ. ૧.
 સડિય કર ચરણ નહ મુહ, નિષ્પુક
 નાસા વિવન્ન લાયન્ના; કુદ્દ મહારોગા-

નલ, પુલિંગનિદ્દુ સંવંગા. ૨, તે તુલ
 ચલણારાહણ, સલિલંજલિ સેયલુદ્ધિય-
 ચ્છાયા; વણુદવ દદ્દા ગિરિ પાયવંવ
 પત્તા પુણેા લચ્છિં. ૩. દુવ્વાય ખુભિય
 જલનિહિ, ઉજ્જલડ કદલોલ લીસાચારાવે;
 સંભંત ભય વિસંદુલ નિજ્જભય મુક્ક
 વાવારે. ૪. અવિદલિય જણુવત્તા, ખણેણ
 પાવંતિ ધચ્છિયં કૂલં; પાસજિણ ચલણ
 જુઅલં, નિચ્ચં ચિઅ જે નમંતિ નરા,
 ૫. ખરપવણુધુય વણુદવ, જલાવલિ-
 મિલિય સયલદુમગહણે; ડજ્જંત મુદ્ધ
 મયવહુ, લીસણુરવ લીસણુંમિ વણે. ૬.
 જગગુરણેા કમજુઅલં, નિવ્વાવિઅ
 સયલ તિહુઅણાભોઅં; જે સંભરંતિ

મણુઆ, ન કુણધ જલણો ભયં તેસિ.
 ૭. વિલસંત ભોગલીસણ, પુરિઆરણન-
 યણ તરલજહાલં; ઉગ્ગ ભુઅંગં નવ
 જલય, સત્યહં લીસણાચારં, ૮. મન્નંતિ
 ક્રીડ સરિસં, દૂર પરિચ્છુદ્ધવિસમ વિસ
 વેગા; તુહ નામદ્વખર પુડસિદ્ધ, મંતગુ-
 ર્યા નરા લોગે, ૯. અડવીસુ ભિલ્લ
 તક્કર પુલિંદ સદૂલ સદ લીમાસુ; ભય-
 વિહુર વુન્નકાયર, ઉલ્લૂરિય પહિય સ-
 ત્યાસુ. ૧૦. અવિલુત્ત વિહવ સારા, તુહ
 નાહ પણામ મત્ત વાવારા; વવગય
 વિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા હિય ઇચ્છિયં ઠાણં.
 ૧૧. પજ્જલિઆનલ નયણં, દૂર વિયા-
 રિય મુહં મહાકાયં; નહકુલિસ ધાય

विश्वसिन्धु. गच्छेद् दुःखत्यक्ता मोक्षं. १२.
 पापं सगंक्षमपत्तिव, नह भणि भा-
 णिः पदिय पदिसस्स; तुह वयण पदरण
 धरा. गीदं दुद्धं पि न गणुंति. १३. ससि
 भवस दंतमुससं, दीद हउत्तास लुट्टि
 डिच्छादं; भादुपिग नयण-नुयसं, सम-
 सिल नव जलदरागव. १४. लीमं मदा-
 गच्छेद्. अय्यासन्नं पि ते न विगणुंति;
 ने तुम, यसां लुयसं, भुण्णिवधुं गं
 ममल्लीया. १५. ममग्भि तिदुषण्णमा-
 णिगण पविद्धं दुःपुय दणं धे. दंत
 वि ~~वि~~ दुरिक्कद, मुग्ग मि
 प निजिज्ज दधुद्ध
 न नमं भवसं

પાવ પસમિણ, પાસજિણ ! તુહપ્પભા-
 વેણ. ૧૭, રોગ જલ જલણ વિસહર,
 ચોરારિ મંદિ ગય રણભયાઈ; પાસજિણ
 નામ સંકિત્તણેણ, પસમંતિ સંવાઈ. ૧૮.
 એવં મહા ભયહરં, પાસ જિણિદસસ
 સંથવ મુઆરં; ભવિય જિણાણંદયરં,
 કલ્લાણ પરંપર નિહાણં. ૧૯. રાયભય
 જકૂખ રકૂખસ, કુસુમિણ દુસસઉણ રિકૂખ
 પીડાસુ; સંઝાસુ દોસુપંથે, ઉવસગ્ગે
 તહય રયણીસુ. ૨૦. ને પઢઈ ને અ
 નિસુણઈ, તાણં કઈણો ય માણતુંમ-
 સસ; પાસો પાવં પસમેઉ, સયલ ભુવ-
 ણચ્ચિય ચલણો. ૨૧. ઉવસગ્ગમંતે કમઠ
 સુરમ્મિ, ઝાણાંઓ ને ન સંચલિઓ,

સુર નર કિન્નર જીવધર્મિ, સંથુઓ
જયઉ પાસજિણો. ૨૨. એઅસ્સ મજ્ઞ-
યારે, અદ્દારસ અંકુખરેહિં, ને મંતો; ને
જાણુધસો ઝાયધ, પરમ પયત્થં પુડં પાસં.
૨૩. પાસહ સમરણુ ને કુણંધ, સંતુટ્ઠે
હિયએણું; અટ્ટુત્તરસય વાહિ ભય;
નાસધ તસ્સે હૂરેણુ. ૨૪

(છટુ સ્મરણુમ્) શ્રી અજિતશાંતિ સ્તવનમ્

અજિઅંજિઅ-સંવભયં, સંતિં અ
પસંત-સંવ ગંય પાવં; જયગુરુ સંતિ-
ગુણકરે, દેવિ જિણુવરે પણિવયામિ. ૧
ગાહા. વવગય મંગુલભાવે, તેહં વિહિ-
સતવ નિમ્મલસહાવે; નિરવમ-મહમ્પ-
ભાવે, થોસામિ સુદ્ધિસખભાવે. ૨. ગાહા.

સંવદ્ધુષ્પસંતીણું, સંવપાવપ્પસં-
 તિણું; સયા અનિચ્ચસંતિણું: નમો
 અનિચ્ચ સંતિણું. ૩. સિલોગો. અનિ-
 ચ્ચણ ! સુહપ્પવત્તણું, તવ પુરિસુ-
 ત્તમ ! નામકિત્તણું, તહય ધિધમધપ્પ-
 વત્તણું, તવ ચ જિણુત્તમસંતિ ! કિત્તણું.
 ૪. માગહિચ્ચા. કિરિચ્ચા વિહિ સંચિચ્ચ
 કમ્મ કિલેસ વિમુદ્ધપ્પયરં, અનિચ્ચાંનિ-
 ચ્ચિચ્ચં ચ ગુણેહિં મહામુણિ સિદ્ધિગયં;
 અનિચ્ચસ્સ ચ સંતિ મહામુણિણો વિચ્ચ
 સંતિકરં, સયયં મમ નિવ્વુદ્ધ કારણયં
 ચ નમંસણુયં. ૫. આલિંગણુયં. પુરિસા !
 જઘં દુદ્ધપ્પવારણું, જઘં ચ વિમગ્ગહ
 સુદ્ધપ્પકારણું; અનિચ્ચાં સંતિં ચ ભાવ-

ઓ, અભયકરે સરણું પવજજહા ૬.
 માગહિઆ. અરધ રધ તિમિર વિર-
 હિઅ મુવરય જરમરણું, મુર અમુર
 ગરૂલ ભુયગવધ પયય પણિવધયં;
 અનિઅ મહમવિઅ સુનયનય નિઉણ
 મભયકરં, સરણ મુવસરિઅ ભુવિ
 દિવિજ મહિઅં સયયમુવણમે. ૭.
 સંગયયં. તંઅનિણુત્તમ મુત્તમ નિત્તમ
 મત્તપરં, અનજવ મદવ ખંતિ વિમુત્તિ
 સમાહિનિહિં; સંતિકરં પણમામિ દમુ-
 ત્તમ તિત્થયરં, સંતિ મુણી મમ સંતિ-
 સમાહિવરં દિમહિ. ૮. સોવાણયં. સાવ-
 ત્થિ-પુગ્ગપત્થિવં ચ. વર હત્થિ મત્થય
 પસત્થ વિચ્છિન્ન સથિયં, ચિર-સરિચ્છ-

વચ્છ' મયગલ લીલાયમાણ વરગંધહ-
 ત્થિ પત્યાણપત્થિયં સંથવારિહં; હત્થિ-
 હત્થખાહુ' ધંતકણગ રૂઝગ નિરૂવહય
 પિંજરં પવરલકુખણોવચ્ચિય સોમ ચાર
 રૂવં, સુધસુહ મણાભિરામ પરમ રમ-
 ણિજ્જ વર-દેવ-દુંદુહિં નિનાય મહુર-
 ચર સુહગિરં. ૯. વેદુઓ. અજિયં
 જિચારિગણું જિચ-સંવભયં ભવોહ-
 રિઉં; પણમામિ અહં પયઓ, પાવં
 પસમેઉ મે ભયવં. ૧૦ રાસાલુદ્ધઓ.
 દુરજણવય હત્થિણાઉર નરીસરો પઠમં
 તઓ મહાયક્કવટ્ઠિભોઓ મહપ્પભાવો,
 જે આવત્તરિ પુરવર સહસ્સવર નગર
 નિગમ જણવયવધ અત્તીસારાયવરસહ-

સ્સાણુયાયમગ્ગો; ચઉદસવરરયણુ નવ
 મહાનિહિ ચઉસઠ્ઠિ સહસ્સ પવરન્તુવધણુ
 મુંદરવધ, સુલસી હય ગય રહ સયસ-
 હસ્સસામી છન્નવધ ગામકોદિ સામી
 આસી ને ભારહંમિ ભયવં. ૧૧. વેદુઓ.
 તં સંતિ સંતિકરં, સંતિપુણં સંવભયા;
 સંતિ ધુણામિ નિણં, સંતિ વિદેઉ મે.
 ૧૨. રાસાનંદિયયં. ઇદ્ધાગ વિદેહનરી-
 સર નરવસહા મુણિવસહા. નવસારય
 સસિસકલાણુણુ વિગયતમા વિહુ અરયા.
 અન્નિ ઉત્તમ તેઅ ગુણેહિ મહામુણિ
 અભિઅખત્તા વિહિલકુલા, પણુમામિ તે
 ભવ ભય મૂરણુ જગસરણુ મમ સરણું.
 ૧૩. ચિત્તલેહા. દેવ દાણુ વિંદ અ દ સૂર

વંદ હૃદ્દં તુદ્દં જિદ્દં પરમ, લદ્દં રૂપ
 ધંત રૂપ પદ્દં સેચ સુદ્દં નિદ્દં ધવલ;
 દંત પંતિ સંતિ ! સત્તિ કિત્તિ મુત્તિ
 જુત્તિ ગુત્તિ પવર, દિત્તતેચ વંદ ધેય
 સંવલોચ ભાવિચપ્પભાવણે ચ પધસિ
 મે સમાહિં. ૧૪. નારાયણો. વિમલસસિ
 કલાધરેચ સોમં, વિતિમિર સૂર કરાધ-
 રેચતેચં; તિચસવધ ગણાધરેચ રૂવં,
 ધરણિધરપ્પવરાધરેચ સારં. ૧૫. કુસુ-
 મલયા. સત્તે ચ સયાચજિચં, સારીરે
 ચ બલે ચજિચં; તવ સંજમે ચ
 ચજિચં, એસ થુણામિ જિણં ચજિ-
 ચં. ૧૬. ભુચગપરિરિંગિચં. સોમગુ-
 જેહિં પાવધ ન તં નવસરયસસી, તેચ-

ગુણેહિં પાવધ ન તં નવસરયરવી,
 રૂવગુણેહિં પાવધ ન ત તિઅસગણુવધ, *
 સારગુણેહિં પાવધ ન ત ધરણિધરવધ.
 ૧૭ ખિન્નિજઅયં. તિત્થવર પવત્તયં
 તમરય રહિયં, ધિરજાણુ થુઅચ્ચિઅં;
 ચુઅ કલિ કલુસં, સંતિસુહ પ્પવત્તય,
 તિગરણુ પયથો. સંતિમહં મહામુણિં
 સરણુમુવણુમે. ૧૮. લલિઅયં. વિણુઓ-
 ણુય મિરરઠ અંજલિ રિસિગણુ સંધુઅં
 થિમિઅં, વિણુહાહિવ ધણુવધ નરવધ
 થુઅ મહિઅચ્ચિઅં બહુસેઃ, અધરૂગય
 સરય દિવાયર સમહિઅ સપ્પભં તવસા,
 ગયણં ગણુ વિયરણુ મમુઘઅ ચારણુ
 વંદિઅં સિરસા. ૧૯. કિસલયમાલા.

અસુર ગરુડ પરિવંદિત્યં, કિન્નરોરગ
 નમંસિત્યં, દેવકોડિસય સંથુત્યં, સમ-
 ભુસંધ પરિવંદિત્યં. ૨૦ સુમુહં. અભયં
 અણુહં, અરયં અર્યં, અજિત્યં અ-
 જિત્યં, પયથો પણમે. ૨૧. વિજ્ઞાનુવિ-
 લસિત્યં. આગયા વરવિમાણ દિવક-
 ણુગ રહ તુરય પહકરસથેહિં હુલિત્યં,
 સસંભ મોઅરણ ખુભિત્ય હુલિય ચલ
 કુંડલં ગય તિરીડ સોહંત મહિમાતા
 ૨૨. વેદ્યો. જંસુરસંધા સાસુરસંધા,
 વેરવિઉત્તા ભત્તિસુનુત્તા, આયરભુસિત્ય
 સંભમપિંડિત્ય સુદ્ધસુવિમ્હિત્ય સંવ-
 યલોધા; ઉત્તમ કંચણ રયણ પરવિત્ય
 ભાસુર ભુષણ ભાસુરિત્યંગા, ગાય
 સમોણય ભત્તિવસાગય, પંજલિ પેસિય

સીસ પણામા. ૨૩. રચણમાલા. વંદિ-
 ઊણ થોઊણ તો જિણું, તિગુણમેવ ય
 પ્રણે પયાહિણું; પણમિઊણ ય જિણું
 સુરાસુરા, પમુછઆ સલવણાઈ તો ગયા.
 ૨૪ ખિત્તયં. તં મહામુણિમહંપિ પંજલી,
 રાગદોસ બય મોહ વન્નિજયં; દેવ દાણવ
 નરિંદ વંદિઅં, સંતિમુત્તમં મહાતવં
 નમે. ૨૫. ખિત્તયં. અંબરંતર વિઆ-
 રણિઆહિં, લલિઅ હંસવહુ ગામિણિ-
 આહિં; પીણસોણિથણ સાલિણિઆહિં,
 સકલ કમલદલ લોઅણિઆહિં. ૨૬.
 દીવયં. પીણ નિરંતર થણભર વિણ-
 મિય માયલઆહિં, મણિકંથણ પસિદિલ
 મેહલસોહિઅસોણિતડાહિં વરખિંખિણિ

નેઉર સતિલય વલય વિભુસણિઆહિં,
 રઘકર ચઉર મણોહર સુંદર દંસણિ-
 આહિં. ૨૭. ચિત્તકુખરા. દેવસુંદરીહિં
 પાયવંદિઆહિં, વંદિઆ ય જસ્સ તે
 સુવિક્રમા કમા; અપ્પણો નિડાલએહિં,
 મંડણોડણપ્પગારએહિં કેહિં કેહિં વિ,
 અવંગ તિલય પત્તત્રેહનામએહિં ચિલ્લ-
 એહિં સંગયંગયાહિં, ભત્તિસન્નિવિહુ
 વંદણાગયાહિં, હુંતિ તે વંદિઆ પુણો
 પુણો. ૨૮. નારાયણો. તમહં જિણચંદં,
 અજિચં જિચ મોહં ધુયસન્વકિલેસં.
 પયઓ. પણમામિ ૨૯. નંદિચયં શુચ-
 વંદિચયસ્સા, રિસિગણ દેવગણેહિં તો
 દેવવહુહિં પયઓ પણ મિચસ્સા, જસ્સ

જગુત્તમ સાસણુચસા, ભત્તિવસાગય
 પિંડિઅયાહિં દેવવરચ્છરસા બાહુઆહિં,
 ચુરવરરઘુણુપંડિઅયાહિં. ૩૦ ભાસુરયં.
 વંસસદતંતિતાલમેલિએ, તિઉદ્ધખરાભિ-
 રામ સદ્મીસએ ક્યે અ, સુધસમાણુએ
 અ સુદ્ધસજ્જ ગીઅપાયજલવંદિઆહિં
 વલય મેહલા કલાવનેઉરાભિરામ સદ્-
 મીસએ ક્યે અ, દેવનદિઆહિં, હાવ-
 આવવિબ્ભમખગારએહિં, નચ્ચિઉણુ
 અંગહારએહિં, વંદિઆ ય જસ્સ તે
 સુવિક્કમાક્રમા, તયં તિલોયસવ્વસત્ત-
 સંતિકારયં, પસંત સવ્વપાવ દોસમેસહં,
 નમામિ સંતિમુત્તમં જિણું. ૩૧ નારા-
 ચઓ. છત્ત-આમર પદાગ-જુવ જવમં-

ડિઆ. ઝયવર મગર તુરય સિરિવચ્છ
 સુલંછણા, દીવ સમુદ મંદર દિસાગય-
 સોહિઆ, સત્થિઅ વસહ સીહ રહ ચક્ક
 વરંકિયા. ૩૨ લલિઅયં. સહાવલહા
 સમખ્યઘઠા, અદોસદુઠા ગુણેહિં નિઠા,
 પસાયસિઠા તવેણ પુઠા, સિરીહિં ઇઠા
 રિસીહિં જુઠા. ૩૩ વાણુવાસિઆ. તે
 તવેણ ધુઅસંવપાવયા, સંવલોઅ
 હિઅમૂલપાવયા, સંથુઆ અનિઅ સંતિ
 પાયયા, હુંતુ મેસિવસુહાણ દાયયા ૩૪
 અપરાંતિકા. એવં તવ બલ વિઉલં,
 થુઅં મએ અનિઅ સંતિનિણુઅલં,
 વવગયકમ્મરયમલં, ગઈ ગયં સાસયં
 વિઉલં. ૩૫ ગાહા. તં બહુગુણપસાયં,

મુક્ષમુહેણ પરમેણ અવિસાયં, નાસેઉ
 મે વિસાયં, કુણઉ અ પરિસાવિ અ
 રપસાયં. ૩૬ ગાહા. તં મોએઉ અ નંદિ,
 યાવેઉ અ નંદિસેણમભિનંદિં; પરિસાવિ
 અ સુહનંદિં, મમ ય દિસઉ સંજમે
 નંદિં. ૩૭ ગાહા. પદ્મિણઅ ચઉમ્મા-
 મિઅ, સંવચ્છરિએ અવસ્સ ભણિઅ-
 ંવો; સોઅંવો સંવેહિં, ઉવસગ્ગ-
 નિવારણો એસો. ૩૮ જ્ઞે પઠધ જ્ઞે અ
 નિસુણુધ. ઉભએ કાસંપિ અજિઅસં-
 તિથયં, નહુ હુંતિ તસ્સ રોગા, પુંબુ-
 ચ્પન્નાવિ નાસંતિ. ૩૯. જધ ધચ્છહ
 પરમપયં, અહવા કિત્તિં સુવિત્થડં
 સુવણે તા તેણુકુદ્ધરણે, જિણુવયણે-

આયરં કુણ્ડ. ૪૦ ઇતિ

(સપ્તમં સ્મરણમ્) ભક્તામર સ્તોત્રમ્.

ભક્તામર પ્રણત મૌલિમણિપ્રભાણા,
મુઘોતકં દલિતપાપતમોવિતાનમ્ ॥
સમ્યક્ પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા,
વાલંબનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્.
॥ ૧ ॥ યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્મયતત્ત્વ-
બોધા-દુહભૂતબુદ્ધિ પદ્મભિઃ સુરલોક-
નાયૈઃ ॥ સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતયચિત્તહરૈરૂદારૈઃ
॥ સ્તોષ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિને-
ન્દ્રમ્ ॥ ૨ ॥ બુદ્ધયા વિનાઽપિ વિબુધા-
ર્ચિતપાદપીઠ !, સ્તોતું સમુદતમતિર્વિ-
ગતત્રપોઽહમ્ ॥ બાલંવિહાય જલસંસ્થિ-
તમિંદુભિંબ, -મન્યઃ ૩ ઇચ્છતિજનઃ

सहसाग्रहीतुम् ॥३॥ वक्तुं गुणान् गुण-
 समुद्र ! शशाङ्ककांतान्, कस्ते क्षमः सुर-
 गुह्यप्रतिभोऽपि पुङ्गवा ॥ कल्पांतकाक्षपवनो
 ह्यत नक्त्यक्तं, को वा तरीतुमक्षमं पुनिधिं
 लुण्ठयाम् ॥४॥ सोऽहं तथापि तव
 भक्तिवशांन्मुनीश ! कर्तुं स्तवं विग-
 तशक्ति-रपि प्रवृत्तः ॥ भीत्यात्मवीर्यं भ-
 वियार्यं भृगो भृगेन्द्रं, नात्येति किं
 निजशिरोः परिपालनार्थं ॥५॥ अल्प-
 श्रुतं श्रुतवतां परिहास धाम, त्वद्वलक्ति-
 रेव भुञ्जरी कुर्वते यत्नान्भाम्; यत्कोटिलः
 किल भयो मधुरं विरैति, तव्याश्च्युत-क-
 लिलानि-करैक-हेतुः ॥६॥ त्वत्संस्तवेन ल-
 वसन्तति-सन्निभं, पापं क्षयात्क्षयमुपै-

તિશરીર-ભાજમ; આકાન્ત લોક મલિ-
 નીલમ શેષમાશુ, સૂર્યાશુ ભિન્નભિવ શાવ
 રમંધ કારમ્ ॥૭૥॥ મત્વેતિનાથ! તવ સંસ્ત
 વનં મયેદ્, -મારજ્યતે તનુ ધિયાઽપિ તવ
 પ્રભાવાત; ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિની-
 દલેષુ, મુક્તા-ફલ-દ્યુતિમુપૈતિ નનૂદ્-ખિન્દુઃ
 ॥૮॥ આસ્તાં તવ સ્તવન-મસ્ત-સમસ્ત
 દોષં, ત્વત્સંકથાઽપિ જગતાં દુરિતાનિ
 હન્તિ; દૂરે સહસ્ર કિરણઃ કુરંતે પ્રભૈવ,
 પદ્માકરેષુ જલજનિ વિકાશ-ભાંજિ ॥૯॥
 નાત્યદ્ભુતં ભુવન-ભૂષણ-ભૂત-નાથ!
 ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવન્તમભિષ્ટુવંતઃ તુલ્યા
 ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિંવા ?, ભૂત્યા-
 ઽશ્રિતં ય ઇહ નાત્મ-સમં કરોતિ ॥૧૦॥

दृष्ट्वा लवन्तमनिमेष-विशोकनीयं, ना-
 न्यत्र तोषमुपयाति जनस्य यक्षुः; पीत्वा
 पयः शशि-कर-धृति-दुग्ध-सिन्धोः क्षारं
 जलंजल-निधेरशितुं कथञ्छेत ॥११॥
 यैः शान्त-राग-इयिभिः परमाणु भि-
 स्तत्रं, निर्मापितस्त्रिभुवनैक-सत्ताम-भूताः;
 तावन्त एव जलु तेऽप्यणुवः पृथिव्यां,
 यत्ते समानमपरं नहि कथमस्ति ॥१२॥
 वदत्रं क्व ते सुर-नरोरग नेत्र-हारि,
 निशेषः-निर्जित-जगत्त्रितयोपमानम्!;
 भिम्भं कलंकमस्तिनं क्व निशाकरस्य,
 यद्दासरे भवति पांडु-पलाश-कल्पम्
 ॥१३॥ भंपूर्ण-भंडल-शशांक-कला-कलाप,
 शुभ्रा शुष्मास्त्रि-भुवनं तत्र लंघयन्ति;

ये संश्रितास्त्रि—जगदीश्वर—नाथमेकं,
 कस्तान्निवारयति संवरतो यथेष्टम् ?
 ॥१४॥ चित्रं किंभूतं यद्वि ते त्रि-दशांगना-
 मि, नीतं मनागपि मनो न विकार
 भार्गवम् ? कल्पान्त-काल-भरता यत्किता
 व्यक्षेप, किं मन्दराद्रि-शिखरं यत्कितं
 कदाचित् ? ॥१५॥ निधुम्-वर्तिरपव-
 न्निर्जित-तैल-पूरः, कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं
 प्रकटी-करोषि; गम्यो न नतु भरतां
 यत्किता—व्यक्षानां. दीपोऽपरस्त्वमसि
 नाथ जगत्प्रकाशः ॥१६॥ नास्तं कदा-
 चिदुपयासि न राहु-गम्यः, स्पष्टीकरो-
 षि सहसा युगपज्जगन्ति; नाम्भोध-
 रोदर-निर्झ-महा प्रभावः; सूर्याति-शायि

भहिमाऽसिमुनीन्द्रलोके ॥१७॥ नित्यो-
 दयंदलित मोह-महान्धकारं, गम्यन् राहु
 वदनस्य न वारिदानाम्; विश्राजते तव
 मुष्माञ्जमनस्य कान्ति, विद्योत-यञ्ज
 गदपूर्वं शशाङ्क-भिम्भम् ॥१८॥ किं
 शर्वरीषु शशिनाऽहि विवस्वता वा ?
 युष्मन्मुष्मेन्दु-दलितेषु तमस्सु नाथ !,
 निष्पन्न, शालि-वन-शालिनि, लवलोके,
 कायं द्रियञ्जल-धरैर्जल-सार-तम्रैः ?
 ॥१९॥ ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृता-
 वकाशं, नैवं तथा हरि-हरादिषु नायकेषु;
 तेजःस्पुरन्मणिषु याति यथा, महत्त्वं,
 नैवं तु काय-शकले द्रिण्याकुलेऽपि ॥२०॥
 मन्ये वरं हरि, हरादय एव दृष्टां, दृष्टेषु

યેષુ હૃદયં ત્વયિ તોષમેતિ; કિં વીક્ષિતેન્
 ભવતા ભુવિ યેન નાન્યઃ; કશ્ચિન્મનો
 હરતિ નાથ ! ભવાન્તરેડપિ ॥૨૧॥ સ્ત્રીણાં
 શતાનિ શતશેઽજનયન્તિ પુત્રાન્, નાન્યાં
 સુતં ત્વદુપમંજનની પ્રસૂતા; સર્વાદિશેઽ
 દધતિ ભાનિ સહસ્ર-રશ્મિં, પ્રાચ્યેવ
 દિગ્જનયતિ સ્પુરદંશુ-જલમ્ ॥૨૨॥
 ત્વામામનન્તિ મુનયઃ પરમં પુમાંસ,-
 માદિત્ય-વર્ણમમલં તમસઃ પરસ્તાત્;
 ત્વામેવ સમ્યગુપલભ્ય જયન્તિ મૃત્યુઃ;
 નાન્યઃશિવઃશિવ-પદસ્ય મુનીન્દ્ર ! પન્થાઃ
 ॥૨૩॥ ત્વામવ્યયંવિભુમચિન્ત્યમસંખ્ય
 માધં, બ્રહ્માણ્મીશ્વરમનન્તમનંગકેતુમ્;
 યોગીશ્વરં વિદિત-યોગમનેકમેકં, જ્ઞાન

स्वप्नमभक्षं प्रवदन्ति सन्तः ॥२४॥
 पुष्टस्त्वमेव विष्णुधारित-पुष्टि-व्यो-
 धातु, त्वं शंकरोऽसि भुवन-त्रय-संक-
 रत्वातु; धाताऽसि-धीर! सिव-भार्ग-
 विधिविधानातु, व्यक्तांत्वमेव भगवन्!
 पुरोत्तमोऽसि ॥२५॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुव-
 नार्तिहराय नाथ, तुभ्यं नमःक्षिति-त-
 लामक्ष-भूषणाय; तुभ्यं नमस्त्रि-जगत-
 परमेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन! सर्वो-
 दधि शोषणाय ॥२६॥ हे विस्मयोत्र?
 यदि नाम गुणैरशेषैः-स्त्वं संश्रितो
 निरव-काशतया मुनीश!; देवैरुपात-
 विविधा श्रय-मतगर्वैः, स्वप्नान्तरेपि
 न कदा-न्यदपीक्षितोऽसि ॥२७॥ उच्यते-

रशोक-तर्-संश्रित मुन्मथुण, भासाति-
 इयम-मलं लवतो नितांतम; स्पष्टोद्ध-
 सत्कि-रगुमस्त-तमोवितानं, भिम्भं
 रवेरिव पयोधर-पार्श्ववर्ति ॥२८॥ सिंहा-
 सने मणि-मथुण-शिखा-विचित्रे, विभ्रा-
 ञ्जते तव वपुः कुन्दावदातम; भिम्भं
 वियद्विलसदंशु-लता-वितानं; तुंगो-
 द्याद्रि-शिरसीव सहस्र-रश्मेः ॥२९॥
 कुन्दावदात-यल-यामर-याङ्—शालं,
 विभ्राञ्जते तव वपुःकुल-धौत-कान्तम;
 उदयशोक शुचि-निर्झर—वारि—धार,
 मुञ्च्यैस्तटं सुर-गिरेरिव शांत-कौम्भम;
 ॥३०॥ छत्रत्रयं तव विभाति-शशांक
 कान्त,—मुञ्च्यैःस्थितं स्थगित-लानु-कर

अतापम्; मुक्ता-इल-प्रकर-जल-विवृद्ध
 शोभं; प्रज्यापयत् त्रि-जगतः परमेश्व-
 रैवम् ॥३१॥ उन्निद्र-हृम-नव पङ्कज-
 भुञ्ज-कान्ति, -पर्युल्लसन्नज-भयुज-शिखा-
 लिरामैः पादौ पदानि तव यत्र जिनेन्द्र !
 धत्त पद्मानि तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति
 ॥३२॥ छत्थं यथा तव विलसतिरं लूणिज-
 नेन्द्र !, धर्मेपदेशन विद्यां न तथा परस्य;
 यादृक् प्रभा दिन कृतः प्रहृतान्ध-कारा,
 तादृक् कुतो ग्रह गणस्यः विकशिनापि ?
 ॥३३॥ श्रियोतन्महाविल विलोलः कपोल
 मूल, भक्तभ्रमद्-भ्रमर-नादः विवृद्ध
 डोपम्; औरापतालमिलमुद्धतमापतन्ति,
 दृष्ट्वा लयं लपति नो लवदा-श्रिता-

नाम् ॥३४॥ लिन्नेल-कुंल-गल-हुङ्ग-
 वल शोणिताङ्कत, मुङ्गता-इल-प्रकर-भूषि-
 तभूमि-भागः, अङ्क-कमः कम-गतं
 हरिणाधिपोऽपि, नाकामति कम-युगायल
 संश्रितं ते ॥३५॥ कल्पान्त-काल पवनो
 ष्टत-वह्नि-कल्पं, द्वापानलं ज्वलित
 मुङ्गवल मुत्पुलिंगम् विश्वं जिवत्सु-
 मिव सम्मुञ्जमापतन्तः त्वन्नाम-कीर्त्तन-
 लं समयत्य शेषम्; ॥३६॥ रक्तेक्षणं
 समद-कोकिल-कंठनीलं, क्रीडाङ्कतं इण्डि-
 नमुत्क्षुमापतन्तम्; आकामति कम-
 युगेन निरस्त शङ्क-स्त्वन्नाम-नाग दमनी
 हृदि यस्य पुंसः ॥३७॥ वल्गत्तुरंग-गङ्ग
 गर्जित लीम-नाद, मानैः अलं अलव-

तामपि भूपतीनाम्; उवद्विवाङ्क-भयुष्म-
 शिष्या उपविद्धं, त्वत्प्रीतिनात्तम धवाशु
 सिद्धाभुपैति ॥३८॥ दुन्ताग्र-सिन्न-गज
 शोणित-वारि-वाह, वेभावतार-तरणा-
 तुरयोध-सीमे. युद्धे नयं विजित-दुर्जय
 जेय-पक्षा, स्तवत्पाद पङ्कज-वेनाश्रयिणे।
 सलन्ते ॥३९॥ अम्भो-निधौ श्रुतिन
 लीपशु-नक्त-युक्त, पादोन पीठ-भयद्वाद्यम्।
 वाड-वाग्माः रंगत्तरंग शिष्याः शिष्या
 यान यात्रा, स्वासंविद्याम् ॥४०॥ ॥४१॥
 एव प्रजन्ति ॥४२॥ ॥४३॥ ॥४४॥
 जलोदर-वास ॥४५॥ ॥४६॥ ॥४७॥
 ताश्चयुत-॥ ॥४८॥ ॥४९॥
 रणेऽभूत् ॥५०॥ ॥५१॥ ॥५२॥

દેવજ તુલ્ય-રૂપાઃ ॥૪૧॥ આપાદ-કંઠમુરૂ
 શૃંગલ-વેષિતાંગા, ગાઠં બૃહન્નિગડ-કોટિ
 નિવૃષ્ટ-જંઘાઃ; ડત્વન્નામ-મન્ત્રમનિશં
 મનુજ-સ્મરન્તઃ, સઘઃસ્વયં વિગત-બન્ધ-
 ભયા ભવન્તિ ॥૪૨॥ મત્ત-દ્વિપેન્દ્ર મૃગ-
 રાજ-દવાનસાહિ, સંગ્રામ-વારિધિ-મહોદરં
 બન્ધનોત્થમ, તસ્યાશુ નાશ-મુપયાતિ ભયં
 ભિયેવ, યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમા-
 નધિતે ॥૪૩॥ સ્તોત્ર-સ્રજં તવ જિનેન્દ્ર!
 ગુણૈર્નિ-બદ્ધાં, ભક્ત્યા મયા રચિર-વાણી
 વિચિત્ર પુષ્પામ; ધત્તે જનો ય ઇહ કંઠ-
 ગતા-મજસ્રં, તંમા-નતુંગમ-વશા સમુપૈતિ
 લક્ષ્મીઃ ॥૪૪॥ (સપ્તમં સ્મરણમ્ સમાપ્ત).
 ૮. કલ્યાણ મન્દિર સ્તોત્રમ્ [અષ્ટમં સ્મરણમ્]

कल्याण—मन्दिरमुदारभवध—भेदि.

• लीता—इत्यय प्रदमनिन्दितमंघ्रि—पद्मम् ;
 संसार—सागर—निमज्ज—दशेप—जन्तु,
 पोतायमानमलिनम्य जिनेश्वरस्य ॥१॥
 यस्य स्वयं सुर—गुर्गर्गिभाम्पु—राशेः,
 स्तोत्रं सुवि-स्तुतमतिर्न विभुविधातुम् ;
 तीर्थेश्वरस्य कमठ-स्मय—धुमकेतो. स्त-
 स्यादमेप क्लिप्तसंस्तवनं हरिष्ये ॥ २ ॥
 सामान्य तोऽपि तव वर्णयितुं स्वल्प.—
 मस्मादशाः कथमधीश लवन्त्यधीशाः ?
 धृष्टोऽपि कै—शिक-शिगुर्यादिव दिवान्धा.
 ३५ प्रपयति किं क्लिप्त धर्म—रश्मेः ? ॥३॥
 मोह—क्षयादनुभवन्नपि नाथ । भर्त्यो,
 नूनं गुणान् गणयितुं न तव क्षमेत;

કુદ્યપાન્ત-વાન્ત પયસઃ પ્રકટોડપિ યસ્માન્
 મીયેત કેન જલધે-ર્નનુ રત્ન-રાશિઃ ?
 ૧૧૪૧ અભ્યુદયતોડસ્મિ તવ નાથ ! જડા-
 શયોડપિ, કર્તુ' સ્તવ' લસદ સંખ્ય-
 ગુણા-કરસ્ય; આત્મોડપિ કિં ન નિજ-
 આહુ--યુગંવિતત્ય, વિસ્તીર્ણતાં કથયતિ
 સ્વાધિયાડમ્બુ--રાશેઃ ? ૧૧૫૧ યે યોગિના
 મપિ ન યાંતિ ગુણાસ્તવેશ !, વક્તુ' કથ'
 ભવતિ તેષુ મમાવકાશઃ ?; જતા તદેવ-
 મસમીક્ષિત-કારિતેયં; જલપન્તિ વા નિજ-
 ગિરા નનુ પક્ષિણોડપિ ૧૧૬૧ આસ્તામ-
 ચિન્ત્ય--મહિમા જિન ! સંસ્તવસ્તે, ના-
 માપિ પાતિ ભવતો ભવતો જગન્તિ;
 સ્ત્રીત્રાતપોપહત--પાન્થ-જનાન્તિદાદે, પ્રી-

एवाति पद्म-सरसः सरसोऽनिलोऽपि ॥७॥
 हृदतिर्नि त्वयि विभो शिथिली—भव-
 न्तिः जन्तोः क्षणेन निविडा अपि कर्म
 अधा सद्यो भुजंगमभयाद्यवमध्य-भाग,
 मर्त्यागते वन--शिष्टांदिनिः अन्दनस्य
 ॥८॥ मुख्यन्त एष भुजंगःसहस्रं जिते-
 न्द्रः। रैद्वैश्चपद्म शतैस्त्वयि वीक्षितेपि;
 गोस्वामिनि स्फुरित--तेजसि दृष्ट--भात्रे,
 यैरैरिवाशु पशवःप्रपत्तायमानैः ॥९॥ त्वं
 तारके जिनः कथं भवितां त एव,
 त्वामुद्धन्ति हृदयेनयदुत्तरन्तः ॥ यद्वा
 दतिस्तरेति यज्जलमेष नूनं, भन्तर्गतस्य
 भर्तःस किलानुभावः ॥१०॥ यस्मिन्
 क्षर--प्रभू-तयोपि क्षत-प्रभावाः, सोऽपि

त्वया रति-यतिः क्षपितः क्षणेन; विध्या-
 पिता हुत-भुजः पयसाऽथ येन, पीतं न
 किं तदपि दुर्द्धर-वाऽ-वेन ? ॥११॥ स्वा-
 मिन्नं नश्य-गरिमाणुमपि प्रपन्ना, स्वां
 जन्तवः कथमहो हृदये दधानाः; जन्मो-
 दधि सधु तरन्त्यति लाघवेन ?, यिन्यो
 नहन्त महतांयदि वा प्रभावः ॥१२॥ कोध-
 स्वया यदि विभो ! प्रथमं निरस्तो, ध्व-
 स्तास्तदा अतः कथं किल कर्म-यैराह
 यक्षोषत्यमुत्र यदि वा शिशिराऽपि लोके,
 नील-द्रुमाणि विपिनानि न किं हिमानी
 ॥१३॥ त्वां योगिनो जिन ! सदा परमा-
 त्मश्य, मन्वेषयन्ति हृदयाम्पुज-कोश-
 देशे; पूतस्य निर्मल-श्येयं यदि वा किम-

न्यः-दक्षस्य संभवि पदं ननु कृष्टिकायाः
 ॥१४॥ ध्यानाब्जिनेश ! भवतो भविनः
 क्षणेन, देहं विधाय परमात्म-दशां व्रज-
 न्ति; तिष्ठानता दुषल-भावमपास्य लोके,
 आभीष्टरत्नमचिराद्विधातु मेदाः ॥१५॥
 अन्तःसदैव जिन ! यस्य विभाव्यसे त्वं,
 भव्यैः कथं तदपि नाशयसे शरीरम् ।,
 ऐतत्स्वप्नमथ भग्न-विवर्त्तिनोहि. यद्वि-
 ग्रहं प्रशमयन्ति महानुभावाः ॥१६॥
 आत्मा भनीपिभिरयं त्वदभेद-सुद्धया,
 ध्यातो जिनेन्द्र ! भवतीह भवत्प्रभावः;
 पानीयमप्यमृतमित्यनु यिन्त्यमानं. किं
 नामनो विष-विकार-मपाकरोति ? ॥१७॥
 -त्वामेव चीत-तममं परवादिनोऽपि, नूनं-

विभो ! हरि-हरादि-धियां प्रपन्नाः; किं
 दाय-दामद्विलिरीश ! सितोऽपि शंभो,
 नो गृह्यते विविध-वर्ण-विपर्ययेण ? ॥१८॥
 धर्मोपदेश-समये स-विधानुभावा, -दास्तां
 जनो भवति तेन ररप्यशोऽः; अत्युद्गते
 दिनपती। समिष्टी-रुहोऽपि, किं वा विभो ध-
 मुपयाति न लव-लोऽः ? ॥१९॥ चित्रं
 विभो ! इथमवाङ्मुञ्ज-वृन्तमेव, विष्वक्
 पतत्यविरला सुर-पुष्प-वृष्टिः; त्वद्गोचरे
 सु-भनसां यदि वा मुनीश !, गच्छन्ति
 नूनमथ अत्र हि अन्धनानि ॥२०॥ स्थाने
 गलीर-हृदयोदधि-संभवाया; पीयुषतां
 तवगिरः समुदीरयन्ति; पीत्वा यतः परम
 संभद-संग-भाजे, लब्धा प्रजन्ति तर-

सा प्यञ्जराभरत्वं ? ॥२१॥ स्वामिन् !
 सुहृदभवनम्य समुत्पतन्तो, मन्ये वदन्ति
 शुचयः सुर-त्याभरौघाः; “ ये स्मै नति
 विदधते मुनि-पुंगवाय, ते नूनमूर्ध्व
 गतयः षष्ठु शुद्ध-लावा.” ॥२२॥ श्यामं
 गलीर-गिरमुज्ज्वल-हेम-रत्न, - सिंहा-
 सन-स्थमिह भव्य-शिष्यिडनस्त्वाम्;
 आलोके यन्तिरल-सेननदन्तमुच्यै श्वामी
 कुराद्रि शिरसीव नवाम्बु-वाहम्. ॥२३॥
 उद्गच्छता तव शिति-वृत्ति-भण्डलेन,
 क्षुप्रच्छद-च्छविरशोके-तर्षणक्षुव; सानि-
 व्यतोऽपि यदि वा तव वीतरागः, निरा-
 गतां व्रजति केन सयेत नोऽपि ? ॥२४॥
 “ भो भोः प्रमादमवधुय भजद्वमेत, भाग-

त्य निवृत्तिं पुरीं प्रतिसार्थ-वाहम्ः” अत-
 निवेदयति देव ! जगत्त्रयाय, मन्ये नद-
 न्नलि नलः सुर-दुन्दुभिस्ते ॥२५॥ उद्यो-
 तितेषु भवता भुवनेषु नाथ !, तारान्वितो
 विधुरयं विहताधिकारः; मुक्ताकलाप
 कलितोऽभूवसि--तातपत्र, व्याजत्त्रिधा
 धृत-तनुर्ध्रुव भक्ष्युपेतः ॥२६॥ स्वेन प्रपु-
 रित-जगत्त्रय पिण्डितेन, कान्ति-प्रताप
 यश सामिव संन्ययेन; भाषिद्वय-हेम-र-
 जत-प्रविनिर्मितेन, साल-त्रयेण भगव-
 न्नलितो विभासि. ॥२७॥ दिव्य-स्रजे
 जिन ! नमत्त्रि-दशाधिपाना, -मुत्सृज्य
 रत्न-रयितानपि मौलि-अंधान्ः पादौ
 श्रयन्ति भवतो यदि वा परत्र, त्वत्संगमे

सुमनसो न रमन्त एव ॥२८॥ त्वं नाथ !
 जन्म-जलधेर्विपरांमुषोऽपि, यत्तार-
 यस्य सुमतो निज-पृष्ठ-क्षग्नान्; युक्तं
 हि पार्थिव-निपस्य सतस्तवैव, यित्रं वि-
 मो ॥ यदसि कर्म-विपाक-शून्यः ॥२९॥
 विश्वे-श्वरोऽपि जन पातक । दुर्गतस्त्वं,
 किं वाक्षर-भ्रूतिरप्य लिपिस्त्वमीश !;
 अज्ञानवत्यपि सदैव कथंयिदेव, ज्ञानं त्वयि
 स्फुरति विश्व-विकाश-हेतुः ॥३०॥ प्राग्भार
 संलुत नभांसि रत्नं सीरोपा-दुत्थापितानि
 कर्मठेन शठेन यानि; छायाऽपि तैस्तव न
 नाथ ! हता हताशो, अस्तस्त्वमीभिरयमेव
 परम् दुरात्मा ॥३१॥ यद्-गर्जद्गर्जित धनै-
 ध भद्रे-लीमं, लश्यत्तडिन्मुसल-भांसल-

धारधारम्; दैत्येनमुद्धतमथ दुस्तर-वारि-
 दध्ने, तेनैव तस्य जिन ! दुस्तर-वारि-
 कृत्यम् ॥३२॥ ध्वस्तोर्ध्व-देश-विकृताकृति
 भर्त्या मुण्ड.-प्राक्षम्भ-भृद्भयद-वद्व-
 विनिर्यदग्निः प्रेत-यजः प्रतिभवन्तमपी-
 रितोयः, सोऽस्याः भवप्रतिभवं भव-दुःख
 हेतुः ॥३३॥ धन्यास्त एवमुवनाधिप ! ये
 त्रि सन्ध्य, -भाराधयन्ति-विधिव-द्विधुता-
 न्य कृत्याः लङ्कृत्योद्धसत्पुलक-पक्ष्मल-दृढ-
 देशाः ॥ पाद-द्वयं तव विभो ! भुवि जन्म
 लाजः ॥३४॥ अस्मिन्नपार-भव-वारि-
 निधौ मुनीशाः; मन्ये न मे श्रवण-गोत्र-
 रतां गतोऽसि; आङ्घ्रिंते तु तव गोत्र-
 पवित्र-मन्त्रे, किं वा विषद्विष-धरि सविधं

समेति ? ॥३५॥ जन्मान्तरेऽपि तव पाद-
युगं न देव !, मन्ये मया महितमीहित-
दान-दक्षम्; तेनेह जन्मनि मुनीश ! परा-
भवानां, जतो निकेतनमहं मथिताशया-
नाम् ? ॥३६॥ नूनं न मोह-तिमिरावृत-
लोचनेन, पूर्वं विभो ! संकृदपि प्रवि-
क्षोऽक्षितोऽसि; मर्माविधा विधुर-यन्ति हि
भामनर्था; मोक्षप्रणन्द्यमतयः दृथमन्यथैते
॥३७॥ आकृष्टोऽपि महितोऽपि, निरि-
क्षितोऽपि नूनं न येतसि मया विधृतोऽसि
भक्त्या, जतोऽश्मि तेन जन-प्रांथवाहुः प्र-
पात्रं. यस्मात्किायाः प्रतिकलन्ति न भाव-
शून्याः ॥३८॥ त्वं नाथा दुःखि जन-वत्सला
हेशरण्या, दारुण-पुण्य-वसतो वसिनां

वरेण्य !, भक्त्या नते भयि भक्षे ! दयां
 विधाय. दुःखांशुरोदलन-तत्परतां विधेहि
 ॥३८॥ निःसंख्य-सार शरणं शरणं शरण्य,
 भासाव-साहित रिपु-प्रथितावदातम्; त्व-
 त्याह-पङ्कजमपि प्रणिधान-वन्द्ये, व-
 द्योऽस्मि येह भुवन-पावन ! हा हतोऽ-
 स्मि ॥४०॥ देवेन्द्र-वन्द्य ! विहिताभिल-
 वस्तु सार !, संसार-तारक ! विभो भु-
 वनाब्धिनाथ !; त्रायस्व देव ! कर्ण ! हृद-
 मां पुनीहि. सीदन्तमव भय दण्डसना-
 म्पु-राशेः ॥४१॥ यद्यस्ति नाथ ! भव-
 दंघ्रिसरो-रुहाणां, भक्तेः इलं किमपि
 सन्तति संन्यितायाः; तन्मे त्वदेक शर-
 ण्य !; शरण्य ! “ भूयाः, स्वामी त्व-

મેવ ભુવનેઽન્ન ભવાન્તરેપિ” ॥૪૨॥ ઇત્યં
 સમાહિત ધિયો વિધિ-વજ્રજિનેન્દ્ર ।
 સાન્દ્રોક્ષસત્પુણક-કંચુકિતાંગ - ભાંગા;
 ત્વદ્દભિર્યનિર્મલ મુખામ્બુજ-બદ્ધ-લક્ષ્યા
 ચે સંસ્તવં તવ વિભો । રચયન્તિ ભવ્યાઃ
 ॥૪૩॥ જનનયન-કુમુદ-ચન્દ્ર । પ્રભાસ્વ-
 રાઃ સ્વર્ગ-સંપદો ભુક્ત્વા; તે વિગલિત-
 મલ-નિચયા, - અચિરાન્મોક્ષં પ્રપદન્તે
 ॥૪૪॥ ॥ યુગ્મમ્ ॥ [ઇતિ કલ્યાણમંદિર
 સ્તોત્ર.]

૯. બૃહત્-શાન્તિ-સ્તવ

[નવમ-સંસ્કરણમ્.]

ભો ભો ભવ્યાઃ ! શૃણુત વચનં પ્ર-
સ્તુતં સર્વમેતદ્, યે યાત્રાયાં ત્રિ-ભુવન-
ગુરો-રાહતા ! ભક્તિ-ભાજઃ !, તેષાં શા-
ન્તિર્ભવતુ ભવતામર્હદાદિ-પ્રભાવા, દારો-
ગ્ય શ્રી ધૃતિ-મતિ-કરી કલેશ-વિંવંસ-
હેતુઃ ॥૧॥ ભો ભો ભવ્ય-લોકા ! ઇહ હિ
ભરતૈરાવત-વિદેહ-સંભવાનાં સમસ્તતી-
ર્થકૃતાં જન્મન્યાસન-પ્રકમ્પાનન્તરમવ-
ધિના વિજ્ઞાય, સૌધર્માધિપતિઃસુધોષા-વ-
ણ્ટા—ચાલનાનન્તરંસકલ-સુરાઽસુરેન્દ્રઃ
સહ સમાગત્ય, સવિનયમર્હદ્ભદ્રારકં
ગૃહિત્વા, ગત્વા કનકાદિ-શૃંગે વિહિત-

जन्मा-लिषेकः शान्ति मुद्घोपयति यथा
 ततोऽहम् "कृतानुकारमिति" कृत्वा, 'महो-
 जनो येन गतः सपन्थाः' इति लब्ध-जनैः
 सह समेत्य स्नान पीठ स्नान विधाय,
 शान्तिमुद्घोपयामि, तत् पूज-यात्रा-
 स्नानादि-महो-त्सवानन्तरमिति कृत्वा,
 कर्णं दत्वा निशम्यतां निशम्यता स्वाहा.
 ॐ पुण्याहं पुण्याहम् प्रीयंतां प्रीयन्ताम्,
 लगवन्तोर्हन्तः सर्वज्ञाःसर्व-दर्शिनः स्त्रि-
 लोकनाथा स्त्रिलोक-महिता स्त्रिलोक-पूज्या
 स्त्रिलोकेश्वरा स्त्रिलोकाद्योतकराः ॐ नमः
 अजित-संलव-अलिनन्दन सुमति
 पद्मप्रभ-सुपार्थ-यन्मप्रभ, सुविधि,
 शीतल-श्रेयांस-वासुपूज्य-विभल-
 अनन्त-धर्म-शान्ति-दुन्धु-अर-भञ्जि

मुनिसुप्रत-नमि-नेमि-पार्श्व-वर्द्धमानान्ता
 जिनाः शांताः शान्तिकरा भवन्तु स्वाहा.
 ॐ मुनयो मुनि-प्रवरा रिपु-विजय-दु-
 र्भिक्ष-कान्तारेषु दुर्ग-मार्गेषु रक्षन्तु वो
 नित्यं स्वाहा ॐ ह्रीं श्रीं धृति-भतिशीर्त्ति-
 कान्ति-पुष्टि-लक्ष्मी-मेधा विद्यासाधन प्रवे-
 श-निवेशनेषु सु-गृहीत नामानो जयन्तु
 ते जिनेन्द्राः. ॐ रोहिणी-प्रज्ञप्ति वज्र-
 शृंगला-वज्रांडुशी-अप्रतिचका-पुरुषदत्ता-
 काली-महाकाली-गौरी-गान्धारी-सर्वास्त्रा-
 महाज्वाला-मानवी-वैरुद्या-अच्छुप्ता-
 मानसी-महामानसी षोडशविधा-देव्यो
 रक्षन्तु वो नित्यं स्वाहा. ॐ आचार्योपा-
 ध्याय-प्रभृति-यातुर्वर्ण्यस्य श्री--श्रमण

संघस्य शान्तिर्भवतु तुष्टिर्भवतु पुष्टि-
 र्भवतु, ॐ ग्रहाश्चन्द्रसूर्याङ्गारकं बुध-
 भृङ्गस्पति-शुक्रं शनैश्चर-राहु-केतु-सहिताः
 सलोकपालाः सोमयम वरुण-कुम्भेर-वास-
 वाहिन्य-स्कन्द-विनाय कोपेता, ये आन्येऽपि
 ग्राम-नगर क्षेत्र-देवता-ऽऽदयस्ते सर्वे
 प्रीयन्तां प्रीयन्ताम्, अक्षीण-केश-केशा-
 गारा नरपतयश्च भवन्तु स्वाहा. ॐ पुत्र-
 मित्र-भ्रातृ-कलत्रसुहृद्-स्वजन-संभ्रा-
 तृ-वर्गं सहिताः नित्यं आभोद-प्रभोद-
 कारिणः अस्मिंश्च भूमण्डलायतन-निवा-
 सि-साधु-साध्वी-श्रावक-श्राविकाणां रे-
 गोपसर्ग-व्याधि-दुःख-दुर्लक्षदोर्मन-
 स्थोपशमनाय शान्तिर्भवतु. ॐ तुष्टि-

पुष्टि-मङ्गि-वृद्धि-मांगल्योत्सवाः सदा
 प्रादुर्भूतानि, पापानि शाम्यन्तु दुरितानि;
 शत्रवः पराङ्मुखा भवन्तु स्वाहा. श्रीभते
 शान्तिनाथाय, नमः शान्ति-विधायिने;
 त्रैलोक्यस्याभराधीश, -मुकुटाढ्यर्चिताङ्ग-
 व्रजे १. शान्ति शान्ति-करः श्रीमान्,
 शान्तिं दिशतु मे गुरुः; शान्तिरेव सदा
 तेषां, येषां शान्ति गृहेगृहे २. उन्मृष्ट-
 रिष्ट-दुष्ट-ग्रह-गति, -दुःस्वप्न-दुर्निमि-
 त्तादि; संपादित-हित संप, ज्ञान-ग्रहणं
 जयति शान्तेः ३. श्री-संघ-जगज्जन-
 पद, -राजविप-राजसन्निवेशानाम्; गोष्ठि
 कपुर-मुण्याणां, व्याहरणैर्व्याहरेच्छा-
 न्तिम् ४. श्री श्रमण-संघस्य शान्ति-

भवतु, श्री जन-पद्मिनां शान्तिर्भवतु,
 श्रीराजविधानां शान्तिर्भवतु, श्रीराज-
 सन्निवेशानां शान्तिर्भवतु, श्री गोष्ठी-
 दानां शान्तिर्भवतु, श्रीपैर-मुज्याणुं
 शान्तिर्भवतु, श्रीपैरजनस्य शान्तिर्भ-
 वतु, श्री ब्रह्म-लोहस्य शान्तिर्भवतु,
 ॐ स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय
 स्वाहा. अथ शान्तिः प्रतिष्ठा-यात्रा-
 स्नात्राद्यवसानेषु, शान्ति-कलशं गृहीत्वा
 कुंडुम-चंदन-कर्पूर-गुग्गुलु-धूप-वास-कुसुमां-
 गलि-समेतः स्नात्र चतुष्पिकायां श्रीसंव-
 समेतः शुचि-शुचि-वपुःपुष्प-वस्त्र-चंद-
 नाभरणालंकृतः पुष्प-मालां कण्ठे कृत्वा,
 शान्तिमुद्घोषयित्वा शान्ति-पानीयं भ-

સ્તકે દાતવ્ય મિતિ. નૃત્યન્તિ નૃત્યં મણિ-
 યુષ્પ-વર્ષ; સ્તુજન્તિ ગાયન્તિ ચ મંગ-
 લાનિ; સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ પઠન્તિ મંત્રાન્-
 કલ્યાણ-ભાજે હિ જિનાભિષેકે ૧.
 શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ, પર-હિત-નિરતા.
 ભવન્તુ ભૂત-ગણાઃ; દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં
 સર્વત્ર સુખીભવન્તુ લોકાઃ ૨ અહં
 તિત્થયર માયાસિવા દેવી તુમ્હ નયર.
 નિવાસિની; અમ્હ સિવં તુમ્હ સિવં,
 અસિવોવસમં સિવં ભવતુ સ્વાહા ૩.
 ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ, છિવંતે વિદ્મવદ્ભયઃ,
 મનઃ પ્રસન્નતામેતિ પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ૪.
 સર્વ મંગલ-માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણ કારણમ્;
 પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્-

૧ શ્રી આત્મરક્ષા નવકારમંત્ર.

ૐ પરમેષ્ઠિનમસ્કારં, સારં નવપદા-
ત્મકં આત્મરક્ષાકરં વજ્ર-પંજરાભં રમ-
'રામ્યહં'. ૧. ૐ નમો અરિહંતાણું, શિર-
સ્કં શિરસિ સ્થિતં, ૐ નમો સંવસિ-
દ્ધાણું, મુખે મુખપટાંબરં. ૨. ૐ નમો
આયરિયાણું, અંગરક્ષાતિશાયિની, ૐ
નમો ઉવજ્જાયાણું, આયુધં હસ્તયોદ્ધં
૩. ૐ નમો લોચ્ચે સંવસાદ્ધણું, મોચકે
પાદયોઃ શુભે, ચેસો પંચનમુક્કારો શિક્ષા
વજ્રમયી તલે. ૪. સંવપાવપ્પણાસણો,
વમો વજ્રમયો બહિઃ, મંગલાણું ચ સ-

૦વેસિં, ખાદિરાંગારખાતિકા. ૫. સ્વાહાંતં
 ચ પદં જ્ઞેયં, પદમં હવઈ મંગલં, વપ્રો-
 પરિ વજ્રમયં, પિધાનં દેહરક્ષણે. ૬. મ-
 હાપ્રભાવારક્ષેયં, ક્ષુદ્રોપદ્રવનાશિની, પર-
 મેષ્ટિપદ્માદ્ભૂતા, કથિતા પૂર્વસૂરિભિઃ. ૭.
 યશ્ચૈનાં કુરુતે રક્ષાં, પરમેષ્ટિપદ્મૈઃ સદા,
 તસ્ય ન સ્યાદ્ ભયં વ્યાધિ-રાધિશ્ચાપિ
 કદાચન ૮.

શ્રી ઋષિમંડલ-સ્તોત્રમ્.

આધંતાક્ષરસંલક્ષ્ય-મક્ષરં વ્યાપ્ય
 યત્ સ્થિતમ્, અગ્નિજ્વાલાસમં નાદ-ખિન્દુ-
 રેખાસમન્વિતમ્. ૧. અગ્નિજ્વાલાસમા-

कान्तं, मनोमलविशोधकम्, दृढिष्यमानं
 हृत्पद्मे, तत्पदं नोमि निर्मलम्. २.
 अर्द्धमित्यक्षरं अक्ष-वाचकं परमेष्ठिनः,
 सिद्धयुक्तस्य सद्गुणीजं, सर्वतः प्रसिद्ध-
 दम्भे. ३. ॐ नमोर्द्धाक्ष्य धर्मेभ्यः ॐ
 सिद्धेभ्यो नमो नमः, ॐ नमः सर्व-
 सूरिभ्यः उपाध्यायेभ्य ॐ नमः. ४.
 ॐ नमः सर्वसाधुभ्यः ॐ ज्ञानेभ्यः
 नमो नमः, ॐ नमस्तत्त्वदृष्टिभ्य-श्चारि-
 त्रेभ्यस्तु ॐ नमः. ५. श्रेयसेस्तु श्रिय-
 स्त्वेत-दर्द्धाद्यष्टकं शुभम्, स्थानेष्वष्टसु
 विन्यस्तं, पृथगुणीजसमन्तिम्. ६. आद्यं
 पदं शिष्यां रक्षेत्, परं रक्षेत्तु भस्तकम्,
 तृतीयं रक्षेत्तेने द्वे, तुर्यं रक्षेच्च नासि-

काम, ७. पंचमं तु मुष्णं रक्षेत्, षष्ठं
 रक्षेच्च चण्डिकाम्, नाभ्यंतं सप्तमं रक्षेद्,
 रक्षेत् पादान्तमष्टमम्. ८. पूर्वं प्रायुवतः
 सांतः, सरेक्षे द्वयजिधपंचषान्, सप्ताष्ट-
 दशसूर्यांकान्, श्रितो ऽभिदुस्वरान् पृथक्
 ९. पूज्यनामाक्षरा आधाः; पंच्यैते ज्ञान-
 दर्शने, आरित्रेभ्यो नमो मध्ये, ह्रीं सांत-
 समलंकृतः १. ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
 ह्रीं ॐ असिआउसा ज्ञानदर्शनआरित्रे-
 भ्यो ह्रीं नमः, जंजूवृक्षधरो द्वीपः, क्षा-
 रोदधिसमावृतः, अर्द्धद्वयष्टकैरष्ट-काष्ठा-
 धिष्टैरलंकृतः. ११. तन्मध्ये संगतो भेदः,
 कुटलक्षैरलंकृतः, उच्चैश्चैस्तरस्तारस्ता-

रामं डलमंडिता. १२. तस्योपरि सकारांतं,
 भीममध्यास्य सर्वगम्, नमामि विंश-
 भार्हत्यं, सलाहस्थं निरंजनम्. १३.
 अक्षयं निर्मलं शांतं, गडुलं जडयतो-
 निजतम्, नीरीहं निरहंकारं, सारं सार-
 तरं धनम्. १४. अनुद्धतं शुभं स्फीतं,
 सात्त्विकं राजसंभतम्, तामसं विरसं-
 प्लुद्धं, तैजसं शर्वरीसभम्. १५. साकारं
 च निराकारं, सरसं विरसं परम्, परा-
 परं परातीतं, परंपरपरापरम्. १६. ऐक-
 वर्णं द्विवर्णं च, त्रिवर्णं तुर्यवर्णकम्,
 पंचवर्णं महावर्णं, सपरं च परापरम्.
 १७. सकलं निष्कलं तुष्टं, निवृत्तं आंति-
 वर्जितम्, निरंजनं निराकारं, नीलेपं

વીતસંશ્રયમ્. ૧૮. ઇશ્વરં બ્રહ્મ સંબુદ્ધં,
 બુદ્ધં સિદ્ધં મતં ગુરુમ્. જ્યોતીરપં મહા-
 દેવં, લોકાલોકપ્રકાશકમ્. ૧૯. અર્હદાખ્ય-
 સ્તુ વર્ણીતઃ, સરેકેઃ ળિંદુમંડિતઃ, તુર્ય-
 સ્વરસમાયુક્તો, બહુધા નાદમાલિતઃ ૨૦.
 અસ્મિન્ બીજે સ્થિતાઃ સર્વે, ઋષભાદ્યા
 જિનોત્તમાઃ, વર્ણેર્નિર્જૈર્નિર્જૈર્યુક્તા, ધ્યાત-
 વ્યાસ્તત્ર સંગતાઃ. ૨૧. નાદશ્ચંદ્રસમાકારો,
 ળિંદુર્નીલસંમપ્તભઃ, કલારુણસમાસાંતઃ;
 સ્વર્ણભઃ સર્વતોમુખઃ. ૨૨. શિરઃસંલી-
 નધકારો, વિનીલો વર્ણીતઃ સ્મૃતઃ, વર્ણા-
 નુસારસંલીનં, તીર્થકૃન્મંડલં સ્તુમઃ. ૨૩.
 ચંદ્રપ્રભપુષ્પદંતૌ, નાદસ્થિતસંમાશ્રિતૌ,
 ળિંદુમધ્યગતૌ નેમિ-સુપ્રતૌ જિનસત્તમૌ.

२४. पद्मप्रल-वासुपूज्यौ, कलापदमधि-
 ष्ठितौ, शिरधस्थितसंलीनौ, पार्श्व-मक्षी
 जिनोत्तमौ. २५. शेषास्तीर्थकृतः सर्वे,
 हरस्थाने नियोजिताः, मायाष्पीजक्षरं
 प्राप्ता-श्चतुर्विंशतिरर्हताम्. २६. गतराग-
 द्वेष-भेदाः, सर्वपापविवर्जिताः. सर्वदाः
 सर्वकालेषु, ते लवन्तु जिनोत्तमाः. २७.
 देवदेवस्य यय्यकं, तस्य यकस्य या विभा,
 तयान्छादितसर्वांगं, मा मां हिनस्तु
 डाकिनी. २८. देवदेवस्य यय्यकं,
 तस्य यकस्य या विभा, तयान्छा-
 दितसर्वांगं, मा मां हिनस्तु राकिनी २९.
 देवदेव०; मा मां हिनस्तु लाकिनी ३०,
 देव०, मा मां हिनस्तु डाकिनी ३१.

देव०, मा मां हिनस्तु शाकिनी ३२.

देव०, मा मां हिनस्तु हाकिनी ३३.

देव०, मा मां हिनस्तु याकिनी ३४.

देव०, मा मां हिंसन्तु पन्नगाः ३५.

देव०, मा मां हिंसन्तु हस्तिनः ३६.

देव०, मा मां हिंसन्तु राक्षसाः ३७.

देव०, मा मां हिंसन्तु सिंहकाः ३८.

देव०, मा मां हिंसन्तु दुर्जनाः ३९.

देव०, मा मां हिंसन्तु भूमिपाः ४०.

श्री गौतमस्य या मुद्रा, तस्या या
 भुवि लब्धयः, तामिरत्युद्यतज्योति-
 र्हं सर्वनिधीश्वरः. ४१, पातालवासिनो
 देवा, देवा भूपीठवासिनः, स्वर्वासिनो-
 ऽपि ये देवाः, सर्वे रक्षन्तु मामितः. ४२.

ચેવધિલબ્ધયો ચેતુ, પરમાવધિલબ્ધયઃ,
 તે સર્વે મુનયો દેવા, માં સંરક્ષંતુ સર્-
 વદો. ૪૩. દુર્જના ભૂતવેતાલાઃ, પિશાચાં
 મુદ્ગલાસ્તથા, તે સર્વેપ્યુપશામ્યંતુ, દેવ-
 દેવપ્રભાવતાઃ. ૪૪. ઐહી શ્રીશ્ચ ધૃતિ-
 ર્લક્ષ્મી-ગૌરી ચંડી સરસ્વતી, જ્યાંખાં
 વિજ્યા નિત્યા. કિલ્લા જિતા મદદવા
 ૪૫. કામાંગા કામખાણા ચ, સાનંદા
 નંદમાલિની, માયા માયાવિની રૈદ્રી કલાં
 કાલી કલિપ્રિયા. ૪૬. એતાઃ સર્વા
 મહાદેવ્યો, વર્તંતે ચા જગત્રયે, મહ્યં
 સર્વાઃ પ્રયચ્છતુ, કાંતિં શ્રીતિં ધૃતિં
 મતિમ્. ૪૭. દિવ્યો ગોપ્યઃ સુદુષ્પ્રાપ્યઃ,
 શ્રી ઋષિમંડલસ્તવઃ. ભાષિતસ્તીર્થ-

नाथेन, जगत्प्राणकृतेऽनघः. ४८. रणे
 राजकुले वह्नी, जले दुर्गे गले हरौ,
 श्मशाने विपिने घारे, स्मृतो रक्षति
 मानवम्. ४९. राज्यभ्रष्टा निजं राज्यं,
 पदभ्रष्टा निजं पदम्, लक्ष्मीभ्रष्टा निजं
 लक्ष्मीं, प्राप्नुवन्ति न संशयः. ५०.
 भार्यार्थी लभते भार्यां, पुत्रार्थी लभते
 सुतम्, वित्तार्थी लभते वित्तं, नरः स्म-
 रणमात्रतः. ५१. स्वर्णे इधे पटे कांस्ये,
 लिपित्वा यस्तु पूजयेत्, तस्यैवाष्टमहा-
 सिद्धि-गृहे वसति शाश्वती. ५२.
 पुण्यपत्रे लिपित्वेदं. गलके मूर्ध्नि वा
 लुङ्गे. धारितं सर्वदा दिव्यं, सर्व-
 बीतिविनाशकम्. ५३. भूतैर्भूतैर्ग्रहैर्यक्षैः,

पिशाचैर्भुङ्गलैर्भलैः, वातपित्तकेशाद्रेकै,
 भुञ्ज्यते नात्र संशयः. ५४. लूलुपःस्व-
 ज्ञयीपीठ-वर्तिनःशान्धता जिनाः, तैः
 स्तुतैर्वन्दिताईष्टै-र्यात् इक्षं तत् इक्षं श्रुतौ.
 ५५. ऐतद् गोप्य महास्तोत्रं, न देयं
 यस्य कस्यचित्, मिथ्यात्ववासिने हस्ते,
 भासहत्या पदे पदे. ५६. आयाभ्लादि
 तपः कृत्वा, पूजयित्वा जिनावलिभू,
 अष्टसाहस्रिके जपः, कार्यस्तत्सिद्धिहे-
 तवे. ५७. शतमष्टोत्तरं प्रातर्ये पठन्ति
 दिनेदिने. तेषां न व्याधयो देहे, प्रल-
 वन्ति न व्यापदः. ५८. अष्टभासावधि
 यावत्, प्रातः प्रातस्तु यः पठेत्. स्तोत्र-
 भेदन्महातेजे, 'जिनजिंज' स पश्यति.

પદ. દષ્ટે સત્યહૃતો જિંજે, ભવે સપ્ત-
મકે દ્યુવમ્, પદં પ્રાપ્નોતિ શુદ્ધાત્મા,
પરમાનંદનંદિતઃ. ૬૦. વિશ્વઃવંઘો
ભવેદ્ધ્યાતા, કલ્યાણાનિ ચ સોઽનુતે;
ગત્વા સ્થાનં પરં સોઽપિ, ભૂયસ્તુ ન
નિવર્તતે. ૬૧. ઈદં સ્તોત્રં મહાસ્તોત્રં,
સ્તુતીનામુત્તમં પરમ્, પઠનાત્ સ્મરણા-
ન્નળપા-લ્લભતે પદમવ્યયમ્. ૬૨.

શ્રી કમલપ્રભાચાર્ય વિરચિતમ્—

શ્રી જિનપંજર સ્તોત્રમ્.

ૐ હ્રીં શ્રીં અહં અહંદ્ભ્યો નમો નમઃ
ૐ હ્રીં શ્રીં અહં સિદ્ધેભ્યો નમો નમઃ
ૐ હ્રીં શ્રીં અહં આચાર્યેભ્યો નમો

નમઃ, ઐ હ્રીં શ્રીં અહં ઉપાધ્યાયેભ્યોઃ
 નમો નમઃ ઐ હ્રીં શ્રીં અહં ગૌતમપ્રમુ-
 ખસર્વસાધુભ્યો નમો નમઃ. ૧. એપ
 પંચનમસ્કારઃ સર્વપાપક્ષયંકરઃ, મંગ-
 લાનાં ચ સર્વેષાં, પ્રથમ ભવતિ મંગલમ્
 ૨. ઐ હ્રીં શ્રીં જયે વિજયે, અહં
 પરમાત્મને નમઃ, કમલપ્રભસરીન્દ્રો,
 ભાષતે જિનપંજરમ્. ૩. એકભક્તોપવા-
 સેન, ત્રિકાલં યઃ, પઠેદ્દિદમ્, મનોઽભિલ-
 પિતં સર્વં, ફલં સ લભતે ધ્રુવમ્. ૪.
 ભૂશય્યા-પ્રહ્લયયેષુ, ક્રોધ-લોભવિવ-
 ર્જિતઃ, દેવતાગ્રે પવિત્રાત્મા, પાદમાસૈ-
 લ્લભતે ફલમ્. ૫. અહંન્તાં સ્થાપયેન્મૂ-

द्वितीयां, सिद्धं यश्चुर्ललाटके, आचार्यं
 श्रोत्रयोर्मध्ये, उपाध्यायं तु नासिके. ६.
 साधुवृन्दं मुणस्याग्रे, मनःशुद्धिविधाय
 य, सूर्य-चन्द्रनिरोधेन, सुधीः सर्वार्थ-
 सिद्धये. ७. दक्षिणे भदनद्वेपी, वामपार्श्वे
 स्थितो जिनः, अंगसंधिषु सर्वज्ञः,
 परमेष्ठी शिवंकरः. ८. पूर्वाशां य
 जिनो रक्षे-दाग्नेयीं विजितेन्द्रियः, दक्षि-
 णाशां परं ब्रह्म, नैऋतीं य त्रिकालवित्.
 ९. पश्चिमाशां जगन्नाथो, वायव्यां पर-
 मेश्वरः, उत्तरां तीर्थकृत् सर्वामीशा-
 नेऽपि निरंजनः. १०. पातालं भगवा-
 नर्हन्नाकाशं पुरुषोत्तमः, रोहिणिप्रमुखा
 देव्यो, रक्षंतु सकलं कुलम्. ११. ऋषभो

મસ્તકં રક્ષેદ્દજિતોડપિ વિલોચને, સંભવઃ
 કર્ણયુગલે-ડલિનન્દનસ્તુ નાસિકે. ૧૨.
 ઓષ્ઠૌ શ્રીસુમતી રક્ષે-દન્તાન્ પદ્મપ્રભો
 વિભુઃ, જિહ્વાં સુપાર્શ્વદેવોડયં, તાલુ
 ચન્દ્રપ્રભાભિધ. ૧૩. કંઠં શ્રીસુવિધી
 રક્ષેદ્, હૃદયં શ્રીસુશીતલઃ, શ્રેયાંસો બાહુ
 યુગલં, વાસુપુજ્યઃ કરદ્વયમ્. ૧૪. અંગુ-
 લીર્વિંમલો રક્ષે-દનન્તોડસૌ નખાનપિ,
 શ્રીધર્મોડ્યુદરાસ્થીનિ, શ્રીશાન્તિર્નાભિ-
 મંડલમ્. ૧૫. શ્રીકુંથુર્ગુલ્ફકં રક્ષે-દરો
 લોમકટીતટમ્, મહિરૂપૃષ્ઠવંશં, જઘ્ને
 ચ મુનિસુવ્રતઃ. ૧૬. પાદાંગુલીર્નમી રક્ષે-
 ચ્છીનેમિશ્વરણુદ્વયમ્ શ્રીપાર્શ્વનાથઃ સર્વા-
 ંગે, વર્ધમાનશ્ચિદાત્મકમ્. ૧૭. પૃથિવી-

ललतेऽस्के, वाय्वाकाशभयं जगत् रक्षे-
 दशेषपापेभ्यो, वीतरागो निरञ्जनाः. १८.
 राजद्वारे स्मशाने च, संग्रामेशत्रुसंकटे
 व्याध्र-वैराग्नि-सर्पादिभूत-भेतलयाश्रिते.
 १९. अङ्गाले भरणे प्राप्ते, हारिद्रया-
 पत्समाश्रिते, अपुत्रत्वे महादुःखे, मुञ्च-
 त्वे रोगपीडिते. २०. डाकिनी-शाकिनि-
 ग्रस्ते, महाग्रहगणुद्दिष्टे, नद्युत्तारेऽप-
 वैषम्ये, व्यसने आपदि स्मरेत्. २१.
 प्रातरेव समुत्थाय, यः स्मरेन्नित्यं
 नमः, तस्य किञ्चिद् भयं नास्ति,
 ललते सुखसंपदः. २२. नित्यं नमना-
 मेहं, यः स्मरेदनुवासनम्, कमलप्रभसू-
 रीन्द्र-श्रियं स ललते नरः. २३. प्रातः

समुत्थाय पठेत् कृतज्ञो, यः स्तोत्रमेत-
 न्निजतपंजरस्य, आसाद्येच्छ्रीकमलप्र-
 भाभ्यं, लक्ष्मीमनोवाञ्छितपूरणाय. २४.
 श्रीरूपक्षीयवरेण्यगच्छे, देवप्रभायार्थ-
 पदाब्जहंसः, वादीन्द्रयूडामण्डिरेप नैनो,
 एयाद् गुरुः श्रीकमलप्रभाभ्यः. २५.

श्री ब्रह्मशान्ति स्तोत्रम्

जगद्गुरुं नमस्कृत्य, श्रुत्वा सहगुरु-
 भाषितम्. ब्रह्मशान्तिं प्रवक्ष्यामि, लब्धा-
 ना मुपलैतवे. १. जन्मसगते च राशौ
 च. यदा पिशन्ति जेयरा, तदा मंभू-
 जयेद्धीमान् जेयगैः सहितान् जितान्.
 २. पुष्पैर्गन्धैर्धूपदीपैः. इक्ष-नैवेद्यसंयुतैः,

: २१० :

वर्णसदृशदानैश्च, वस्त्रैश्च हृक्षिणान्वितैः.
३. पद्मप्रभस्य भातं-श्चन्द्रश्चन्द्रप्रभ-
स्य च, वासुपूज्यो भूसुतश्च, पुष्पोप्यष्ट
जिनेश्वराः. ४. विमलानन्तधर्माऽराः,
शान्तिः दुधुर्नमिस्तथा, वर्धमानो
जिनेन्द्राणां, पादपद्मे पुष्पो न्यसेत्.
५. ऋषिभोजितसुपार्श्वा-श्चाभिनन्दन
शीतलैः, सुमतिः संभवस्वामी, त्रयां-
सश्च षष्ठस्पतिः. ६. सुविधेः कथितः
शुक्रः, सुव्रतस्य शनैश्वरः, नेमिनाथस्य
राहुः स्यात्, केतुः श्रीमद्विपार्श्वयोः. ७.
जिनानामग्रतः कृत्वा, ग्रहाणां शान्ति-
हेतवे, नमस्कारशतं भक्त्या, जपेदष्टो-
त्तरं शतम्. ८. भद्रभाङ्गुरुवायैव, पंचमः

शुनकेवली, विद्याप्रवादतः पूर्वाद्, अङ्क-
शान्तिविधिं शुभम् ६.

ॐ ह्रीं श्रीं अहाश्चन्द्रसूर्यांगारकपुध
मृदरूपतिशुक्लशनेश्वरराहुकेतुसहिताः भेदा
नितपतिपुरतोऽवतिष्ठन्तु. भम धनधान्य-
जय-विजय-सुख-सामाग्य-धृति-कीर्ति-
शान्ति-शानि-तुष्टि-पुष्टि-पुष्टि-तदमी-
धर्मार्थकामदाः स्युः स्वाहा.

१४ श्री पार्श्वनाथस्य मन्त्रा-

धिराजस्तोत्रम्

श्री पार्श्वः पातु वो नित्यं, नितः
परमशंकरः, नाथः परमशक्तिश्च, शरण्यः

सर्वकामदः. १. सर्वविघ्नहरः स्वामी,
सर्वसिद्धिप्रदायकः. सर्वसत्त्वहितो योगी.
श्रीकरः परमार्थदः. २. देवदेवः स्वयं-
सिद्ध-श्रिदानन्दमयः शिवः, परमात्मा
परब्रह्म, परमः परमेश्वरः. ३. जगन्नाथः
सुरज्येष्ठो, भूतेशः पुरुषोत्तमः, सुरेन्द्रो
नित्यधर्मश्च, श्रीनिवासः शुभाणुवः. ४.
सर्वज्ञः सर्वदेवेशः. सर्वदः सर्वगोत्तमः
सर्वात्मा सर्वदर्शी च, सर्वव्यापी
जगद्गुरुः. ५. तत्त्वभूतिः परादित्यः,
परब्रह्मप्रकाशकः, परमेन्दुः परब्राह्मणः,
परमामृतसिद्धिदः. ६. अजः सनातनः
शम्भुरीश्वरश्च सदाशिवः. विश्वेश्वरः
प्रमोदात्मा, क्षेत्राधीशः शुभप्रदः. ७. साक्षा-

२श्च निराकारः, सङ्क्षो निष्कलोऽव्ययः,
निर्माभो निर्विकारश्च, निर्विकल्पो निरा-
भयः, ८. अमरश्चाजरोऽनन्त, ऐकोऽ-
नङ्गः शिवात्मकः. असङ्ख्यश्चाप्रमेयश्च,
ध्यानसङ्घो निरञ्जनः, ९. ऋद्धाराकृति-
रव्यङ्गो, व्यङ्ग्यरूपस्त्रयीभयः, ब्रह्मद्वय-
प्रकाशात्मा. निर्मायः परमाक्षरः, १०.
हव्यतेजोभयःशान्तः परामृतमयोऽव्युतः
आघोऽनाद्यः परेशानः, परमेष्ठी परः
पुमान्, ११. शुद्धस्फटिकसंकाशः, स्वयंभूः
परमाव्युतः, व्योमाकारस्वरूपश्च,
लोकाऽलोकावभासकः, १२. ज्ञानात्मा
परमानन्दः, प्राणारूढो मनःस्थितिः
मनःसाध्यो मनोध्येयो, मनोदृश्यः परा-

परः. १३. सर्वतीर्थभयो नित्यः, सर्व-
 देवभयः प्रभुः, लगवान् सर्वतत्त्वेशः,
 शिवश्रीसौम्यदायकः. १४. धृति श्रीपा-
 र्श्वनाथस्य, सर्वज्ञस्य जगद्गुरोः, दिव्य-
 भष्टोत्तरं नाम-शतमत्र प्रकीर्तितम्. १५.
 पवित्रं परमं ध्येयं, परमानन्ददायकम्,
 लुकितमुकितप्रदं नित्यं, पठते भंगल-
 प्रदम्. १६. श्रीमत्परमकल्याण-सिद्धिदः
 श्रेयसेऽस्तु वः, पार्श्वनाथजिनः श्रीमान्
 लगवान् परमः शिवः. १७. धरणेन्द्र-
 ऋणच्छत्रा-लंकृतो वः श्रियं प्रभुः, दधात्
 पद्मावतीदेव्या, समधिष्ठितशासनः. १८
 ध्यायेत् कुमलमध्यस्थं-श्रीपार्श्वजगदी-
 श्वरम्. ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं सभायुक्तं, देवल-

ज्ञानभास्करम् १९. पद्मावत्यान्वितं
 वामे, धरणेन्द्रेण दक्षिणे. परितोऽष्टदल-
 स्थित, मन्त्रराजेन संयुतम्. २० अष्टपत्र-
 स्थितं पञ्च—तमस्कारैस्तथा त्रिभिः .
 ज्ञानाद्यैर्वर्णितं नाथं, धर्मार्थकाममोक्षदम्
 २१. शतषोडशदलारुढं, विद्यादेवीभिर-
 न्वितम्, अतुर्विंशतिपत्रस्थं, जिनं भाव-
 समभावृतम्. २२. मायावेष्टत्रयाग्रस्थं,
 कोंकारसहितं प्रभुम्. नवग्रहावृतं देवं,
 हिङ्गुपालैर्दशभिर्वृतम्. २३. अतुष्टोऽष्टेषु
 मन्त्राद्य-अतुर्भाजन्वितैर्जिनैः. अतुरष्ट-
 दशदीति. द्विधाङ्कसंज्ञकैर्युतम्. २४ द्विष्टु
 क्षक्षारयुक्तेन, विद्विष्टु लाङ्कितेन च, अतुर-
 स्तेषु वज्राङ्क-क्षितितत्त्वे प्रतिष्ठितम्. २५

श्रीपार्श्वनाथमित्येवं, यः सभाराधये-
 निज्जनम्, तं सर्वपापनिर्मुक्तं, लब्धते
 श्रीः शुभप्रदा. २६. जिनेशः पूजितो
 लब्ध्या, संस्तुतः प्रस्तुतोऽथवा. ध्यात-
 स्त्वं, यैः क्षणं वापि, सिद्धिस्तेषां भट्टो-
 दया. २७. श्रीपार्श्वमन्त्रराजन्ते, चिन्ता-
 भण्डिगुणास्पदम्. शान्तिपुष्टिकरं नित्यं.
 क्षुद्रोपद्रवनाशनम्. २८. ऋद्धि-सिद्धि-
 भट्टापुष्टि-धृति—श्री-कान्ति-कीर्तिदम्.
 मृत्युंजयं शिवात्मानं, जपन्नानन्दितो
 जनाः. २९. सर्वकल्याणपूरुषः स्याद्,
 जराभृत्युविवर्जितः. अणिमादिभट्टो-
 सिद्धिं, लक्षणपेन आप्नुयात्. ३० प्राणा-
 याममनोमन्त्र-योगादभृतमात्मनि. त्वा-

માત્માનં શિવં ધ્યાત્વા, સ્વામિનૃ ।
 સિદ્ધ્યન્તિ જન્તવઃ. ૩૧ હર્ષદઃ કામદશ્વેતિ
 રિપુન્નઃ સર્વસૌખ્યદઃ. પાણુ વઃ પરમા-
 નન્દલક્ષણઃ સંસ્મૃતો જિનઃ. ૩૨ તત્ત્વ-
 રૂપમિદં સ્તોત્રં. સર્વમંગલસિદ્ધિદમ્.
 ત્રિસન્ધ્યં યઃ પઠેન્નિત્યં, નિત્યં પ્રાપ્નોતિ
 સ શ્રિયમ્. ૩૩

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો મોટો રાસ.

(બાળ પડેતી)

વીર જિણેસર-ચરણ-કમલ,—કમલા-કથ-
 વાસો, પલુમવિ પલણિસુ મામિ, સાર ગોયમ-
 ગુડ ગમે, મલુ તણુ વયલુ જોડત કરવી,
 નિસુવો વો ભવિયા, જિમ નિવમે તુમ દેહ

ગેહ, ગુણ ગણ ગહગહિયા. ૧. જંબુદ્રીધ
 સિરિ-ભરહ-ખિત, ખોણી-તલ મંડણ; મગધ-
 દેસ સેણિય નરેસ, રિઉ-દલ-ખલ-ખંડણ; ધણુવર
 ગુવર નામ ગામ, જહિ ગુણુગણ સજ્જા; વિખ્ય
 વસે વસુભૂઈ તત્થ, તચુ પુહવી ભજ્જા. ૨. તાણ
 પુત્ત સિરિધંદભૂઈ, ભૂવલય પસિદ્ધો, ચઉદહ વિજ્જા
 વિવિહ રૂવ, નારી રસ વિદ્ધો (લુદ્ધો); વિનય
 વિવેક વિચાર સાર, ગુણુગણહ મનોહર, સાત હાથ
 સુપ્રમાણ દેહ. રૂપે રંભાવર. ૩. નયણ વયણ
 કર ચરણ જિણવિ, પંકજ જળે પાડિય, તેજે
 તારા ચંદ સૂર, આકાશ ભમાડિય; રૂવે મયણ
 અનંગ કરવી. મેલિહચો નિરધાડિય; ધીરમે મેરૂ
 ગંભીર સિધુ, ચંગિમ ચય ચાડિય. ૪. પેખવિ
 નિરુવમ રૂવ જાસ, જણુ જપે કિચિય; એકાકી
 કલિભીત ઇચ્છ, ગુણ મેહલ્યા સંચિય; અહવા

નિશ્ચે પુન્ન-જન્મ, જિણુવર ઇણે ઓચિય, ર ભા
પઉમા ગૌરી ગગા ગતિ, હા વિધિ વચિય પ
નહિ બુધ નહિ ગુરુ કવિ ન દોઈ, જસુ આગળ
રહીઓ, પચ-સયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હીઠે પગિ-
વરીઓ, કરે નિરતર ચક્ષ-કર્મ, મિથ્યામતિ
મોહિય, ઇણે છલિ હોસે ચરમ નાણુ, કમણુ
વિસોહિય ૬

[વસ્તુછંદ] જ ખૂદીવહ, જ ખૂદીવહ, ભરહવા--
સમિ, ભૂમિ-તલ-મ ડણુ મગધદેસ, સેણિય-નરે-
સર, વર ગુખ્ખર ગામ તિહા, વિપ્પવસે વસુભૂઈ
સુદર, તસુ લક્ષ્મી પુહવી, મયલ ગુણગણ રૂવ-
નિહાણુ, તાણુ પુત્ત વિજ્ઞાનિલો, ગોયમ અતિહિ
સુખણુ ૭

-(ઢાળ ખીજી, -લાવા) ચરમ-જિણુમર કેવલ-
નાણી, ચઉવિહ સઘ પઈદા નાણી, પાવાપુત્રી

સામી સંપત્તો, ચઉ-વિહ દેવ-નિકાયહિ જુતો. ૮
 દેવે સમવસરણુ તિહાં કીજે, જિણુદીઠે મિથ્યામતિ
 ખીજે; ત્રિભુવન-ગુરૂ સિહાસણે બેઠા, તતખિણ
 મોહ દિગતે પધઠ્ઠા. ૯. ક્રોધ માન માયા મદ
 પૂરા, જાએ નાઠા જિમ દિન ચૌરા; દેવ-હંડુભિ
 આકાશે વાજે, ધર્મ નરેસર આવ્યા ગાજે. ૧૦
 કુસુમ વૃષ્ટિ વિરચે તિહાં દેવા, ચઉસઠ ઇંદ્રિ જસુ
 માગે સેવા; ચામર છત્ર શિરોવરિ સોહે, રૂપેહી
 જિણુવર જગ સહુ મોહે (સંમોહે) ૧૧. ઉપ-
 સમ રસભર ભરી વરસંતા, ચોજન વાણી વખાણુ
 કરંતા; જાણિય વર્ધમાન જિન પાયા, સુર નર
 કિન્નર આવે રાયા. ૧૨. કાંતિ સમૂહે ઝલઝલકંતા,
 ગાયણુ વિમાણે રણુરણુકંતા; પેખવિ ઇંદ્રિભૂઈ મન
 ચિંતે, સુર આવે અમ્હુ ચણ હોવંતે. ૧૩. તીર
 તરંડક જિમ તે વહતા, સમવસરણુ પુહતા ગહ-

ગહતા, તો અભિમાને ગોયમ જાયે, તિણે
(ધણે) અવસરે કોયે તણુ કયે ૧૪ મૂઢા લોક
અન્નપ્રયા ખોલે, સુર નાણુતા ધંમ કાઈ ડાલે,
મૂ (મુજ) આગળ કો નાણુ લણીયે, મેઝ
અવર કિમ ઉપમા દીજે ૧૫

[વસ્તુછદ્ધ] વીર નિણુવર, વીર નિણુવર,
નાણુસ પત્ત, પાવાપુરી સુગમહિઅ, પત્ત નાહ
સ સાર-તારણુ, તિહિ દેવેહિ નિમ્મવિઅ, સમો-
વસરણુ ણહુ સુખકારણુ, નિણુવર જગ ઉગ્ગમેઅ
કર, તેજે કરી દિણુકર, સિંહાસણુ સામી ઠંચો,
હુચો સુજય જયકાર ૧૬

(દાળ ત્રીણ-લાવા) તવ ચકિચો ઘણુ
માન ગજે, ઇદિભૂઈ ભૂદેવ તો, હુકારો કરી
સચગીચો, ઝવણુસુ નિણુવર દેવ તો ૧૭ ચોજન
ભૂમિ સમોત્તરણુ, ચેણે પ્રથમારભતો, દહ દિસિ

દેખે વિવિધ વધુ, આવંતી સુર રંભ તો. ૧૮.
 મણિમય તોરણ હંડ ધજ, કોસીસે નવ ઘાટ તો,
 વૈર વિવર્જિત જંતુ-ગણ, પ્રાતિહારજ આઠ તો.
 ૧૯. સુર નર કિન્નર અસુર વર, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી રાય
 તો; ચિત્તે ચમકિય ચિંતવે એ, સેવંતા પ્રભુ-
 પાય તો. ૨૦ સહસકિરણ સમ વીરજિણ, પેખવિ
 રૂપ વિશાલ તો; એહ અસંભવ સંભવે એ,
 સાચો એ ઇંદ્રજાલ તો. ૨૧. તવ બોલાવે ત્રિજંગ
 શુર, ઇંદ્રભૂર્ષ નામેણ તો; શ્રીમુખે સંશય સામિ
 સવે, ફેડે વેદ પચેણ તો. ૨૨. માન મેલ્લી
 મદ ઠેલી કરી, લક્ષ્મિએ નામે શીષ તો; પંચ
 સયાંશુ વ્રત લીઓ એ, ગોચમ પહેલો સીસ તો.
 ૨૩. તવ બંધવ સંજમ સુણવી કરી, અગનિભૂર્ષ
 આવેય તો; નામ લેઈ આલાપ કરે, તે પણ
 અતિબોધેય તો. ૨૪. ઇણે અનુક્રમે ગણહર રચણ,

આખ્યા વીરે અગ્યાર તો, તવ ઉપદેશે ભુવનગુરુ,
સયમ શુ મત જાગ (ધાર) તો ૨૫ ગિહુ
ઉપવામે પારણુએ, આપણુપે વિહરત તો, ગોયમ
સયમ જગ મયલ, જયજયકાર કરત તો ૨૬

[વસ્તુછદ] ઇદમૂર્ધનિ, ઇદમૂર્ધનિ ચક્રિય
જાહુમાને, હું ઠારો કરી ડપતો, મમોસરણે પહોતો
તુરત, ઈક મસા મામિ મવે, ચરમ-નાહ ફેડે
પુરત, જોવિળીજ સજાય મને, ગોયમ લવહ
વિરત, દિખખ લેજ સિખખા સહિય, ગણકર પય
સ પત ૨૭

(ઢાળ ચોથી-લાપા) આજ હુઓ સુવિહાર
આજ પચેલિમા પુણ્ય લગે, તીઠા ગોયમ સામિ,
જો નિચનયણે અમિય લગે ૨૮ સિરિ ગોયમ
ગણધાર, પચમયા મુનિ પરિવરિય, ભૂમિય દરિય
વિહાર, લવિયણુને પડિગોહ કરે ૨૯ મમ-

વસરણ મઝાર, જે જે અંશય ઉપજે એ; તે તે
 પર ઉપકાર, કારણ પૂછે મુનિ-પવરો. ૩૦ જિહાં
 જિહાં દીને દિખખ, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે એ;
 આપ કન્હે અણહુંત, ગોયમ દીને દાન ઇમ. ૩૧
 ગુરૂ ઉપરિ ગુરૂ ભત્તિ, સામિ ગોયમ ઉપન્નિ;
 ઇણુ છળ કેવલનાણુ, રાગજ રાખે રંગ ભરે. ૩૨
 જો અષ્ટાપદ-સેલ, વંદે ચડી ચઉવીસ જિણુ;
 આતમ લખિધ વસેણુ, ચરમ સરીરી સોય મુનિ.
 ૩૩. ઇંધ દેસણુ નિસુણેવિ, ગોયમ ગણહર સંચ-
 લિય; તાપસ પત્તરસએણુ, તો મુનિ દીઠો
 આવતો એ. ૩૪. તપ સોસિય નિય અંગ,
 અમ્હ સગતિ નવિ ઉપજે એ; કિમ ચડસે દઢ-
 કાય?, ગજ જિમ દિસે ગાજતો એ. ૩૫
 ગિરૂઓ એણે અભિમાન, તાપસ જો મને ચિંતવે
 એ; તો મુનિ ચડિઓ વેગ, આલંબવી દિનકર-

દિરણુ ૩૬ કચણ મણિ નિષ્પન્ન, દૃઢ કલસ
 ધન વડ સહિઅ, ચેળાવિ પરમાણુદ, જિણુહ
 ભરતેમર વિહિઅ ૩૭ નિય નિય કાય પ્રમાણુ,
 અઉદિમિ મહિઅ જિણુહ ણિળ, પણુમવિ મન
 ઉદ્ધામ, ગોયમ ગણુહર તિહા વસિય ૩૮ વર્ધર-
 સ્વામીનો જીવ તિયંજ્જુભક દેવ તિહા, પ્રતિ-
 જોધે પુડગીક, કડરીક અધ્યયન ભણી ॥૩૯॥
 વળતા ગોયમ-મામી, મવિ તાપમ પ્રતિજોધ
 કરે, લેઈ આપણે માથ, ચાલે નિમ જૂથાધિ-
 પતિ ॥ ૪૦ ॥ ખીર ખાડ દૂત આણી, અમિઅ-
 વૂઠ અશુઠ ઠવિ, ગોયમ એકણ પાત્ર, ઠરાવે
 પારણુ મવિ ॥ ૪૧ ॥ પચસયા શુભ ભાવિ,
 ઉજ્જવળ ભરિયો ખીર મીઝે, સાચા શુદ્ધ
 સયોગે, કવળ તે દેવળ રૂપ હુઆ ॥ ૪૨ ॥

પંચસયાં જિણુ નાહ, સમવસરણુ પ્રાકાર ત્રય;
 પેખવિ કેવલ નાણુ, ઉપન્નુ ઉન્નેયકર ॥ ૪૩ ॥
 બાણુ જિણુદિ પીયૂપ, ગાજંતી ઘણુ મેઘ જિમ;
 જિણુવાણી નિમુણેવિ, નાણી હુઆ પંચસયા
 ॥ ૪૪ ॥

[વસ્તુછંદ] ઇણુ અનુક્રમે ઇણુ અનુક્રમે,
 નાણુઅંપન્ન, પન્નરહ સય પરિવરિય; હરિઅ
 હરિઅ જિણુનાહ વંદ્ય; બાણુવિ જગગુરૂ વયણુ,
 તીણુ નાણુ અપ્પાણુ નિદ્ય; ચરમ જિણેસર તવ
 લણુ, ગોયમ મ કરિસ ખેડ, છેહ જઈ આપણુ
 સહી, હોસ્થુ તુહા ખેડ ૪૫.

(ઢાળ પાંચમી-ભાષા) સામિચો એ વીર
 જિણુંદ, પુનિમચંદ જિમ ઉદ્ધસિય; વિહરિઓએ
 ભરહવાસમિમ. વરસ ગહોંતેર સંવસીય; ઠવતો
 એ કણુચ પઉમેસુ, પાય-કમળ સંઘહિ સહિય

આવીઓ એ નયણાનદ, નયન પાવાપુત્રી યુગ-
 મહિય ૪૬ પેખીઓ એ ગોયમસામિ, દેવશર્મા
 પડિઓહ કરે, આપણે એ ત્રિશક્તાદેવીનરન,
 પહોતો પરમ-પણે, વળતા એ દેવ આગાશિ,
 પેખવી જાણ્યો નિષ્ણ મમે એ, તો મુનિએ મને
 વિખવાઈ, નાહ લેદ જિમ ઉપનો એ ૪૭ કુણ
 સમે એ સામિય દેખી, આપ કન્હે હું ટાળિઓ
 એ, જાણતો એ તિહુઅણ-નાહ !, લોક વ્યવહાર
 ન પાક્ષીઓએ અતિ લલુ એ કીધેલુ મામિ
 જાણ્યુ ઠેવલ માગશે એ, ચિતબ્યુ એ જાળક
 જેમ, અહવા કંઠે લાગશે એ ૪૮ હું કિમ
 એ વીર નિષ્ણદ, ભગતે ભોળો ભોળવ્યો એ,
 આપણે એ અવિહંડ નેહ, નાહ ન સ પે માયવ્યો
 એ, સાચો એહ તુહી વીતરાગ, નેહ ન જેણે
 લાક્ષીઓ એ, તિણુ સમે એ ગોયમ ચિત્ત, રાગ

વિરાગે વાળીઓ એ ૪૯. આવતું એ જે ઉલટ,
રહેતું રાગે સાહિયું એ; દેવલ એ નાણુ ઉપ્યન્ન,
ચોયમ સહજ ઉપાઈયું એ; ત્રિભુવન એ જય-
જયકાર, દેવળ મહિમા સુર કરે એ; ગણધર
એ કરે વખાણુ, ભવિયણુ ભવ જિંમ નિસ્તરે
એ. ૫૦.

[વસ્તુછંદ] પઢમ ગણુહર પઢમ ગણુહર,
વરિસ પચાસ ગિહવાસે સંવસિચ, તીસ વરિસ
સંજમ વિભૂસિચ, સિરિ દેવળનાણુ પુણુ, બાર
વરસ તિહુચાણુ નમંસિચ; રાજગૃહિ નયરી ઠંચો,
ખાણું વય વરસાઉ; સામી ગોચમ ગુણુનીલો,
હોસ્યે શિવપુર ઠાઉ. ૫૧.

(ઢાળ છઠ્ઠી-ભાષા) જિમ સહકારે કોચલ
ટહુકે, જિમ કુસુમહ વને પરિમળ મહેકે, જિમ
અંદન સુગંધનિધિ, જિમ ગંગાજળ લહેરે લહેકે,

નિમ કણુચાચળ તેને ઝળકે, તિમ ગોચમ મોલા-
 ગનિધિ પર નિમ માનસદૌવર નિવસે હમા,
 નિમ સુરતરૂ ગિરે કણુચવતમા, નિમ મહુચર
 ગણુવ વને, નિમ રચણુચર રચણુ વિલસે, નિમ
 અગર તાગગણુ વિક્રમે તિમ ગોચમ ગુણુ ઠેલિ-
 વને પડ પુનિમ દિન (નિગિ) નિમ સમહર
 સોહે, સુર તરૂ મહિમા નિમ જગ મોહે, પૂરવ
 દિસે નિમ સહસકરો, પચ્ચાનન નિમ ગિરિવર
 ગાળે [રાળે] નરવર્ધ ઘરે નિમ મયગલ છાળે [ગાળે]
 તિમ જિનશાસન મુનિ-પવરો પઠ નિમ સુર-
 તરૂવર સોહે શાળા, નિમ ઉત્તમ મુખે, મધુરી
 સાધા, નિમ વન કેતકી મહમહે એ નિમ
 ભૂમિપતિ ભુચ-ળળ અમકે, નિમ જિનમદિર
 ઘટા ગણુકે, તિમ ગોચમ લખે ગહગહે એ પપ
 ચિંતામણિ કર ચદીયુ આજ, સુરતરૂ સારે

વંછિત કાજ, કામકુલ સો વસિ હુઓ એ.
કામગવી પૂરે મનકામીય, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે
ધામીય, સામિ ગોયમ આણુસરો એ. ૫૬. પ્રણ-
વાદર પહેલો પલણીને, માયા ખીજ શ્રવણ
નિસુણીને, શ્રીમુખે (શ્રીમતી) શ્રોતા સંભવેએ.
દેવહુ ધુરિઅરિહંત નમીને, વિનય પહુ ઉવળાચ
થુણીને, ઇણે મંત્રે ગોયમ નમો એ. ૫૭. પરધર
વસતાં કાંઈ કરીને, દેશ દેશાંતર કાંઈ લમીને,
કવણ કાજ આયાસ કરો. પ્રહુ ઊઠી ગોયમ સમ-
રીને, કાજ સમગ્ગહ તતગિણ સીએ, નવ નિધિ
વિલસે તાસ ધરે. ૫૮. અઉદ્ધસે અઉદ્ધસય ખારો-
ત્તર વરસે, ગોયમ ગણધર કેવળ દિવસે કિયો
કવિત ઉપગાર પેરો. આદિ મંગળ એહ લણીને,
પરવ મહોત્સવ પહિલો દીને, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કેટ્યાણ
કરો. ૫૯. ધન્ય માતા જેણે ઉદરે ધરિયા, ધન્ય

પિતા જિણુ કુળે અવતર્યા, ધન્ય સદ્ગુરુ જિણે
 દિક્ષણ્યાએ વિનયવત ત્રિપાલકાર, જન શુભ
 પુકવી ન લખે પાર, અર્ધિ વૃદ્ધિ કર્યાણુ કરે.
 (વડ જિમ શાખા વિસ્તરે) ૬૦ ગૌતમ-
 સ્વામીનો ગમ લણીએ, ચઉવિહ મધ સ્થિયાયત
 કીએ, મયલ સધ આણુદ કરે કુકુમ ચદન
 છડો દેવરાવો, માણુક મોતીના ચોક પુરાવો,
 રચણુ સિંહાસન ખેસણુ એ ૬૧ તિહા ખેસી
 શુક દેવના દેસે, લવિક જીવના કારણ મરસે,
 ઉદયવત વિજયભદ્ર મુનિ એમ લણુએ ગૌતમ-
 સ્વામી તણુ એ ગમ, લણુતા મુણુતા લીલ
 વિલાસ, મામય મુખ નિધિ મપરે એ, વિદ્યાવત
 શુર વીનવે એ ૬૨ એહ રામ જે ભણે બણાવે,
 વગ મયગળ લગ્ની ઘર આવે, મનનાં નિર્ભર
 આશા કરે એ ૬૩

साधभिर्दं संध-संपर्यायेति;

देवद्वय-वस्त्रं प्रहृष्टौ मुनीनां,

स गौतमो यच्छतु वांछितं मे. ७

शिवं गते लतारि वीर-नाथे,

युग-प्रधानत्वमिहैव मत्वा;

पट्टाभिषेके विदधे सुरेन्द्रैः,

स गौतमो यच्छतु वांछितं मे. ८

त्रैलोक्य-पीठं परमेष्ठि पीठं,

सद्भयान-पीठं निनराज-पीठमङ्ग-

यन्नाम योक्तं विदधाति सिद्धिं,

स गौतमो यच्छतु वांछितं मे. ९

श्री गौतमस्याष्टकमाहरेण,

प्रणोध-काले मुनि-पुङ्गवा ये;

पठन्ति ते सूरिपदं सहैवा-

ऽऽनन्दं ललन्ते सुतरां कमेण. १०

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.

વીર જિનેશ્વર કેંગ શિષ્ય, ગૌતમ નામ
 જ્યો નિશ્ચિન, જે કીને ગૌતમનું ધ્યાન, તે વર
 વિલસે નવે નિધાન ૧ ગૌતમ નામે ગિરિવર
 ચંદે, મનવાંછિત હેલા મપને, ગૌતમ નામે નાવે
 રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સજોગ ૨ જે વંડી
 વિરુઆ વહડા, તસ નામે નાવે હુકડા, ભૂત પ્રેત
 નવિ મડે પ્રાણ, તે ગૌતમના કડ વખાણ ૩
 ગૌતમ નામે નિર્મળ વાય, ગૌતમ નામે વાધે
 આય, ગૌતમ-જિનશાસન શણગાર, ગૌતમ નામે
 જ્યજ્યકાર, ૪ ગાલ દાલ મુંઝા ધૂન ગોળ
 મનવાંછિત કાપડ તળોળ, ધરશુ ધરણી નિર્મળ
 ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત ૫ ગૌતમ
 ઉદયો અવિચળ લાણ, ગૌતમ નામ જ્યો જગ
 નાણ, મોટા મદિર મેઝ સમાન, ગૌતમ નામે

સકળ વિહાણ. ૬. ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ,
વાર પહોંચે વંછિત ડોડ, મહિયલ માને મહોટા
રાય, જો તુઠે ગૌતમનાં પાય. ૭. ગૌતમ પ્રણમ્યા
પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે, ગૌતમ
નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાઘે વાન. ૮.
પુણ્યવંત અવધારે સહુ, ગુરુ ગૌતમનાં ગુણ છે
અહુ, કહે લાવણ્ય સમય કર જોડ, ગૌતમ તુઠે
સંપત્તિ ડોડ. ૯.

વિધિઓ.

૧ સામાયિક લેવાનો વિધિ.

સામાયિક કરવામાં જોઈતી વસ્તુઓ.

૧. શુદ્ધ વસ્ત્ર, ૨ કટાસણ, ૩ મુહપત્તિ, ૪
ચરવળો, ૫ સાપડો, ૬ પુસ્તક, ૭ ઘડી,
૮ નવકારવાળી.

પ્રથમ શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી, ઉચે આમને
 સ્થાપનાચાર્ય અથવા પુસ્તક સાપડા પર મૂકવું
 પછી જમણે હાથ પુસ્તક સામે રાખી, નવ-
 દારં પરિહિત્યં કહીને સ્થાપનાનું સ્થાપના,
 પછી ખમાસમણ હથે ઇરિયાવહિયાં તસ્સ-
 ઉત્તરીં અન્નત્યં કહી એક લોગસ્સ અથવા
 ચાં નવદારનો કાઉત્સગ્ગ ઠરવો, પારીને (નમો
 અરિહતાણુ કહીને) પ્રગટ લોગસ્સ ઠહેવો.
 પછી, ખમાસમણ હથે “ઇન્છાકારેણુ સદ્ધિસહ
 લગવન્ ! સામાયિક મુહપત્તિ પડિલેહુ ?
 ઇચ્છ ” એમ કહી મુહપત્તિ પડિલેહવી, પછી
 ખમાસમણ હથે “ઇન્છાકારેણુ સદ્ધિસહ લગ-
 વન્ ! સામાયિક સદ્ધિસાહુ ? ઇચ્છ ” કહી
 ખમાસમણ હથે “ઇન્છાકારેણુ મદ્ધિમહ લગ-
 વન્ ! સામાયિક કાઉ ? ઇચ્છ ” કહી જે

હાથ જોડી એક નવકાર ગણી “ ઇચ્છાકારી
 લગવન્ પસાય કરી સામાયિકે દંડક ઉચ્ચ-
 રાવેજી,” કહેવું, પછી ગુરૂ અથવા વડિલ
 હોય તો તે ‘કરેમિ ભંતે’ સૂત્ર બોલે અને ન
 હોય તો આપણે બોલવું પછી ખમાસમણ
 દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ લગવન્! બેસણે
 સંહિસાહું? ઇચ્છં” કહી, ખમાસમણ દઈ
 “ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ લગવન્? બેસણે ઠાઉં?
 ઇચ્છં” કહી, ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ
 સંહિસહ લગવન્! સજ્જાય સંહિસાહું? ઇચ્છં”
 કહી ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ
 લગવન્! સજ્જાય કરું? ઇચ્છં” કહી ત્રણ
 નવકાર ગણવા. પછી બે ઘડી અથવા ૪૮
 મિનિટ સુધી ધર્મધ્યાન કરવું.

સામાયિક પારવાનો વિધિ.

એક ખમાસમણ દહને ઇરિયવહિયાં
 તરસઉત્તગીં અન્નતથ કહી એક લોગસ્મ અથવા
 ચાર નવકારનો ઠાઉસ્મગ કરવો કાઉત્સગ
 પારીને (નમો અરિહતાણુ ઠીને) પ્રગટ
 લોગસ્મ કહેવો, પછી એક ખમાસમણ દહ
 “ ઇચ્છાકારેણુ સદ્વિમહ ભગવન્ મુહપત્તિ પડિ-
 લેહુ ? ઇચ્છ, કહીને મુહપત્તિ પડિલેહવી,
 પછી ખમાસમણ દહને “ ઇચ્છાકારેણુ સદ્વિમહ
 ભગવન્ સામાયિક પાઝ ? યથાશક્તિ ” કહી
 ખમાસમણ દેઈ “ ઇચ્છાકારેણુ મદ્વિસહ ભગવન્
 સામાયિક પાર્યુ ? તહત્તિ એમ કહીને જમણો
 હાથ ચરવળા અથવા કટામણી પર ચાપી
 એક નવકાર ગણી ‘ સામાયિક-વચણુત્તો ’ કહેવો
 ચછી સ્થાપના સ્થાપેલ હોય તો હાથ સવળો

રાખી એક નવકાર ગણી સ્થાપના યોગ્ય સ્થાને મૂકવા.

૩ ચૈત્યવંદનનો વિધિ.

પ્રથમ દહેરાસરમાં ગ્રણુ ખમાસમણ દર્ધ ડાખો ઢીંગણ ઉભો રાખી “ઈચ્છાકારેણ સંહિ-
સહ લગવન્ ચૈત્યવંદન કરૂં ? “ઈચ્છ” કહી
‘સકલ કુશલ વસતી’ કહી ચૈત્યવંદન કહેવું
પછી જંકિચિં નમુત્યુણું જાવંતિ ચેઈઆઈં
એક ખમાસમણ દર્ધ, જાવંત કેવિસાહૂં નમોહંતું
કહી સ્તવન કહેવું. ન આવડે તો ઉવસગાહરં
કહેવું. પછી બે હાથ લલાટે લગાડી જયવિયરાય
અર્ધા કહેવા પછી હાથ નીચા રાખી જયવિયરાય
પૂરા કહેવા, પછી ઉભા થઈ અરિહંત ચેઈઆણું
અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગા કરી
પારીને થાય કહેવી પછી એક ખમાસમણ દેવું.

૪ ગુરૂવંદનનો વિધિ.

પ્રથમ ગુરૂને જો ખમામમણુ દઈ “ધરધ-
કાર મુહુગાઈ” નો પાઠ કહેવો પછી અખ્લુ-
કિઓ ખામવો પછી પરચકુખાણુ કરવું હોય
તો ખમા૦ દઈને પરચકુખાણુનો આદેશ માગીને
પરચકુખાણુ કરવું

૫ દેવસિય પ્રતિક્રમણુનો વિધિ.

પ્રથમ સામાયિજ લેવું પછી પાણી વાપરું
હોય તો મુહુપત્તિ પડિલેહવી અને આહાર-
વાપર્યો હોય તો વાદણુ જો દેવા ત્યા ખીન
વાદણુમા ‘આવસ્તિસઆચો’ એ પદ ન કહેવું

૧ સમગ્ર ખપોગના ખાગવાખ્યા સુત્રી “મુહુગાઈ”
કહેવું, અને ખાર વાખ્યા પછી માનના પ્રતિક્રમણુ
કર્યો પડેના “મુહુદેવસિ” કહેવું અને પ્રતિક્રમણુ
કર્યો પછી “ત્રિકાળ વદના” જોવું

પછી યથાશક્તિ પચ્ચક્ખાણું કરવું. પછી
ખમાસમણું દર્ઠ ઇચ્છાં સંદ્ધિં ભગં ચૈત્યવંદન
કરું ? ઇચ્છાં, કહી વડીલે અથવા પોતે ચૈત્યવંદન
કહેવું. પછી જંકિચિં નમુત્થુણું કહી ઊભા
થઈ અરિહંત ચેઇઆણું અન્નતથં કહી એક નવ-
કારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી; પારીને [નમોડહંત્તં કહી]
પ્રથમ થોય કહેવી. પછી લોગસ્સં સંવલોએ
અરિહંત-ચેઇયાણું અન્નતથં કહી એક નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને બીજી થોય કહેવી. પછી
પુદ્ધખરવરહીં સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ
વંદણુવત્તિયાએ અન્નતથં કહી, એક નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરી પારીને ત્રીજી થોય કહેવી.
પછી સિદ્ધાણું પુદ્ધાણું વેયાવચ્ચગરાણું
અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી
પારીને નમોડહંત્તં કહી ચોથી થોય કહેવી.

પછી જેસીને નમુત્યુણ કહેવું પત્રી લગવાનહ,
 ખમાં આચાર્યહ ખમાં ઉપાધ્યાયહ ખમાં
 સર્વ સાધુહ જી, ખમાં હઈ 'ઇચ્છાકારીસમસ્ત
 આવકને વહુ' એમ કહેવું પછી 'ઇચ્છાકારેણુ
 સદિસહ લગવન્ । દેવસિઅ પડિભમણે ઠાઉ ?
 ઇચ્છા ' જી જમણે હાય ચરવળા અથવા
 કટાસણા ઉપર મ્થાપીને " સત્ત્વસ્સવિ
 દેવસિઅ, " કહેવું પત્રી ઉભા થઈ કહેમિ
 ભતેં, ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉમ્મસગ્ગ, તસ્સ ઉત્તગીં
 અન્નત્થં કહી અતિચારની આઠ ગાથાનો
 કાઉમ્મસગ્ગ કરવો આઠ ગાથા ન આવડે તો
 આઠ નવકારનો કાઉમ્મસગ્ગ કરવો, પારીને
 લોગમ્મસ કહેવો પછી જેમીને ત્રીજા આવ-
 શ્યકની મુકપત્તિ પડિલેહીને જે વાદણા દેવા
 પછી ઉભા થઈને 'ઇચ્છાકારેણુ' સદિસહ લગવન્ ।

દેવસિચ્ચં આલોઉં ? ઇચ્છં, આલોચ્ચેમિ જો મે
 દેવસિચ્ચોં કહીને સાત લાખ, અઠાર પાપસ્થાનક
 આલોધને, સંવસ્સવિ દેવસિચ્ચં કહી નીચે
 યેસી જમણેા ઠીંચણ ઉભેા રાખી એક નવકાર,
 કરેમિ ભંતેં ઇચ્છામિ પડિષ્કમિઉં જો મે દેવ-
 સિચ્ચોં કહી વંદિતુ કહી યે વાંદણું દેવાં પછી
 અણિભુઠ્ઠિચો ખામી યે વાંદણું દેવાં, પછી
 ઊભા થઈ, આચરિય ઉવજ્જાચ્ચેં કરેમિ ભંતેં
 ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં તસ્સ ઉત્તરીં
 અન્નત્થં કહી યે લોગસ્સ અથવા આઠ નવ-
 કારનેા કાઉસ્સગ્ગ કરવો, પારીને લોગસ્સ કહી
 સંવલોચ્ચે અરિહંતચેઈયાણું અન્નત્થં કહી
 એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનેા કાઉસ્સગ્ગ
 કરવો, પારીને પુકખરવરહીં સુઅસ્સ ભગવચ્ચેા
 કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં વંદણું અન્નત્થં કહી, એક

લોગસ અથવા ચાગ નવકારનો કાઉન્સગ
 કરવો, પાત્રી, સિદ્ધાણુ પુદ્ધાણુ ૦ કહી, સુઅ-
 દેવયાએ કહેમિ કાઉન્સગ અત્તત્ય ૦ કહી એક
 નવકારનો કાઉન્સગ કરવો, પારી નમોડહંત્ ૦
 કહી પુરુષે 'સુઅદેવયા ભગવર્ધ'ની થાય કહેવી
 અને ત્રીએ 'કમલહલ'ની થાય કહેવી, પછી
 ખિત્તદેવયાએ કહેમિ કાઉન્સગ, અત્તત્ય ૦ કહી
 એક નવકારનો કાઉન્સગ કરવો, તે પારી
 નમોડહંત્ કહી પુરુષે 'હસે ખિત્તે સાહુ ૦'ની
 થાય કહેવી, અને ત્રીએ 'યસ્યા ક્ષેત્રમમા-
 શ્રિત્ય'ની થાય કહેવી પછી એક નવકાર પ્રગટ
 જણી, ખેત્રીને છઠ્ઠા આવશ્યકની સુહપત્તિ
 પડિવેહીને જે વાદણા દેવા પછી મામાયિક,
 ચક્રવિગ્રહ-વે વદણા, પડિષ્કમણુ, કાઉન્સગ
 પન્ન-ખાણુ કયું છે. " ઇન્દ્રામો અણુમઠિ,

નમો ખમાસમણાણું, નમોડહત્ ” કહીને પુરુષે
 નમોડસ્તુ વદ્ધમાનાય કહેવું, અને સ્ત્રીએ સંસા-
 રદાવાની ત્રણ ગાથા કહેવી. પછી નમુત્યુણું
 કહી ખમાં દઈને ‘ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ
 ભગવન્ ! સ્તવન ભણું ? ઇચ્છં ’ કહી સ્તવન
 નમોડહત્ કહી કહેવું, પછી વરકનકં કહી ખમા-
 સમણથી ભગવાનાદિ ચારને વાંદવા, પછી
 જમણે હાથ ચરવળાં ચા કટાસણા ઉપર સ્થાપી
 અઢાઈજાણેસુ કહેવું, પછી ‘ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ
 ભગવન્ ! દેવસિચ્ચ પાચચ્છિત્ત વિસોહણુત્થં
 કાઉસસગ્ગ કરં ? ઇચ્છં, દેવસિચ્ચ પાચચ્છિત્ત-
 વિસોહણુત્થં કરેમિ કાઉસસગ્ગં. ’ અન્નત્થં
 કહી, ચાર લોગસ્સ (ચંદેસુ નિમ્મલયરા સુધી)
 અથવા સોળ નવકારનો કાઉસસગ્ગ કરવો, તે
 પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી, ખમાસમણ દઈ

‘ ઇન્દ્રિયાકારેણ સદિસહ લગવન્ ! સજ્જાય સદિ-
 સાહુ ? ઇન્દ્ર ’ કહી જમાસમણ દઈ ‘ ઇન્દ્રિયાકારેણ
 સદિસહ લગવન્ ! સજ્જાય કચ્ ? ઇન્દ્ર ’ કહી,
 જોસીને એક નવકાર ગણી સજ્જાય ઠહેવી
 પછી એક નવકાર ગણવો પછી જમાસમણ
 દઈ, ‘ ઇન્દ્રિયાકારેણ સદિસહ લગવન્ ! હુન્ન-
 ખય કમ્મકખય નિમિત્ત કાઉસ્સગ્ગ કચ્ ? ઇન્દ્ર,
 હુન્નખય કમ્મકખય નિમિત્ત કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ ’
 અત્તથં કહી ચાર લોગસ્સ મ પૂર્ણ અથવા સોળ
 નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી નમોડ્ડત્ કહીને
 લઘુશાતિ ઠહેવી, પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહી
 જમાસમણ દઈ ઇન્દ્રિયાવહિયાં તસ્મ ઉત્તરીં
 અત્તથં કહી એક લોગસ્સ અથવા આં નવ-
 કારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી પ્રગટ લોગસ્સ
 ઠહેવો પછી જોસીને અઉદ્ધસાયં નમુત્થુણં

જાવંતિ ચેઽગ્નિર્માર્ગં કહી ખમાસમણુ દઈ, જાવંત
 કેવિ આહૂં નમોઽર્હત્તં ઉવસગ્ગહરં જય
 વીયરાયં કહી ખમાં દઈ મુહપત્તિ પડિલેહવી,
 પછી ખમાં ‘ઘચ્છાં સંહિં લગં સામાયિકપારુ?’
 યથાશક્તિ કહી, ‘ઘચ્છાં સંહિં લગં સામા-
 યિક પારુ’, તહત્તિ કહી જમણેા હાથ ચરવળા
 ઉપર સ્થાપી એક નવકાર ગણીને ‘સામાઈય
 વંચન્તુત્તો’ કહેવો. પછી સ્થાપેલી સ્થાપના
 હોય તો પોતાના મુખ સામે હાથ સવળો
 રાખી એક નવકાર ગણી ઉઠવું.

૬. રાઈય પ્રતિક્રમણનો વિધિ.

પ્રથમ પૂર્વ રીતે સામાયિક લેવું. પછી
 ખમાસમણુ દઈ ‘ઘચ્છાકારેણ સંહિસહ લગવન્ !
 કુસુમિણુ કુસુમિણુ ઉકાવણિ રાઈપાયચ્છિત્તવિસો-
 હણુત્થં કાઉસગ્ગ કરું ? ઇચ્છં, કુસુમિણુ કુસુ-

મિલુ ઉદ્ઘાવણિ ગાઈપાયન્નિજ્જતવિન્નોહણુત્થ કરેમિ
 દાઉસગ્ગ ' અત્તત્થં દુદ્ધી, ચાર લોગસ્સ અથવા
 ચોળ નવકારનો દાઉસગ્ગ ઠરી, પાત્રી પ્રગટ
 લોગમ્મ હોવો પછી ખમાસમણુ હઈ, જગચિંતા-
 મણિના ચિંત્યવદનથી જયવીયગાય સુધી હોવું
 પછી ચાર ખમાસમણુપૂર્વક સગવાનું, આચા-
 ર્યું, ઉપાધ્યાયહ અને સર્વમાધુહ વાહવું પછી
 જે ખમાસમણુ હઈ, મન્જાચનો આદેશ માગી,
 એક નવકાર ગણીને ભરહિસરની મન્જાચ હોવી,
 ફરી એક નવકાર ગણવો, પછી ઇચ્છકાર સુહરાઈ
 નો પાઠ દુદ્ધી ' ઇચ્છાકારેણુ સહિં સગં રાઈઅ
 પડિલ્લમણે હાઉ ? ઇચ્છ, દુદ્ધી જમહોહાથ ઉપધિ
 ઉપર સ્થાપીસન્નરુમવિ ગાઈઅ દુચ્ચિત્તિયં દુદ્ધી
 નમુત્તુણુ, કરેમિ ભ તેં ઇચ્છામિ હામિ દાઉસગ્ગં
 અત્તત્થં દુદ્ધી, એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો

કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી,
 સંવલોગે અરિ... તત્થં કહી જોડ લોગસ્સ
 અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી
 પુદ્ગારવરદ્દીં સુઅસ્સ લગવચ્છોં અન્નત્થં કહી
 અતિચારની આઠ ગાથાનો અથવા ન આવડે તો
 આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો; પછી સિદ્ધાણ
 પુદ્ધાણ, કહી ત્રીજા આવશ્યકની મુહપત્તિ પડિ-
 લેહિ જે વાંદણાં દેવાં, ત્યાંથી અખ્ખુદ્ધિચ્છો ખામી
 વાંદણાં જે દમ્મએ ત્યાં સુધી દેવસિઅ 'રીતે નાણુવું
 પણ જે ઠેકાણે દેવસિઅ આવે તે ઠેકાણે 'રામઅ'
 કહેવું પછી આચરિઅ ઉવજ્જાએં કરેમિ ભંતેં
 ધરિણમિ ઠામિં તસ્સં ઉત્તરીં અન્નત્થં કહી
 તપચિતવણીનો અને તે ન આવડે તો સોળ
 નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો, પારી લોગસ્સ કહી
 છઠ્ઠા આવશ્યકની મુહપત્તિ પડિલેહીને વાંદણાં જે

દેવા, પછી સકલતીર્થં કહી ચવાશક્તિ પરચ-
 દ્ધખાણુ કરવું, પછી ' સામાયિકે, ચઉઽવિ-
 સત્થો, વાદણાં પડિક્કમાણુ' કાઉસ્સગ્ગ,
 પરચદ્ધખાણુ કયુ' છે છ' એમ કહી છ
 આવશ્યક સંભારવા, તેમા પરચદ્ધખાણુ કયુ' હોય
 તો ' કયુ' છે છ' ન કયુ' હોય તો પરચદ્ધખાણુ
 ધારી લેવું અને પછી ધાયુ' હોય તો ધાયુ' છે
 છ એમ કહેવું)

પછી ઇન્દ્રાગ્ને અણુસદ્ધિ નમે। અમાત્મમણ્ણાણુ
 નમે। ડહંત્તં કહીને વિશાલલોચનં કહેવું અને
 સ્ત્રીએ સ સારદાવાની ત્રણ થાય કહેથી પાત્રી
 નમુત્થુણું . અગ્નિહંત ચેઘ્યાણું . અન્નત્થં કહી
 એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી નમે। ડહંત્ત
 કહી કન્ઠાણુડંદની પહેલી થાય કહી, લોગસ્સં
 સંવલોએં . અન્નત્થં કહી એક નવકારનો

: ૨૫૨ :

કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી ખીજી થોય કહી પુદ્ધર-
 વરહીં સુઅસ્સ લગવઓં અન્નત્થં કહી એક
 નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી ત્રીજી થોય કહી
 સિદ્ધાણુંં પુદ્ધાણુંં વેયાવચ્ચગરાણુંં અન્નત્થં
 કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી ચોથી
 થોય કહેવી પછી નમુત્થુણુંં કહી લગવાનાદિ
 ચારને ચાર ખમાસમણે વાંદવા, પછી જમણો
 હાથ ચરવણા ઉપર સ્થાપી અઠ્ઠાઈજેસું
 કહેવું, પછી ખમાં દઈ સીમંધરસ્વામીનું
 ચૈત્યવંદન, સ્તવન, જયવીયરાય, કાઉસ્સગ્ગ,
 થોય પર્યંત કહીએ છીએ ત્યાં સુધી કહેવું
 પછી ખમાસમેણુપૂર્વક શ્રી સિદ્ધાચલજી ચૈત્ય-
 વંદન, સ્તવન, જય વીયરાયં કાઉસ્સગ્ગ અને
 થોય કહીએ છીએ ત્યાંસુધી કહેવું પછી સામા-
 યિક પારવાની વિધિથી સામાયિક પારવું.

પરિખ પ્રતિક્રમણનો વિધિ.

પ્રથમ દૈવસિક પ્રતિક્રમણમા વહિતુ કહીએ
 ત્યાં સુધી મવં કહેવું, પણ ચૈત્યવદન સકલા-
 હંતતુ અને થોથો સ્નાતસ્થાની ઠહેવી પછી
 ખમાસમણ દધને ‘ દેવસિય આલોઈઅ પરિ-
 ક્ષેતા ઇચ્છાકારેણ સદિસહ લગવન્ પરિખ
 મુહપત્તિ પરિલેહુ ? ઇચ્છ, કહી મુહપત્તિ પરિ-
 લેહી વાદણા બે દેવા પછી ‘ ઇચ્છાં સદિં
 લગાં ! સખુહાં ખામણેણ અખભુદ્ધિઓમિ અ-
 ણિલતર પરિખય ખામેઉ, ઇચ્છ, ખામેમિ પરિખય
 પનરમ રાઈઆણુ, પનરસ દિવસાણુ, જ દિવિ અપ-
 ત્તિઅં ” કહી ઇચ્છાં સદિં લગાં પરિખઅ
 આલોઉ ? ઇચ્છ, આલોઓમિ ને મે પરિખઓ
 અઈયારો ઠ્યોં ઠહેવું પછી ‘ ઇચ્છાકારેણ
 સદિસહ લગવન્ ! પરિખ અતિચાર આલોઉ ?

એમ કહી પળિખ અતિચાર કહેવા પછી, એવં-
કારે શ્રાવકતણે ધર્મે શ્રી સમકિતમૂલ ખાર
અત, એકસો ચોવીસ અતિચારમાંહે જે કોઈ
અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહે સૂક્ષ્મ-ખાદર જાણતાં
અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હુ મન વચન-
કાયાએ કરી મિચ્છામિ હુક્કડં કહી, સંવરસવિ
પળિખઅ હુચ્ચિતિઅ હુખાસિઅ હુચ્ચિક્ષિઅ
ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ઇચ્છં, તરસ
મિચ્છામિ હુક્કડં કહેવું, પછી ઇચ્છકારી ભગવન્
પસાય કરી પળિખ તપ પ્રસાદ કરોજી એમ
કહી ચઉત્થેણું એક ઉપવાસ, બે આંખિલ, ત્રણ
નીવી, ચાર એકાસણાં, આઠ બેઆસણાં, બે હજાર
સજ્જાય યથાશક્તિ તપ કરી પહોંચાડવો તે
વખતે તપ કર્યો હોય તો પર્ગકિઓ અને કરવો
હોય તો તહત્તિ કહી બે વાંદણાં દેવાં પછી ઇચ્છા-
કાં પત્તેઅ ખામણેણું અખલુકિઓમિ અખિસંતર

પજિખઅ ખામેઉં ? ઇચ્છા ખામેમિ પજિખઅ
 પનરમ દિવસાપુ પનરસ રાઇઆણુ જ ડિગિ
 અપત્તિઅ ૦ ડહી વાદણુ જે દેવા પત્રી દેવસિય
 આલોઇઅ પડિછતા ઇચ્છાકારેણુ સહિં ભગનન્ !
 પજિખઅ પડિછમામિ ? સમ્મ પડિછમામિ, ઇચ્છ
 કહી કરેમિ ભતે ૦ ઇચ્છામિ પડિછમિઉ જો મે
 પજિખઓ અઇયારો ૦ કહી, ખમાસમણુ દહ
 ઇચ્છાકારેણુ સહિં પકિખ સુત્ર પદુ એમ કહી
 ત્રણુ નવકાર ગણી સાધુ હોય તો પજિખ સુત્ર ડહે
 અને સાધુ ન હોય તો શ્રાવકે વહિતુ કહેવુ
 પત્રી સુઅદેવયાની થોય કહેવી પત્રી નીચા ખેસી
 જમણુ ઠીયણુ ઊભો રાખી, એક નવકાર ગણી,
 કરેમિ ભતે ૦ ઇચ્છામિ પડિં કહી વહિતુ કહેવુ,
 પત્રી કરેમિ ભતે ૦ ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્મગ્ગ
 જો મે પજિખઓ ૦ તમ્મ ઉત્તગી ૦ અન્નત્થ ૦
 કહીને ખાગ લોગસસનો કાઉસ્મગ્ગ કરવો (અદેસુ

નિમ્મલયરા સુધી) ન આવડે તો અડતાલીશ
 નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો, પારીને પ્રગટ લોગ-
 સ્સ કહી મુહપત્તિ પડિલેહીને વાંદણાં જે દેવાં,
 પછી 'ધન્ધાકારેણું સંદિં લગં સમાસ ખામણેણું
 અખ્ખુલ્લિયોમિ અખ્ખિસંતર પખ્ખિજાઅં ખામેઉં ?
 ધન્ધં, ખામેમિ પખ્ખિજાઅં' એમ કહી, એક
 પખ્ખાણું પનરસ રાઇઆણું પનરસ દિવસાણું
 જંદિયિ અપત્તિઅં કહી, ખમાસમણું દઇને
 ધન્ધાકાં સંદિ લગં પખ્ખિજા ખામણા ખામું ?
 એમ કહી ચાર ખમામણાં ખમાં પૂર્વક દેવાં.

* [શ્રાવકે ચાર ખામણાં ખામવાની રીત]

પહેલાં જે ખામણામાં, એક નવકાર ગણી સિરસા
 મણુસા મત્થએણુ વંદામિ કહેવું ત્રીજામાં, નવકાર
 એક ગણી તસ્સ મિન્ધામિ દુક્કડં કહેવું અને
 ચોથામાં, નવકાર ગણી સિરસા મણુસા મત્થએણુ
 વંદામિ આ રીતે કહેવું.

પછી દેવસિંચ પ્રતિક્રમણુમા વહિતુ કહ્યા
પછી બે વાદણા દઈએ ત્યાથી સામાયિક
પારીએ ત્યાં સુધી સર્વ દેવસિંચની પેઠે જાણુ
પણ મુખદેવયાની થાયને ઠેકાણે જ્ઞાનાદિની થાય
કહેવી તેમા પહેલો કાઉસ્સગ્ગ ભુવેણુદેવયાનો
કરવો, સ્તવન અજિતશાતિનુ, કહેવું, સજ્જાયને
ઠેકાણે ઉવસ્મગ્ગહર તથા સંસારદાવાની થાયો
ચાર કહેવી, લઘુશાતિને બદલે મોટી શાતિ અને
સતિકર કહેવું

ચઉમાસિ પ્રતિક્રમણુનો વિધિ.

પજિખની વિધિ પ્રમાણે કરવું પણ એટલું
વિશેષ કે બાર લોગસ્સના કાઉમગ્ગને ઠેકાણે
વીશ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો, અને પજિખ
શબ્દને ઠેકાણે ચઉમાસીનો શબ્દ કહેવો, તપને

ઠેકાણે ‘છઠેણું’ બે ઉપવાસ, ચાર આંખિલ, છ નીવી, આઠ એકાસણાં, સોળ બેઆસણાં, ચાર હજાર સજ્જાય’ એ રીતે કહેવું.

સંવત્સરી પ્રતિક્રમણનો વિધિ

આ પણ પશ્ચિમ વિધિ પ્રમાણે કરવું, પણ બાર દોગસ્સના કાઉસગ્ગને ઠેકાણે ચાલીશ દોગસ્સ અને એક નવકાર, અથવા એક સો ને સાઠ નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો, અને તપને ઠેકાણે ‘અઠમ ભત્ત’, ત્રણ ઉપવાસ, છ આંખિલ, નવ નીવી, બાર એકાસણાં, ચોવીસ બેઆસણાં અને છ હજાર સજ્જાય’ એ રીતે કહેવું. પશ્ચિમના શબ્દને ઠેકાણે ‘સંવત્સરી’ નો શબ્દ કહેવો.

સંચારા પોરિસી સૂત્ર

નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ, નમે ખમા-
સમણાણુ, ગોયમાઈણુ મહામુણીણુ,

[ઉપરની ગાથા, નવકાર, - કરેમિલતે
સૂત્ર આ ત્રણે, ત્રણ વાર-બોલવા પછી નીચેનો
પાઠ બોલવો]

અણુનણુહ જિદ્દિનના ! અણુનણુહ પરમ-
ગુરુ, ગુરુગુણરયણેહિ મહિયસરીશ, બહુ પઠિપુના
પોરિસી, રાઈયસ યારએ ઠામિ (૧) અણુનણુહ
સંચાર, બાહુ વહાણેણુ વામપાસેણુ, કુકુકુડિપાયપ-
સારણુ, અતરત પમાતજએ ભૂમિ, (૨) સ કોઈચિ
સડાસા, ઉવદ્દતે અહાયપડિલેહા, હંચાઈઉવઓગ,
ઉસાસનિરલણુલોએ (૩) જઈ મે હુનજ પમાઓ,
ઈમરસ દેહસ્મિમાઈ રયણીએ, આહારમુવહિદેહ,

સવ્વં તિવિહેણુ વોસિરિઅં (૪) ચત્તારિ મંગલં,
અરિહંતા મંગલં; સિદ્ધા મંગલં, સાહુ
મંગલં; કેવલીપન્નતો ધમ્મે મંગલં. (૫)
ચત્તારિ લોગુત્તમા, અરિહંતા લોગુત્તમા, સિદ્ધા
લોગુત્તમા, સાહુ લોગુત્તમા; કેવલિપન્નતો ધમ્મે
લોગુત્તમા (૬) ચિત્તારિ સરણું પવજ્જમિ, અરિ-
હંતે સરણું પવજ્જમિ, સિદ્ધે સરણું પવજ્જમિ;
સાહુ સરણું પવજ્જમિ. કેવલિપન્નતં ધમ્મં
સરણું પવજ્જમિ. ૭. પાણાઈવાયમલિઅં,
ચોરિદ્ધં મેહુણું દ્વિણ્ણમુચ્છં; કોહં માણું માયં,
લોભં પિજ્જં તહા દોસં. ૮. કલ્લહં અપ્પલક્-
ખાણું, પેસુન્નં રંઈ અરઈ સમાઉત્તં; પરપરિવાયં
માયા-મેસં મિચ્છત્તસલ્લં ચ. ૯. વોસિરિસુ
ઈમાઈ, મુક્ખમગ્ગસંસગ્ગવિગ્ધભૂઆઈ; દુગ્ગઈનિ-
ળધેણાઈ, અદ્ધારસ પાવઠાણાઈ. ૧૦. એગો હં

નરિય મે ઠેઈ, નાહમન્નસ્સ ઠસ્સઈ, એવ
 અદીણમણસો, અપ્પાણમણસાસઈ ૧૧ એગો
 મે સાસઓ અપ્પા, નાણદસણસજુઓ, મેસા
 મે બાહિરો લાવા, મંવે સન્નેગ લક્ખણા ૧૨
 સન્નેગ મૂલા હવેણ, પત્તા હુક્ખ પરપરા;
 તમ્હા સન્નેગમજઈ, સવ્વ તિવિહેણ વોસિરિય
 ૧૩. અરિહતો મહ ઠેવો, જાવજીવં સુમાહુણો
 ગુરુણો, નિણપન્નત્તાં તત્તા, ઈય સમ્મત્ત મએ
 ગહિયં ૧૪. ખમિય ખમાવિય, મઈ ખમિહ
 સવ્વહં હવનિકાય, સિદ્ધહં સાખ આહોયણહં,
 સુજ્જહં વઈર ન ભાવ ૧૫. સવ્વે હવા કમ્મવસ,
 અદ્ધહં રાજ જમત, તે મે સવ્વ ખમાવિયા,
 સુજ્જવિ તેહ જમત, ૧૬. જ જ મળેણુ જાદ્ધ,
 જ જ વાએણુ જાસિયં પાવં, જ જ ઠાએણુ
 કપ, મિચ્છામિ હુક્કં તસ્સ ૧૭.

સંક્ષિપ્ત ભાવાર્થ

નવકાર—શ્રી પંચપરમેષ્ઠિને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે. તેથી તેનું બીજું નામ પંચ મંગલ સૂત્ર છે. તેનાથી સર્વ પાપ તથા વિઘ્નો દૂર થાય છે.

પંચિન્દ્રિય—આચાર્યના છત્રીશ ગુણોનું વર્ણન છે, અને ક્રિયા કરતાં સ્થાપના સ્થાપતી વખતે બોલાય છે. [બીજું નામ ગુરુ-સ્થાપના]

પ્રણિપાત [ખમાસમણ]—આથી દેવગુરુને વંદન કરાય છે. [પંચાંગ-પ્રણિપાત સૂત્ર.]

ધ્વજકાર—આથી સુગુરુને સુખશાતા પૂજાય છે.

ધરિયાવહિયં—તસ્મ ઉત્તરી—આથી હાલતાં આલતાં અભણતાં લાગેલાં પાપો દૂર થાય છે.

અમરતથ—કાઉસ્મગ્ગના સોળ આગારનું વર્ણન

અને કાલિસ્સગ્ગમાં કેવી રીતે રહેવું તે
ખતાવ્યું છે [ખીજી નામ આગાર, સૂત્ર]

લોગસ્સ—[નામસ્તથ]—આમા ચોવીશ
તીર્થ કરોની નામપૂર્વક સ્તુતિ કરેલ છે

કરેમિભંતે—આ સામાયિક લેવાનું પચ્ચક્ખાણ
છે, એમા સામાયિક લઈને નિઠા-વિકથા
બગેરે ન કરવું તે ખતાવ્યું છે

સામાયિક વચ્છુત્તો—સામાયિક એ બે ઘડીનું
ચાલિત્ર છે, અને તે વારવાર કરવાનું ખતા-
વ્યું છે. સામાયિક પારતી વખતે આ સૂત્ર
બોલાય છે, [સામાયિક પારવાનું, સૂત્ર]

જગચિંતામણિ—આ શ્રી ગૌતમસ્વામીએ
રચેલું ચૈત્યવદન છે એમા અષ્ટાષ્ટ પર્વત
ઉપર બિરાજેલા ચોવીશ તીર્થ કરો, તથા

બીજા પણ તીર્થ કરે। અને સર્વ તીર્થોને
નમસ્કાર કરવામાં આવેલ છે.

જંકિંચિ—આમાં જે કોઈ નામરૂપી તીર્થ હોય
તેને તથા ત્રણ લોકમાં રહેલી જિનપ્રતિમા-
ઓને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

નમુત્યુણું—ઈંદ્ર મહારાજ જ્યારે ભગવાનની
સ્તુતિ કરે, ત્યારે આ સૂત્ર બોલે છે. એમાં
ભગવાનના ગુણોનું વર્ણન છે, [શકસ્તવ]-

જાવંતિ ચેઘઆઈ—આમાં ત્રણ લોકમાં રહેલી
જિન પ્રતિમાને નમસ્કાર કર્યો છે.

જાવંત કેવિસાહૂ—આમાં ભરત, ઐરવત અને
મહાવિદેહની અંદર રહેલા સર્વ સાધુ,
સાધ્વીઓને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

નમોઽર્હત્—આમાં પંચ પરમેષ્ઠિને નમસ્કાર

કયો છે આ સૂત્ર શ્રી સિદ્ધસેનદિવાકરસૂરિનું
રચેલું છે [આ સૂત્ર સ્ત્રીઓને ગોઠાવતું નથી]

ઉપસંગગાંડર—આ શ્રી પાર્શ્વનાથનું શુભસ્તુતિ-
રૂપ સ્તવન શ્રી ભદ્રનાહસ્વામીનું રચેલું છે,
સર્વ વિધોનો નાશ કરે છે । ખીજું, નામ
ઉપસંગાંડર—સ્તોત્ર]

જયવીરરાય—આમા પ્રભુની પાસે કેટલીએક
ઉત્તમ પ્રકારે પ્રાર્થના કરવામા આવી છે
તેનું ખીજું નામ [પ્રાર્થના—સૂત્ર] છે.

અરિહંત ચૈદ્યાણું [ચૈત્યસ્તવ]—આમાં
જ્યા દેવવદન કરતા હોયએ તે એક હહેરા-
સરની પ્રતિમાઓને વદન કરવામા આવ્યું છે.

કૃષ્ણાણુકંદં—આ સૂત્રની પહેલી ગોથામા ઋષભ-
દેવ, શાન્તિનાથ, નેમિનાથ, પાર્શ્વનાથ અને
મહાવીરસ્વામીની, ખીજી ગાથામા સર્વ જિન,

ત્રીજામાં શ્રુતજ્ઞાન અને ચોથીમાં શાસન-
દેવીની સ્તુતિ છે—આ સૂત્ર શ્રી હરિભદ્રસૂરિનું
રચેલું છે.

સંસારદાવા-પહેલી ગાથામાં મહાવીરસ્વામીને,
બીજી, ત્રીજી અને ચોથી ગાથામાં કલ્લાણુ-
કંદની સ્તુતિ પ્રમાણે નમસ્કાર કરેલ છે.

પુરૂષરવરદી (શ્રુતસ્તવ)—આમાં વિચરતા
તીર્થંકરોની તથા જ્ઞાનની સ્તુતિ છે.

સિદ્ધાણુબુદ્ધાણુ—આમાં સર્વ સિદ્ધ, મહા-
વીરસ્વામી, નેમીનાથ તથા અષ્ટાપદ ઉપર
બિરાજમાન ચોવીસ તીર્થંકરોની સ્તુતિ છે.
તેનું બીજું નામ સિદ્ધસ્તવ

વૈયાવચ્ચગરાણુ—આથી સમકિતી દેવોને
સંભારવામાં આવે છે.

ધરછામિઠામિ—આથી આખા દિવસમા લાગેલા
પાપને સામાન્ય રીતે જાહેર કરી તેની માફી
માગવામા આવી છે.

નાણુમિ દંસણુમિ—આ આઠ ગાથામા
જ્ઞાનાદિ પાપ આચારના ભેદોનુ વર્ણન છે
વાંદણુમિ—આથી સુશુદ્ધને વદન કરી, તેમની પ્રત્યે
થયેલા કોપોની ક્ષમા યાચવામા આવી છે
સાત લાખ—આમા ચોરાશી લાખ ચોનીવાળા
જીવોમા જે જીવો હજારો હોય તે ખાંખતનુ
મિચ્છામિ દુષ્કક દેવામા આવે છે

અઠાર પાપસ્થાનક—આમા અઠાર પ્રકારે
પાપ જાણાય છે, તેના નામ છે અને પછી
તેવી રીતે કરેલા પાપની ક્ષમા માગી છે
સંવસ્સવિ—લાગેલાં પાપને અતિ દુઃખમાં
હોવા સાથે તેની માફી માગવામા આવી છે.

ચંદિતુ [શ્રાદ્ધ પ્રતિક્રમણસૂત્ર]—આથી
 શ્રાવકને ખાર વ્રતોમાં લાગેલા દોષોને ખડુ
 દિલગીરી સાથે વિસ્તારથી જાહેર કરી
 દેવા, અને દોષો કરીથી ન લાગે તેવી ધન્યતા
 સાથે તે બાબત માફી માગવામાં આવી છે.

અબલુહિત્યો—આમાં આપણાથી ગુરૂ મહારાજના
 જે જે અપરાધ થયા હોય તે જાહેર કરી
 તેમની પાસે માફી માગવામાં આવી છે.

આયરિય ઉવજ્જાએ—આમાં આચાર્ય, ઉપા-
 ધ્યાય, સકળ સંઘ તથા સર્વ જીવો ઉપર
 ક્રોધ થયો હોય તો તેની તથા તેઓના બીજા
 જે કાંઈ અપરાધ થયા હોય તે બાબતની માફી
 માગવામાં આવેલ છે.

નમોઽસ્તુ વર્ધમાનાય—શ્રી વીરપ્રભુની સ્તુતિ
 છે, સાંજે પ્રતિક્રમણમાં બોલાય છે,

વિશાલલોચન-શ્રી વીરપ્રભુની સ્તુતિ છે, તે
 સવારે રાઈ પ્રતિક્રમણમા બોલાય છે
 સુઅદેવયા-શ્રુતદેવીની સ્તુતિ છે { આ સ્ત્રીઓ
 જિસેખિસે-ક્ષેત્રદેવીની સ્તુતિ છે { ન બોલે
 કમલદલ-આ શ્રુતદેવીની સ્તુતિ છે. તે સ્ત્રીઓ
 સુઅદેવયાની સ્તુતિને બદલે બોલે છે

યશ્યા ક્ષેત્ર-આ ક્ષેત્રદેવીની સ્તુતિ છે { આ બંને
 જ્ઞાનાદિ-આ ભુવનદેવીની સ્તુતિ છે {

સ્તુતિઓ પાક્ષિકાદિ પ્રતિક્રમણમા બોલાય છે
 અઠ્ઠાઈજગેસુ-આથી અઢીદ્વીપમા રહેલા સર્વ
 મુનિઓને નમસ્કાર કરવામા આવેલ છે

વરકનક-આથી એકસો સીતેર તીર્થ કરોને વદન
 કરવામા આવે છે

લઘુશાન્તિ-શ્રી નાહુલ નગરમા મરકી હઠાવવા
 શ્રી માનદેવસૂરિએ આ સ્તોત્રેરચેલું છે એને

ભણવાથી, સાંભળવાથી તથા તેના વડે મંત્રેલું
જળ છાંટવાથી સર્વ રોગો દૂર ધાય છે અને
શાન્તિ ફેલાય છે.

અઉક્લસાય—આ શ્રી પાર્શ્વનાથનું ગુણસ્તુતિ
રૂપ ચૈત્યવંદન છે.

ભરહેસર—બ્રહ્મચારી, શીયળવંત પ્રાતઃસ્મરણીય
ઉત્તમ પુરૂષો અને સ્ત્રીઓનાં નામો ગણાવ્યાં
છે. રાઈ—પ્રતિક્રમણમાં બોલાય છે.

મનહનિણાણું—આ સજ્જાયમાં શ્રાવકને કરવા
યોગ્ય છત્રીશ કૃત્યોનું વર્ણન છે.

સકલતીર્થ—આમાં ત્રણ લોકની અંદર આવેલા
શાશ્વતા અને અશાશ્વતા ચૈત્યો તથા તેની
અંદર રહેલી પ્રતિમાઓની સંખ્યા બતાવી
તેઓને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે. આ
શ્રી જયવિજયજીનું રચેલ છે.

સ્નાતસ્થા-શ્રી જાલચદ્રસૂરિની રચેલી આ સ્તુતિ છે.
 સુકલાંકિત-શ્રી હેમચદ્રાચાર્યનું રચેલું આ
 ચૈત્યવદન છે, આમા ચોવીશ તીર્થંકરોની
 બુદ્ધા બુદ્ધા શ્લોકથી સ્તુતિ કરી છે.

અજિતશાન્તિ-શ્રી નરિપેણસૂરિનું રચેલું આ
 અજિતેનાથ અને શાન્તિનાથનું લેણું
 સ્તવન છે શ્રી શત્રુજય ઉપર આ જાન્ને
 ભગવાનના હૃદયોસર સામેસામા હતા, પણ
 આ સ્તવન પ્રથમ બોલતી વખતે તે એક
 હારમા આવી ગયા, એમ કહેવાય છે
 આ સૂત્ર શ્રી નરિપેણ મુનિએ રચેલું છે

અનુહત્ શાન્તિ-ભગવાન જન્મે છે ત્યારે તેમને
 મેરૂ પર્વત ઉપર નંદવરાવવા ઇંદ્રો અને દેવ-
 તાઓ લઈ જાય છે, ત્યાં તેમને નંદવરાવ્યા
 પછી તેઓ આ શાન્તિ પાઠ બોલે છે, આની

: ૨૭૨ :

અંદર અનેક જીવોની અનેક પ્રકારે શાન્તિ ધ્વજવામાં આવી છે. આ શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની માતા શિવાદેવીએ દેવીપણમાં રચેલી છે એમ કહેવાય છે.

અતિચાર—આ પક્ષી આદિ પ્રતિક્રમણ વખતે પાંચ આચાર તથા બાર વ્રત વિગેરેમાં લાગેલા દોષ દૂર કરવા માટે જોલવામાં આવે છે.

સંતિકર—શ્રી મુનિસુંદરસૂરિજીએ રચેલું આ શ્રી શાન્તિનાથજીનું સ્તવન છે. તેની અંદર કેટલાએક દેવ તથા દેવીઓની આપણા રક્ષણને માટે પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે.

તિજયપદુત—આ સ્તોત્રમાં એકસો સિત્તેર તીર્થંકરોની સ્તુતિ છે, શ્રી માનવદેવસૂરિએ કોઈ વખતે શ્રી સંઘમાં વ્યંતરે કરેલ ઉપસર્ગ દૂર કરવા આ સ્તોત્ર રચેલું છે.

નમિહિણુ—આ શ્રી સૂત્ર માનતુંગસૂરિએ રચેલું
શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું સ્તોત્ર છે. એક વિથરચિત્તે
લણવાથી મ્હોટા-મ્હોટા લય તથા વ્યાધિઓ
નાશ પામે છે

લક્ષ્મીમર—આ સ્તોત્ર શ્રીમાનતુંગસૂરિએ રચેલું
શ્રી આદિનાથનું સંસ્કૃત સ્તોત્ર છે આચાર્ય
મહારાજને ઠોઠ રાજાએ તેમની શક્તિની
પરીક્ષા કરવા માટે ૪૮ જોડીઓ પહેગવી
હતી, તેઓ જેમ જેમ જોડો રચતા ગયા
તેમ તેમ તે જોડીઓ ત્રુટતી ગઈ આથી
જૈનધર્મની ઘડું ઉત્પત્તિ થઈ અને રાજા ધર્મમા
પ્રીતિવાળો થયો આ સ્તોત્રને લણવાથી
ધંરણ પ્રમાણે આરોગ્ય તથા લક્ષ્મી મળે છે

ઠંદ્યાણુ મંદિર—આ શ્રી મિહિરેન દિવાકર
સૂરિએ રચેલું શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તોત્ર છે.

શ્રી ઉજ્જયિની નગરીમાં મહાકાળ નામના
જૈનમંદિરમાં શ્રી પાર્શ્વપ્રભુની પ્રતિમા હતી,
તેને બ્રાહ્મણોએ શિવલિંગ પધરાવી ઢાંકી
દીધી હતી, બાદ આ સ્તોત્રના રચનાર
આચાર્ય મહારાજ ત્યાં ગયા, અને આ
સ્તોત્ર રચ્યું. તેનો અગિયારમો શ્લોક રચતાં
તે લિંગ ફાટ્યું અને પ્રતિમાજી પ્રગટ થયાં.
આને ભણવાથી સર્વ વિદ્યો નાશ પામે છે,
અને સુખ મળે છે.

શ્રી સીમંધર સ્વામીના દુહા.

અનંત ચોવીશી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી કોડ;
કેવલનાણી થિવિર સવિ, વંદુ બે કરજોડ, ૧
બે કોડિ કેવલધરા, વિહરમાન જિન વીથ;
સહસ્ર યુગલ કોટિ નમું, સાધુ સરવ નિશદિશ. ૨

રજ્ય :

જે ચારિત્રે નિર્મલા, તે પચાનન સિંહ,
વિપય ક્ષાયને ગળ્યા, તે પ્રણમુ નિશદિશ ૩
રાક તણી પડે રડવડયો, નિધણીયો નિરધાર
શ્રી મીમધર સાહિબા, તુમ વિણુ ઇણુ સ સાર ૪

શ્રી મિદ્ધાચલજીના ફુડા.

મિદ્ધાચલ મમડ સદા, મોરઠ દેશ મોઝા
મનુષ્ય જન્મ પામી ઠરી, વહુ વારવાર ૧
અકેકુ હગલુ ભરે, શત્રુજય સમો જેહ,
ઋષભ કહે ભવ કોડના, કર્મ ખપાવે તેહ ૨
સોરઠ દેશમા મચ્યો, ન ચઢયો ગઢ ગિરનાર
શેત્રુ જી નદી નાહ્યો નહિ, એનો એજે ગયો અવતાર ૩
નેમ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આબ્યા વિમલગિરિદ,
લાવિ ચોવિંશી આવશે, પદ્મનાભાદિ જિણુદ ૪
જગમા નીરય દો વડા, શત્રુજય ગિરનાર,
એક ગઢ ઋષભ સમોસર્થો, એક ગઢ નેમકુમાર ૫

સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગૃહી મુનિ લિંગ અનંત;
આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજે ભવી ભગવંત. ૬
શત્રુજય-ગિરિ-મંડણો, મરૂદેવાનો નંદ;
યુગલા ધર્મ નિવારકો, નમો યુગાદિ જિણુંદ. ૭

નવ અંગ પૂજના દુહા.

જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગૂઠડે, હાયક ભવજલ અંત ૧

[પ્રભુના જમણા-ડાબા અંગુઠે તિલક કરવું]

જાનુબળે કાઉત્સગ્ગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડાં ખડાં કેવળ લહું, પૂજે જાનુ નરેશ. ૨

[પ્રભુના જમણા-ડાબા હાથે તિલક કરવું]

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી-દાન;
કર કાંડે પ્રભુ પૂજતાં, પૂજે ભવી બહુ માન. ૩

[પ્રભુના જમણા-હાથા કાંડે તિલક કરવું]

માન ગયું દોય અશયી, દેખી વીર્ય અનત,
ભુજાળે ભવજલ તર્યા, પૂજે ખધ મહત ૪

[પ્રભુના જમણા-હાથા ખભે તિલક કરવું]

નિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાતે ભગવત,
વસિયા તિણે કારણ ભણી, શિરશિખા પૂજત ૫

[પ્રભુની મસ્તક-શિખાએ તિલક કરવું.]

તીર્થ ઠર પદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન એવત,
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, બાલતિલક જયવત ૬

[પ્રભુના કપાલમાં તિલક કરવું.]

સોલ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવગ વર્તુલ,
મધુરધ્વનિ સુરનર મુણે, તિણે ગણે તિલક અમૂલ ૭

[પ્રભુનાં કંઠે તિલક કરવું]

હૃદયકમળ ઉપશમ બળે, ખાળ્યા રાગ ને રોષ,
હિમ દહે વનખડને, હૃદય તિલક સતોષ ૮

[પ્રભુની છાતિએ તિલક કરવું]

રતનત્રયી ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિ કમળની પૂજના, કરતાં અવિચલ ધામ. ૯

[પ્રભુની નાભીએ તિલક કરવું]

ઉપદેશક નવતરવના, તિણે નવ અંગ જિણુંદ;
પૂજે બહુવિધ રાગથી, કહે શુભવીર મુણિંદ.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત અષ્ટપ્રકારી

પૂજના હુહા.

॥ પહેલી જલપૂજ ॥

જલપૂજ જુગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ,
જલપૂજ ફળ મુજ હજે, માગે એમ પ્રભુ પાસ.

॥ બીજી ચંદન પૂજ ॥

શીતલ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ,
આત્મ શીતલ કરવા લાણી, પૂજે અરિહા અંગ.

॥ ત્રીજી પુષ્પ પૂજા ॥

સુરભિ અખંડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજે ગત સતાપ,
સુમન્ય તુ લવ્યજ પરે, કૃત્રિયે સમક્ષિત છાપ

॥ ચોથી ધુપ પૂજા ॥

ધ્યાન ઘટા પ્રગટાવીએ, વામ નયન જિનધૂપ,
મિશ્રિત દુર્ગંધ દુરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ

॥ પાંચમી દીપક પૂજા ॥

દ્રવ્યદીપક-સુવિવેકથી, કરતા હુ ખ હોય ફેક,
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુવે, ભાસિત લોકાલોક

॥ છઠી અક્ષત પૂજા ॥

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નદાવર્ત વિશાલ,
પુરી પ્રભુ સન્મુખ રહો, ટાળો સડગ-જ નાલ

॥ સાતમી નૈવેદ્ય પૂજા ॥

અણાહારી પદ મે કર્યા, વિગ્ગહ ગર્હ્ય અનત,
દૂર કરી તે દીજીએ, અણાહારી શિવ સત

॥ આઠમી ફળ પૂજા ॥

ઈન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરૂષોત્તમ પૂજા કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ.

ચૈત્યવંદનો

૧. ચૈત્યવંદન કરતા પહેલાં બોલવું

સકલ કુશલ વદિલ, પુષ્કરાવર્ત મેઘો; દુરિત-
તિમિર ભાતુઃ કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ લવજલનિધિ
પોતઃ સર્વસંપત્તિહેતુઃ સ ભવતુ સતતંવઃ
શ્રેયસે શાન્તિનાથઃ—શ્રેયસે પાર્શ્વનાથઃ ॥ ૧ ॥

૨. શ્રી સીમંધર જિન ચૈત્યવંદન

શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપ-
ગારી; શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુલે, બહુ શોભા
લુભારી ॥૧॥ ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જેણે

જાયો જયકારી, વૃષભ લ છને જિરાજમાન, વહે
નરનારી ॥ ૨ ॥ ધનુષ પાચમે દેહડીએ, સોહીએ
એવન પાન, કીર્તિવિજય ઉવળાયનો, વિનય
ધરે તુમ ધ્યાન ॥ ૩ ॥

૩ શ્રી સીમંધર જિન ચૈત્યવંદન.

શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભરતે આવો,
કંઠણાવત કંઠણાકરી, અમને વદાવો ॥ ૧ ॥
અકળ લક્ષ્મી તુમે ધણી, ને હોવે અમ નાથ,
ભવોભવ હુ છુ તાહરો, નહિમેલુ હવે સાથ ॥ ૨ ॥
સયલ સગ છડી દરી, ચારિત્ર લેઈશુ, પાપ
તુમારા સેવીને, શિવ-રમણી વરીશુ ॥ ૩ ॥
એ અળને મુજને ઘણોએ, પુરો સીમંધર દેવ,
ઇહાં થકી હુ વિનવું, અવધારો મુજ સેવ ॥ ૪ ॥

૪. શ્રી સિદ્ધાચળજીનું ચૈત્યવંદન.

વિમલ દેવળ જ્ઞાનકમલા, કલિત ત્રિભુવન

હિતકરં; સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો
આદિ જિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥ વિમલ ગિરિવર શૃંગ-
મંડળ, પ્રવર ગુણગણ ભૂદરં; સુર અસુર કિન્નર
કોડી સેવિત. નમો ॥ ૨ ॥ કરતી નાટક કિન્નરી,
ગણ ગાય જિનગુણ મનહરં; નિર્જરાવલી નમે
અહોનિશ. નમો ॥ ૩ ॥ પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ
સાધી, કોડિ પણ મુનિ મનહરં; શ્રી વિમલ
ગિરિવર શૃંગ સિદ્ધા. નમો ॥ ૪ ॥ નિજ સાધ્ય
સાધક સુર મુનિવર, કોડિનંત એ ગિરિવરં;
મુક્તિરમણી વર્યા રંગે. નમો ॥ ૫ ॥ પાતાળ
નર સુર લોકમાંહિ, વિમલગિરિવર તો પરં,
નહીં અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે. નમો ॥ ૬ ॥
ઇમ વિમલ ગિરિવર શિખર મંડળ, દુઃખવિહંડળ
ધ્યાઈએ; નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ
નિપાઈએ. નમો ॥ ૭ ॥ જિત મોહ કોહ વિછોહ

નિદ્રા, પરમ પદ સ્થિત જ્યક્ષ, ગિરિરાજ મેવા
કરણ તત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકર નમો ॥૮॥

૫ શ્રી સિદ્ધાચલેનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી યત્રુજય સિદ્ધશેષ, દીઠે દુર્ગતિ વારે,
ભાવ ધરીને જે ચડે, તેને ભવ પાઠ ઉતારે ॥૧॥
અનત સિદ્ધનો એક ઠામ, ચક્ર તીરથનો રાય,
પૂર્વ નવાણું ઋષભદેવ, જ્યા ઠવીયા પ્રભુ પાય.
॥૨॥ સૂરજદ્વડ મોડાગણો, કવડ જસ અભિગમ,
નાભિગયા કુળમડણો, જિનવર હૃ પ્રભામ ॥૩॥

૬ ચોવીશ જિનના શરીરના વર્ણનું
ચૈત્યવંદન,

પદ્મપ્રભુને વાયુપૂજ્ય, દોષગતા દટ્ટીએ, ચક્ર-
પ્રભુને સુવિધિનાય, દો ઉન્નત લડીએ ॥૧॥
મદ્દિનાય ને પાર્શ્વનાય, દો નીલા નીરખ્યા,
ગુનિમુખત ને નેનનાય, દો અજન મરીખા.

૧૧ ૨ ॥ સોળે જિન કંચન સમાએ, એવા જિન
ઓવીશ, ધીરવિમલ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમલ
કહે શિષ્ય. ॥ ૩ ॥

૭. શ્રી પંચપરમેષીનું ચૈત્યવંદન

ખાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમી જે ભાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ જાવે.
૧૧ ૧ ॥ આચારજી ગુણ છત્રીસ, પંચવીશ ઉવ-
જઝાય; સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં શિવ
સુખ થાય. ॥ ૨ ॥ અષ્ટોત્તરસત ગુણમળીએ,
એમ સમરો નવકાર; ધીરવિમળ પંડિત તણે,
નય પ્રણમે નિતસાર. ॥ ૩ ॥

શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ; જય
ગુરુ દેવાધિદેવ, નયણે મેં દિઠું ॥ ૧ ॥ અચલ
અકલ અવિકાર સાર, કરુણારસસિંધુ, જગતિ

જન આધાર એક, નિષ્કારણ બધું ॥ ૨ ॥ ગુણ
અનંત પ્રભુ તારા એ, કિમહી કહ્યા ન જાય,
રામ પ્રભુ જિનધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય ॥ ૩ ॥

૮. શ્રી પંચતીર્થ ચૈત્યવંદન

આજ દેવ અરિહંત નમુ, સમરૂ તારૂં
નામ, જ્યાં જ્યાં પ્રાણિમા જિનતાણી, ત્યાં ત્યાં કરૂં
પ્રણામ ॥ ૧ ॥ શત્રુજયે શ્રી આદિદેવ, નેમ
નમુ ગિર્નાર, તારજે શ્રી અજિતનાથ, આબુ
ઋષભ જુહાવ ॥ ૨ ॥ અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે,
જિન ચૌવિશે જોય, મણિમય મૂરતિ માનશુ,
ભરતે ભરાવી મોય ॥ ૩ ॥ સમેતશિખર તીરથ
વડું, જ્યાં વીશેજિન પાય, વૈભારક ગિરિ ઉપરે,
શ્રી વીર જિનેશ્વર રાય ॥ ૪ ॥ માડવગઢનો
રાણ્યો, નામે દેવ સુપાસ, રિખવ કહે જિન
સમરતા, પહોચે મનની આશ ॥ ૫ ॥

૯. બીજનું ચૈત્યવંદન.

હુવિધ ધર્મ જેણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિ-
 નંદન; બીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, ભવદુઃખનિકંદન.
 ૧૧૧॥ હુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોય
 ધ્યાન; એમ પ્રકાશ્યું સુમતિ જિને, તે ચવિયા
 બીજ દિન. ૧૧૨॥ દોય બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને
 ભલી તણએ, મુજ પરે શીતળ જિન કહે, બીજ
 દિન શિવ ભણએ. ૧૧૩॥ જીવાજીવ પદાર્થનું,
 કરો નાણુ સુજાણુ, બીજ દિને વાસુપૂજ્ય પરે,
 લહો કેવલનાણુ. ૧૧૪॥ નિશ્ચય નય વ્યવહાર દોય,
 એકાંત ન ગ્રહીએ; અરજિન બીજ દિને ચવી;
 એમ જિન આગળ કહીએ. ૧૧૫॥ વર્તમાન
 ચાવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણુ, બીજ દિને કેઈ
 પામીયા, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણુ. ૧૧૬॥ એમ અનંત
 ચાવીશીએ, હુઆ બહુ કહ્યાણુ, જિન ઉત્તમ પદ

પદ્મને, નમતા હોય સુખખાણુ ॥ ૭ ॥

૧૦ જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન

ત્રિગટે બેઠા વીર જિત, ભાષે ભવિજન
આગે, ત્રિકરણુ શુ ત્રિહુ લોઝન, નિસુણો મન
ચાગે ॥ ૧ ॥ આરાધો ભલી ભાતસે, પાત્રમ
અભુવાલી, જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહી જ તિવિ
નિહાલી ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જલણો
એણે સસાર, જ્ઞાન આરાધનથી લણુ, શિવપદ
સુખ શ્રીકાર ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન રહિત ક્રિયા કહી,
દાશકુસુમ ઉપમાન, લોકાલોક પ્રકાશકર, જ્ઞાન
એક પરધાન ॥ ૪ ॥ જ્ઞાની શ્વામોશ્વાસમા, કરે
કર્મનો છેક, પૂર્વ કોડી વરમા લગે, અજાની
કરે તેક ॥ ૫ ॥ દેશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ
આરાધક જ્ઞાન, જ્ઞાનતણો મહિમા ધણો, અગ
ચાચમે ભગવાન ॥ ૬ ॥ પચ માસ લઘુપચમી,

જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટી; પંચ વરસ પંચ માસની,
 પંચમી કરો શુભદૃષ્ટિ ॥૭॥ એકાવનહી પંચનો એ,
 કાઉત્સગ્ગ લોગસ્સ કરો, ઉજમાણું કરો લાવશું,
 ટાળો ભવ ફેરો ॥ ૮ ॥ એણી પરે પંચમી
 આરાહીએ આણી લાવ અપાર; વરદત્ત ગુણમંજરી
 પરે, રંગવિજય લહો સાર. ॥૯॥

૧૧. અષ્ટમીનું ચત્યવંદન.

માહ શુદ્ધિ આઠમને દિને, વિજયાસુત જાયો;
 તેમ કાગણ સુદિ આઠમે, સંભવ ચવી આ ચે
 ॥૧॥ ચૈત્ર વદની આઠમે, જન્મ્યા ઋષભ નિણુંદ,
 દીક્ષા પણું એ દિન લહી; હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ
 ॥૨॥ માઘવ સુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યાં
 દૂર, અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર
 ॥૩॥ એહી જ આઠમ ઉજલી, જન્મ્યા સુમતિ
 નિણુંદ; આઠ જાતિ કલશે કરી, નહવરાવે સુર.

ઈદ્ર ॥ ૪ ॥ જન્મ્યા જેઠ વહિ આઠમે, મુનિ-
 સુવતસ્વામી, નેમ અષાઠ સુદિ આઠમે, અષ્ટમી
 ગતિ પામી ॥૫॥ શ્રાવણ, વદની આઠમે, નમિ
 જન્મ્યા જગભાણ, તેમ શ્રાવણ સુદિ આઠમે,
 પાસછતું નિર્વાણ ॥૬॥ ભાદરવા વહિ આઠમ દિને,
 ચવીયા સ્વામી મુપોસ, જિન ઉત્તમ પદ પદને,
 સેવ્યાથી શિવવાસ. ॥ ૭ ॥

૧૨ એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસનનાયક વીરજી, પ્રભુ કેવળ પાથે,
 સધ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, મહસેન વન આંચે
 ॥ ૧ ॥ માધવ સિત એકાદશી, સોમલ દ્વિજ
 યજ્ઞ, ઈદ્રભૂતિ આઠે મળ્યા, એકાદશ વિદ્યા
 ॥ ૨ ॥ એકાદશસે ચક્રગુણો, તેહનો પરિવાર,
 વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર

॥ ૩ ॥ જીવાદિકે સંશય હરી એ, એકાદશ
 ગણધાર, વીરે થાપ્યા વંદીએ, જિનશાસન
 જયકાર ॥ ૪ ॥ મલિલ જન્મ અંર મલિલ પાસ,
 વર ચરણ વિલાસી, કંપલ અજિત સુમતિ
 નમિ, મલિલ ઘનઘાતિ વિનાશી ॥ ૫ ॥ પદ્મપ્રભુ
 શિવવાસ પાસ, લવ લવના તોડી, એકાદશી
 દિન આપણી, કદિ સઘળી જોડી ॥ ૬ ॥
 દશ ક્ષેત્રે ત્રિહુ કાળનાં, ત્રણશે કલ્યાણક, વરસ
 અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વર નાણુ ॥ ૭ ॥
 અગિયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં,
 પુજણી ઠંવણી વિટણી, મસી કોગળ કાંઠાં
 ॥ ૮ ॥ અગિયાર અત્રત છાંડવાં એ, વહો પડિમા
 અગિયાર, ખીમાવિજય જિનશાસને, સદ્ગુણ
 કરો અવતાર ॥ ૯ ॥

૧૩. પર્યુપાણુનું ચૈત્યવંદન

હૃદયતરુ સમ હૃદયસૂત્ર, પૂરે મનવાછીતે,
 હૃદયસૂત્ર ધુરથી સુણે, શ્રી મહાવીર ચરિત્ર
 ॥ ૧ ॥ ક્ષત્રીકુલ ગ્રામ્ય નયર, સિદ્ધારથ રાય,
 રાણી ત્રીશલા તણી કુળે, ધ્યેન સમકાય
 ॥ ૨ ॥ પુષ્કોત્તરવરથી ચળ્યા એ, લિપન્યા
 પુન્ય પવિત્ર, ચતુરા ચૌહ સુપન લહે, ઉપજે
 વિનય વિનિત ॥ ૩ ॥

૧૪ પર્યુપાણુનું ચૈત્યવંદન.

પર્વગજ મવતસરી, દિન દિન પ્રત્યે સેવો;
 જલોક બારમે હૃદયમૂત્ર, મુનિ મુળે સુણેવો
 ॥ ૧ ॥ પાટ પરપર બાર બોલ, લાખ્યા ગુરુ
 હીરે, મામ્રત શ્રી વિજયમાનસારિ, ગરબાધિ-
 પતિરે ॥ ૨ ॥ નિનશાસન ચોલા ઠંરે, પ્રીતિ

વિનય ગુરુ શિષ્ય, વિનિતવિનય કહે વીરને,
ચરણે નામું શિશ. ॥ ૩ ॥

૧૫. પયુષાણુનું ચૈત્યવંદન.

વડાકલ્પ પૂર્વ દીને, ઘરે કલ્પને લાવો,
રાત્રી જગા પ્રમુખે કરી, શાસન સોહાવો ॥૧॥
હુય ગય રથ શાણુગારીને, કુમર લાવો ગુરુ પાસે,
વડા કલ્પદીન સાંભળો, વીર ચરિત્ર ઉલ્લાસે.
॥ ૨ ॥ છઠ્ઠ, દ્વાદશ તપ કીજીએએ, ધરીએ
શુભ પરિણામ, સ્વામીવચ્છલ પ્રલાવના, પૂજા
અભિરામ ॥ ૩ ॥ જિન ઉત્તમ ગૌતમ પ્રત્યેએ,
કહેને એકવીશવાર, ગુરુમુખ પદ્મથી સુણીએ,
તો પામે લવપાર ॥ ૪ ॥

પ્રાચીન-સ્તવનો.

૧. શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.

સુણો ચઢાણ ! સીમંધર પરમાત્મ પાસે
 જાને, મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને ઝેણીપરે
 તુમે સંભળાવને ॥ ઝે આઠ્ઠી૦ ॥ જે ત્રણ
 ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠં ઇંદ્ર પાયક છે,
 નાણ દરિમણુ જેહને ખાયક છે ॥ સુણો૦ ૧ ॥
 જેની કચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન
 પાયા છે, પુડરીકગિણી નગરીનો રાયા છે.
 સુણો૦ ॥ ૨ ॥ બાર પર્વદામાહિ બિરાજે છે,
 જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે, શુષ્ક
 પાત્રીશ વાણીએ ગાજે છે ॥ સુણો૦ ॥ ૩ ॥
 ભવિન્નને જે પડિભોહે છે, જસ અધિક
 શીતળ શુષ્ક સોહે છે, રૂપ દેખી ભવિન્ન

મોહિ છે ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા
રસિયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસીઓ છું,
મહામોહરાય કર ફસીઓ છું. ॥ સુણો ॥ ૫ ॥
પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીઓ છે, તુમ આણા
ખડ્ગ કર ગ્રહીઓ છે; પણ કાંઈક મુજથી
કરીઓ છે ॥ સુણો ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પૂંઠ
હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં સુરો; તો વાધે
મુજ મન અતિ તુરો. ॥ સુણો ॥ ૭ ॥

૨. શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.

પુષ્પલવઈ વિજયે જ્યોં રે, નયરી પુંકરી-
ગિણી સાર, શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય-
શ્રેયાંસ કુમાર, જિણુંદરાય ! ધરજો ધર્મસ્નેહ.
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મોટા ન્હાના આંતરો રે,
ગિફંઆ નવિ દાખત, શશિ દરિસણુ સાચર
વધે રે, કૈરવ વન વિકસંત ॥ જિણું ॥ ૨ ॥

કામ કુકામ ન લેખવે રે, જગ, પરમ ત, જળધાર
 કર હોય કુસુમે વાસીએ રે, છાયા સવિ આધાર.
 ॥ નિષ્ક ૦ ॥ ૩ ॥ રાય ને રઠ સરિખા ગણે રે,
 ઉદ્યોતે શશિ સૂર, ગંગાજળ તે બિહુતણા રે,
 તાપ કરે સવિ ફર ॥ નિષ્ક ૦ ॥ ૪ ॥ સરિખા
 સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ,
 સુજથુ અતર કિમ કરો રે, બાહ્ય શ્રદ્ધાની લાજ,
 ॥ નિષ્ક ૦ ॥ ૫ ॥ સુખ દેખી ટીલુ કરે રે, તે નવિ
 હોય પ્રમાણ, સુજરો માને સવિતણો રે, સાહિબ
 તેહ સુખેણ ॥ નિષ્ક ૦ ॥ ૬ ॥ વૃષભલ છન માતા,
 સત્યદી રે, નદન રૂઢમિણી કત, વાયક જશ ઇમ
 વિનવે રે, ભયભજન ભગવત. ॥ નિષ્ક ૦ ॥ ૭ ॥

૩. શ્રી ત્રિદ્વાચણેશ્વરુ સ્તવન. ૨.

આખંડીએ રે મે આજ ગેતુએ નીઠા રે;
 સવા લાખ, દહાને દહાડા રે, લાગે સુને મીઠા

રે ॥ એ આંકણી ॥ સફળ થયો મારા મનનો
 ઉમાહો ॥ વાલો મારા ભવનો સંશય ભાંગ્યો રે,
 નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને
 લાગ્યો રે. ॥ શેત્રુંજે ॥ ૧ ॥ માનવ ભવનો
 લાહો લીધો ॥ વાં ॥ દેહડી પાવન કીધી રે;
 સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીધી રે.
 ॥ શેત્રુંજે ॥ ૨ ॥ દૂધડે પખાળીને કેસર ઘોળી
 ॥ વાં ॥ શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યા રે; શ્રી સિદ્ધાચલ
 નયણે જોતાં, પાપ મેવાસી ધૂળ્યા રે ॥ શેત્રુંજે ॥
 ૩ ॥ શ્રીમુખ સુધર્મા સુરપતિ આગે ॥ વાં ॥
 વીર જિણુંદ ઇમ જોલે રે; ત્રણ ભુવનમાં તીરથ
 મોહું, નહિ કોઈ શેત્રુંજ તોલે રે. ॥ શેત્રુંજે ॥
 ૪ ॥ ઇંદ્ર સરિખા એ તીરથની ॥ વાં ॥
 ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે, કાયાની તો કાસળ
 ટાળી, સૂરજકુંડમાં નાહે રે. ॥ શેત્રુંજે ॥ ૫ ॥

કાકરે કાકરે શ્રી સિદ્ધશ્વેત્રે ॥ વાં ॥ સાધુ અનતા
સિધ્યા જે, તે માટે એ તીરથ મોહુ, ઉદ્ધાર
અનતા કીધા રે ॥ શેત્રુંજી ॥ ૬ ॥ નાભીરાયા
મુત નયણે ભેતા ॥ વાં ॥ મેહું અમીરસે
વુઠ્યા જે, ઉદયરત્ન કહે આજ માટે પોતે,
શ્રી આદીશ્વર ત્રુઠ્યા રે ॥ શેત્રુંજી ॥ ૭ ॥

૪. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

જાત્રા નવાણું કરીયે વિગલગિરિ, જાત્રા
નવાણું કરીએ ॥ એ આંકણી ॥ પૂરવ નવાણું વાર
શેત્રુંજીગિરિ, ઋષભ નિષ્કુદ સમોસરીએ ॥ વિં
॥ ૧ ॥ ઠાડી સહસ ભવ પાતક તૂટે, શેત્રુંજી
સાહમે ડગ ભરીએ ॥ વિં ॥ ૨ ॥ સાત છઠ્ઠ
દ્વાય અઠમ તપચ્યા, કરી ચઢીયે ગિરિવરીએ.
॥ વિં ॥ ૩ ॥ પુંડરીક પદ જપીએ મન હરખે,
અધ્યવસાય શુભ ધરીએ ॥ વિં ॥ ૪ ॥ પાપી

અલગ્ય ન નજરે દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ.
 ॥ વિં ॥ ૫ ॥ ભૂમિ સંથારો ને નારી તણે સંગ,
 દૂર થકી પરિહરીએ. ॥ ૬ ॥ સચિત્તપરિહારી ને
 એકલઆહારી, ગુરૂ સાથે પદ ચરીએ ॥ વિં ॥ ૭ ॥
 પડિશ્લમણું દોય વિધિશું કરીએ, પાપપડળ વિખ-
 રીએ. ॥ વિં ॥ ૮ ॥ કલિકાળે એ તીરથ મોઢું
 પ્રવહણુ જિમ ભર દરીએ. ॥ વિં ॥ ૯ ॥ ઉત્તમ એ
 ગિરિવર સેવંતા, પદ્મ કહે ભવ તરીએ ॥ વિં ॥ ૧૦ ॥

૫. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

વિમલાચલ નિતુ વંદીએ, કીજે એહની
 સેવા; માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરૂં રૂપ
 લેવા ॥ વિં ॥ ૧ ॥ ઉજ્જવળ જિનગૃહ મંડળી,
 તિહાં દીપે ઉત્તંગા; માનું હિમગિરિ વિભ્રમે,
 આઈ અંખર ગંગા ॥ વિં ॥ ૨ ॥ કોઈ અતેરે
 જગ નહીં, એ તીરથ તોલે; એમ શ્રી મુખ

હરિ આગળે, શ્રી સીમધર ખોલે તે વિં ॥ ૩ ॥
 જે સધળા તીરથ કર્યા, જનના કૃણ લહીએ,
 તેહથી એ ગિરિ લેટતા, શતગણુ કૃણ લહીએ
 વિં ॥ ૪ ॥ જનમ સકૃણ હોય તેહનો, જે એ
 ગિરિવહે, સુજશ-વિજય સપદ લહે, તે નર-
 ચિર નહે ॥ વિં ॥ ૫ ॥

૬. નકપલહેવ જિન સ્તવન.

જગજીવન જગ વાલ હો, મરુદેવીનો નહ
 લાલરે મુખ હીઠે મુખ ઉપજે, દર્શન અતિહી
 આનહ લાલરે, જગં ॥ ૧ ॥ આખડી અખુજ
 પાખડી, અદમી શમી સમ લાલ-લાલરે,
 વહન તે શારદ અહલો, વાણી અતિહી રસાલ
 લાલરે, જગં ॥ ૨ ॥ લક્ષણ અગે વિરાજતા,
 અહીય સહસ ઉદાર-લાલરે, રેખાકર ત્રણા-
 દિકે, અભ્ય તર નહિ પાર લાલરે, જગં ॥ ૩ ॥

ચંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, ગુણ લેઈ ઘડીયું
અંગ લાલરે, ભાગ્ય કીડાં થકી આવીયું;
અચરીજ એહ ઉત્તંગ-લાલરે, જગ ॥ ૪ ॥
ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ
લાલરે; વાચક યશ વિજયે થુણ્યો, દેને સુખનો
પોષ-લાલરે, ॥ ૫ ॥ જગજીવન ॥

૭. શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

ગિરુઆરે ગુણ તુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન
જિનરાયારે, સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મહારી
નિર્મળ થાયે કાયારે. ગિ ॥ ૧ ॥ તુમ ગુણ
ગાણું ગંગાજળે, હું ઝીલીને નિર્મળ થાઉંરે;
અવર ન ધંધો આદરું, નિશ દિન તોરા ગુણ-
ગાઉંરે. ગિ ॥ ૨ ॥ ઝીલ્યા જે ગંગાજળે,
તે છીલ્લર જળ નવિ યેસેરે, જે માલતી પુલે
મોહીઆ, તે ખાઉલ જઈ નવિ યેસેરે. ગિ ॥

‘૧૧ ૩ ૧૧ એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠ્યુ, રંગે રાખ્યા
 ને’ વળી મોંચારે, તે કેમ પરસુર આદરે, જે
 પરનારી વશ-રાખ્યારે ગિ૦ ૧૧૪ ૥ તુ ગતિ તું
 મતિ આશરો, તુ આલેખન મુજ પ્યારો-રે,
 વાચક જસ કહે માહરે, તુ જીવનજીવ આધારોરે.
 ગિરૂઆરે ગુણ તુમ તણા ૥ ૫ ૥

૮ શ્રી આદિનાથજિન સ્તવન

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ, જસ’ મુગધી
 રે કાય, કંપવૃક્ષ પદે તંસ ઈદ્રાણી નયન જે,
 ભૂગ પદે લપટાય ૥ ૧ ૥ રોગ ઉરોગ તુજ નવિ
 નડે, અમૃત જેહ આસ્વાદ, તેહથી પ્રતિહત
 તેહ માતુ કોઈ નવિ કરે, જગમા તુમશુ રે
 વાદ ૥ ૨ ૥ વગર ઘોઈ તુજ નિર્મળી, કાયા
 કથનવાન, નેહી પ્રસ્વેદ લગાર તારે તુ તેહને,
 જે ધરે તાહર ધ્યાન ૥ ૩ ૥ રાગ ગયો તુજ

મન થકી, તેહમાં ચિત્ત ન ડોય, રૂધિર આમિષથી
 રોગ ગયો તુજ જન્મથી, દૂધ સહોદર હોય.
 ૥ ૪ ૥ શ્વાસોશ્વાસ ક્રમેણ સમે તુજ લોકોત્તર
 વાહ; દેખે ન આહાર-નિહાર ચરમ ચક્ષુ ધણી,
 એહવાં તુજ અવદાત ૥ ૫ ૥ ચાર અતિશય
 મૂળથી, ઓગણીશ દેવના કીધ, કર્મ ખપ્યાથી
 અગ્યાર ચોત્રીશ એમ અતિશયા, સમવાયાંગે
 પ્રસિદ્ધ ૥ ૬ ૥ જિન ઉત્તમ ગુણુ ગાવતાં, ગુણુ
 આવે નિજ અંગ, પદ્મવિજય કહે એમ સમય
 અલુ પાળજો, જેમ થાઉં અક્ષય અલંગ ૥ ૭ ૥

૬ શ્રી અણ્ણતનાથ જિન સ્તવન

પ્રીતલડી ખંધાણી રે અજિત જિણુંદશું,
 અલુ પાખે ક્ષણુ એક મને ન સુહાય જો; ધ્યાનની
 તાળી રે લાગી નેહશું, જલદ-ઘટા જેમ શિવસુત
 પાહન દાય જો. પ્રીત ૦ ૥ ૧ ૥ નેહવેલું મને

મારૂં રે પ્રભુ અળજે રહે, તંન મન ધન તે
 કારણથી પ્રભુ સુજ ને, મહારે તો આધાર રે
 સાહિબ રાવળો, અંતરગતની પ્રભુ આગળ કહું
 સુજ ને, પ્રીતં ॥ ૨ ॥ 'સાહિબ તે, સાચો
 રે જગમા ભણીએ, સેવકના જે સહેજે સુધારે
 કાજ ને, એહવારે આચરણે કેમ કરી રહું,
 ગિરફ તમારૂં તારણતરણ જહાંગ ને પ્રીતં
 ॥ ૩ ॥ તારકતા તુજમાહે રે શ્રવણે સાભળો,
 તે ભણી હું 'આવ્યો છું દીનદયાળ ને, તુજ
 કહણીની લહેરે રે સુજ કારજ 'સરે, શુ 'ધણું
 સહીએ જાણુ આગળ 'કૃપાળ ને પ્રીતં ॥ ૪ ॥
 કહણીદહિ કીધી રે મેવક ઉપજે, ભવભય ભાવક
 આગી ભક્તિ પ્રસંગ ને, મનોવાછિત ફળીઆ રે
 જિન 'આલખને, કર નેડીને મોહન કહે મન
 રંગ ને પ્રીતલડીં ॥ ૫ ॥

૧૦ પંચમીનું સ્તવન

પંચમી, તપ તુમે કરો રે પ્રાણી, જેમ પામે
 નિર્માળ જ્ઞાન રે; પહેલું જ્ઞાન ને પછી ક્રિયા,
 નહી કોઈ જ્ઞાન સમાન રે. પંચમીં ॥ ૧ ॥
 નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર
 રે; મતિ શ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યાવ, કેવલજ્ઞાન
 ઉદાર રે. પંચમીં ॥ ૨ ॥ મતિ અઠાવીશ,
 શ્રુતિ ચઉદ્ધ વીશ; અવધિ છે અસંખ્ય પ્રકાર રે;
 દોષ ભેદે મનઃપર્યાવ દાખ્યું, કેવળ એક શ્રીકાર
 રે. પંચમીં ॥ ૩ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર
 તારા, એ સહુ તેજ આકાશ રે, કેવળજ્ઞાન ઉદ્યોત
 ભયો તણ, લોકલોક પ્રકાશ રે. પંચમીં ॥ ૪ ॥
 પારસનાથ પસાય કરીને, પુરો અમારી ઉમેદ રે,
 સમયસુંદર કહે હું પણ માણું, જ્ઞાનનો પંચમ
 ભેદ રે. પંચમીં ॥ ૫ ॥

૧૧ શ્રી પર્યુપાણ પર્વનું સ્તવન

આખડીએ રે મે આજ ગેત્રુને દીડો રે-એ દેશી

સુણુલો માજન સત, પળુસણુ આવ્યા રે,
તમે પુન્ય કરો પુન્યવત ભવિક મન ભાવ્યા રે
વીર નિણેસર અતિ અલવેસર વહાલા મારુ પર-
મેશ્વર જેમ ખોલે રે, પર્વ માહે પળુસણુ મહોટા,
અવર ન આવે તસ તોલે રે, પળુ૦ ॥ તમે૦ ॥
૥ ભ૦ ॥ ૧ ॥ અહ પગ માહે જેમ હેસરી મોટો,
વા૦ ॥ ખગમા ગરૂક કહીએ રે, નહી માહે જેમ
ગગા મહોટી, નજરમા મેરૂ લહીએરે-પળુ૦ ॥૨॥
જૂપતિમાં ભરતેસર ભાખ્યો વા૦ ॥ દેવ માહે
સૂર-ધંદ્ર રે, તીરથમા શેત્રુને દાખ્યો, અહગણુમા
જેમ અદ્ર રે પળુ૦ ॥ ૩ ॥ દસરા દીવાળી ને વળી
હોળી ॥ વા૦ ॥ અખાત્રીજ દીવાસો રે, જલેવ પ્રમુખ
બહુલા છે ખીન્ન, પણુ એ મુક્તિનો વાસો રે-પળુ૦

॥ ૪ ॥ તે માટે અમર પળાવો. વાં ॥ અઠાઈ
મહોત્સવ કીજે રે; અઠમ તપ અધિકાઈ એ કરીને,
નરભવ લાહો લીજે રે ॥ પશુ ૦ ॥ ૫ ॥ ઢોલ દદામા
લેરી નકેરી. વાં ૦ કલ્પસૂત્રને જગાવો રે; અંજ-
રના અમકાર કરીને, ગોરીની ટોળી મળી આવો રે.
॥ પશુ ૦ ॥ ૬ ॥ સોના રૂપાને પુલકે વધાવો. વાં
કલ્પસૂત્રને પૂજે રે, નવ વખાણુ વિધિએ સાંભ-
ળતાં; પાપ મેવાસી ધુજે રે. ॥ પશુ ૦ ॥ ૭ ॥ એમ
અઠાઈ-મહોત્સવ કરતાં. વાં ૦ ખડુ જીવ જગ
ઉદ્ધરિયા રે, વિખુધ વિમળ વર સેવક એહથી,
નવનિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ વરિયા રે. ॥ પશુ ૦ ॥ ૮ ॥

સ્તુતિઓ-થોથો.

૧. શ્રી સીમધર જિનની થોથ

સીમધર જિનવર, સુખકર માહિજ દેવ,
અરિહંત સઠળની, ભાવ ધરી કુઝ સેવ, મહતા-
ગમ પારગ, ગણધર-શાપિત વાણી, જયવતી
આણી, જ્ઞાનવિમળ ગુણખાણી ॥ ૧ ॥

[આ થોથ ચાઠ વખત પણ કહેવાય છે]

૨. શ્રી સીમધર જિનની થોથ

મહાવિદેહ ક્ષેત્રમા સીમધર સ્વામી, મોનાતુ
સિદ્ધાસનજી, ઉપાના ત્યા છત્ર ખીરાજે, રત્નમણીના
દીવા દીપેજી, કુમ કુમ વર્ણી ત્યા ગદુળી જિગજે,
મોતીના અક્ષત સારજી, ત્યા ગ્રેહા સીમધર સ્વામી,
મોદે મધુરી વાળીજી, કેસર ચદન ભયાં કચોળા,

કસ્તુરી ધરાસેજી; પહેલી રે પૂજા અમારી હોજી,
ઉગમતે પરભાતેજી ॥ ૧ ॥

૩. શ્રી સિદ્ધાચલજીની થોય

પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ;
વિમલાચલ ભેટી, લહીએ અવિચળ રિદ્ધ; પંચમી
ગતિ પહોતા, મુનિવર કોડાકોડ; એણે તીરથે
આવી, કર્મવિપાક વિછોડ ॥ ૧ ॥

૪. શ્રી શત્રુઞ્જયની સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુઞ્જય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ
મેરૂ ઉદાર, ઠાકુર રામ અપાર; મંત્રમાંહે નવ-
કારજ જાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું; જળ-
ધર જળમાં જાણું; પંખીમાં જેમ ઉત્તમ હંસ,
કુળમાંહે જેમ ઋષભનો વંશ; નાભિતણે એ
અંશ; ક્ષમાવંતમાં જેમ અરિહંત, તપશૂરા મુનિ-
વર મહંત, શત્રુઞ્જય ગિરિ ગુણવંત ॥ ૧ ॥

ઋષભ અજિત સંભવ અભિનદા, સુમતિ-
 નાથ સુખ પુનમયદા, પદ્મપ્રભુ સુખકંદા, શ્રી
 સુપાશ્વં ચ દ્રુપદ સુવિધિ, શીતળ શ્રેયામં સેવો બહુ
 બુદ્ધિ, વાસુપૂજ્ય મતિ શુદ્ધિ, વિમલ અનંત ધર્મ
 જિન શાંતિ, કુશુ અર મહિ નમુ એકાંતિ, મુનિસુમત
 શુદ્ધ પતિ, નમિ નેમ પાસ વીર જગદીશ, નેમ
 વિના એ જિન ત્રેવીશ, ત્રિદ્વગિરિ આવ્યા ઇશ ॥૨॥

ભરતરાય જિન સાથે ભોલે, સ્વામી શત્રુ-
 જ્ય ગિરિ કુણુ તોલે, જિનનુ વચન અમોલે,
 ઋષભ કહે સુણો ભરતજી રાય, છંદરી પાલંતા
 જે નર જાય, પાતક ભુકે થાય, પશુ પખી
 જે ઇણુ ગિરિ આવે, ભવ ત્રીજે તે ત્રિદ્વજ
 થાવે, અજરામર પદ પાવે, જિનમતમા શેત્રુજો
 વખાણ્યો, તે મે આગમ દિલમાંહે આણ્યો,
 સુણતા સુખ ઉર ઠાણ્યો ॥ ૩ ॥

: ૩૧૦ :

સંઘપતિ ભરત નરેશર આવે, સોવનતાણા
પ્રાસાદ કરાવે, મણિમય મૂરતિ ઠાવે, નાભિરાયા
મરૂદેવી માતા, પ્રાદ્યી સુંદરી ખડેન વિખ્યાતા,
મૂર્તિ નવાણું બ્રાતા; ગોમુખ ચક્ષુ ચક્રેસરી દેવી,
શત્રુજય સાર કરે નિત્યમેવી, તપગચ્છ ઉપર હેવી;
શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વર રાયા, શ્રી વિજયદેવસૂરિ
પ્રણમી પાયા, ઋષભદાસ ગુણ ગાયા ॥ ૪ ॥

૫. બીજતિથિની સ્તુતિ.

દિન સકલ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ;
રાય રાણા પ્રણમે, ચંદ્રતાણી નિહાં રેખ; તિહાં
ચંદ્ર વિમાને, શાશ્વતા જિનવર જેહ, હું બીજ
તણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ ॥ ૧ ॥

અભિનંદન ચંદન, શીતળ શીતળનાથ અર-
નાથ સુમતિ જિન, વાસુપૂજ્ય-શિવ સાથ; ઇત્યા-

દિઠ જિનવર, જન્મ જ્ઞાન નિરવાણુ, હું ખીજતણે
દિન, પ્રણમુ તે સુવિહાણુ ॥ ૨ ॥

પ્રકાશ્યો ખીજે, દુવિધ ધર્મ લગવત, જેમ
વિમળ કમળ, વિપુલ નયન વિકસત, આગમ
આતિ અનુપમ, જિહ્વા નિશ્ચય વ્યવહાર, ખીજે
સવિધીજે, પાતકનો પરિહાર ॥ ૩ ॥

ગજગામિની કામિની, કમળ સુડોમળ ચીર,
ચક્ષેસરી કેસરી, સરમ સુગંધ શરીર, કર નેડી,
ખીજે, હું પ્રણમુ તસ પાય, એમ લલિધવિજય
કહે, પૂરો મનોરથ માય ॥ ૪ ॥

૬. પંચમીની સ્તુતિ

શ્રાવણ શુદ્ધ દિન પંચમીએ, જન્મ્યા નેમિ
જિજ્ઞુદ તો, શ્યામવરણ તનુ શોભતુ એ, મુખ
શારદાંકે ચદ તો, સહસ વરસ પ્રભુ આક્રમુ એ,

બ્રહ્મચારી ભગવંત તો, અષ્ટકરમ હેલે હણી એ,
પહોતા મુક્તિ મહંત તો. ॥ ૧ ॥

અષ્ટાપદ પર આદિજિન એ, પહોતા મુક્તિ
મોઝાર તો; વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરીએ, નેમ મુક્તિ
ગિરનાર તો; પાવાપુરી નગરીમાં વળી એ, શ્રી
વીરતણું નિર્વાણુ તો; સમેતશિખર વીશ સિદ્ધ
હુઆ એ, શિર વહું તેહની આણુતો. ॥ ૨ ॥

નેમનાથ જ્ઞાની હુઆ એ, ભાળે સાર વચન
તો; જીવદયા ગુણુ વેલડી એ, કીજે તાસ જતન
તો, મૃધા ન જોલો માનવી એ, ચોરી ચિત્ત
નિવાર તો, અનંત તીર્થંકર એમ કહે એ, પર-
હરીએ પરનાર તો ॥ ૩ ॥

ગોમેધ નામે જક્ષ ભલો એ, દેવી શ્રી અં-
બિકા નામ તો; શાસન સાનિધ્ય જે કરે એ,

કરે વળી ધર્મનાં કામ તો, તપગચ્છનાયક ગુણ-
નીલો એ, શ્રી વિજયસેનસૂરિરાય તો, ઋષભદાસ
પાય સેવતા એ, સફળ કરો અવતાર તો. ૥૪૥

૭. અષ્ટમીની સ્તુતિ.

મ ગળ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરી
સુરરાજણ, આઠ જાતિના કળશ કરીને, નંદરાવે
જિનરાજણ, વીર જિનેશ્વર જન્મ મહોત્સવ, કરતા
શિવ સુખ સાધેણ, આઠમણ તપ કરતાં અમ
ધર, મ ગળ કમલા વાધેણ ॥ ૧ ॥

અષ્ટ કરમ વયરી ગજ ગજન, અષ્ટાપદ પરે
ખડીયાણ, આઠમે આઠ સ્વરૂપ વિચારી, મહ
આઠે તસ ગળીયાણ, અષ્ટમી ગતિ મહોતા
જિનવર, ફરસ આઠ નહીં અગણ, આઠમણ તપ
કરતાં અમ ધર, નિત્ય નિત્ય વાધે રગણ ॥ ૨ ॥

પ્રાતિહારજ આઠ ગિરાજે, સમવસરજ
જિનરાજેજ; આઠમે આઠસો આગમ લાખી,
ભવિ મન સંશય ભાંજેજ; આઠે જે પ્રવચનની
માતા, પાળે નિરતિચારોજ, આઠમને દીન
અષ્ટ પ્રકારી; જીવંદયા ચિત્ત ધારોજ ॥ ૩ ॥

અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરીને, માનવ-ભવ ફળ
લીજેજ; સિદ્ધાંત દેવી જિનવર સેવી, અષ્ટ
મહાસિદ્ધિ લીજેજ; આઠમનું તપ કરતાં લીજે,
નિર્માણ કેવળજ્ઞાનજ; ધીરવિમલ કવિ સેવક
નય કહે, તપથી કેાડિ કલ્યાણજ ॥ ૪ ॥

૮. એકાદશીની સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ રૂઝડી, ગોવિંદ પૂછે નેમ;
કેાણ કારણ એ પર્વ મહોદ્ધ, કહેાને મુજશું
તેમ; જિનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકસો ને

પયાસ, તિલે કારણે એ પર્વ 'મોદક', કરો-
મૌન ઉપવાસ ॥ ૧ ॥

અગિયાર શ્રાવણ તંણી પડિમાં, ઠહે તે-
જિનવર દેવ, એકાદશી એમ અધિક સેવો, વન-
ગજા જિમ રેવ, ચોવીશ જિનવર સયલ સુખકર,
જેસા સુરતરૂ ચગ, જેમ ગગ નિર્મળ નીર
જેહવો, કરો જિનશુ રગ ॥ ૨ ॥

અગિયાર અંગ લખાવીએ, અગિયાર પાઠા
સાર, અગિયાર કવલી વીંટણાં, ઠવણી પુજણી-
સાર, ચાળખી ચગી વિવિધ રગી, શાસ્ત્રતણે
અનુસાર, એકાદશી એમ ઉજવો, જેમ પામીયે
લવપાર ॥ ૩ ॥

વરે કમલ નયણી કમલ વચણી કમલ
સુદામલ કાય, ભુજ હડ અખડ જેહને, સમરતાં

મુખ થાય, એકાદશી એમ મન વશી, ગણિ હર્ષ
પડિત શિષ્ય; શાસન દેવી વિધન નિવારે, સંધ
તણાં નિશદિશ ॥ ૪ ॥

૯ પંચતીર્થની થાય

શ્રી શત્રુઞ્ચ મુખ્ય તીર્થ તિલકં, શ્રી
નાભિરાજંગળં, વંદે રૈવતશૈલમૌલિમુકુટં શ્રી
નેમિનાથં યથા; તારંગેડપ્યજિતં જિનં ભુગુપુરે,
શ્રીમુવતં સ્તંભને, શ્રીપાશ્વં પ્રણમામિ સત્યનગરે
શ્રી વર્દમાનં ત્રિધા ॥ ૧ ॥

વંદેડનુત્તર કલ્પતલ્ય ભવને ઐવેચકે વ્યંતરા,
જ્યેષ્ઠાતિષ્ઠામરમંદરાદ્રિવસર્તી સ્તીર્થકરા નાદરાત્,
જંબુ પુષ્કર ધાતકીપુ રૂચકે નંદીશ્વરે કુંડલે; યે
આન્યેડપિ જિના તમામિ સતતં તાન્ કૃત્રીમા-
કૃત્રીમાન્ ॥ ૨ ॥

શ્રીમદ્વીર-જિનસ્ય-પદ્મ હૃદયો નિર્ગમ્ય ત-
ગૌતમ, ગગાવર્તનમેત્ય યા પ્રવિભિદે મિથ્યાત્વ
વૈતાલ્યક, ઉત્પત્તિ સ્થિતિ સહૃતિ ત્રિપથગા
જ્ઞાનાબુદ્ધા વૃદ્ધિગા, સા મે કર્મમલ હરત્વવિઠલ
શ્રીદ્વાદશાગી નદી ॥ ૩ ॥

શકશ્વદ્ર-રવિ-મહાશ્વ ધરણ્ય બદ્ધેદ્ર-શાત્ય-
ખિકા, દિક્ષપાલા સકલપદિ-ગોમુખગણિ-શ્વકેશ્વરી
ભારતી, ચેડ-ચે જ્ઞાનતપ ક્રિયાવ્રતવિધિ શ્રીતીર્થ-
યાત્રાદિધુ, શ્રીસઘસ્ય તુશ ચતુર્વિધસુરાસ્તે સતુ
ભદ્ર કરા ॥ ૪ ॥

૧૦. શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ

શંખેશ્વર પાસણ પૂજ્યે, નરભવનો લાહો
લીજ્યે, મનવાહિત પૂરણ સુરતરૂ, જય વામા
સુત અલવેસરૂ ॥ ૧ ॥ હોય રાતા જિનપર અતિ

ભલા, દોય ધોળા જિનવર ગુણનીલા, દોય નીલા
 દોય શામળ કહ્યા, સોળે જિન કંચન વર્ણ લહ્યા
 ॥ ૨ ॥ આગમ તે જિનવર ભાખીયો, ગણધર
 તે હ્રદયે રાખીયો, તેહનો રસ જોણે આખીયો,
 તે હુએ શિવસુખ સાખીયો ॥ ૩ ॥ ધરણીધર રાય
 પદાવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ તણા ગુણ ગાવતી; સહુ
 સંઘનાં સંકટ ચૂરતી, નય વિમળનાં વાંછિત
 પૂરતી. ॥ ૪ ॥

સજ્જાએ

૧ ક્રોધની સજ્જાય

કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ જોલે;
 રીસ તણે રસ જાણીએ, હતાહત તોલે.—કડવાં
 ૫૧ ॥ ક્રોધે ક્રોડ પૂરવ તણું, સંજમ ફળ જાય,
 ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેએ ન થાય.

ક્ર૦ ॥૨॥ સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન
 વૈરાગ, શિષ્યના ક્રોધ થકી થયો, ચ ક્રોડાશીઓ
 નાગ-ક્ર૦ ॥ ૩ ॥ આગ ઊઠે જે ધરથકી, તે
 પહેલુ ધર ગાળે, જળનો જોગ જો નવિ મળે,
 તો પાસેનુ પ્રભાળે-ક્ર૦ ॥૪॥ ક્રોધ તણી ગતિ
 એહવી, કહે કેવલ નાણી, હાણુ કરે જે હેતની,
 જાળવજો એમ જાણી-ક્ર૦ ॥૫॥ ઉદયરત્ન કહે
 ક્રોધને, કાઢજો ગળે સાહી, કાયા કરજો નિર્મળી,
 ઉપશમ, રસ નાહી ક્ર૦ ॥ ૬ ॥

૨. માનની સત્ત્વઝાય

જે જીવ ! માન ન કીજીએ, માને વિનય ન
 આવે જે, વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કિમ
 સમક્ષિત પાવે જે ર૦ ॥ ૧ ॥ સમક્ષિત વિષ્ણુ
 ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિષ્ણુ નહીં મુક્તિ જે,
 મુક્તિના મુખ છે શાશ્વતા, તે કેમ લહીએ

શુદ્ધિ રે. રે૦ ॥ ૨ ॥ વિનય વડો સંસારમાં,
 ગુણમાંહે અધિકારી રે, માને ગુણ જાયે ગળી,
 પ્રાણી જોને વિચારી રે. રે૦ ॥ ૩ ॥ માન કયું
 જો રાવણે, તે તો રામે માર્યો રે; દુર્યોધન ગરવે
 કરી, અંતે સર્વિ હાર્યો રે. રે. ॥ ૪ ॥ સૂકાં લાકડાં
 સારિજો, દુઃખદાયી એ જોટો રે, ઉદયરત્ન કહે
 માનને, દેજો દેશવટો રે. રે. જીવ૦ ॥ ૫ ॥

૩ માયાની સજાયા

સમક્રિતનું મૂળ જાણીએજી, સત્ય વચન
 સાક્ષાત્, સાચામાં સમક્રિત વસેજી, માયામાં
 મિથ્યાત્વ રે પ્રાણી ! મ કરીશ માયા લગાર.
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુખ મીઠો જૂઠો મનેજી,
 કૂડ કપટનો રે કોટ, જીભે તો જી જી કરેજી,
 ચિત્તમાંહે તાકે ચોટરે. પ્રા૦ ॥ ૨ ॥ આપે
 ગરજે આવો પડેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ,

મનશુ રાજે આતરો છું, એ માયાનો પાસ રે
 પ્રાં ॥ ૩ ॥ જેહથુ બાધે પ્રીતડીછ, તેહથુ રહે
 પ્રતિકૂળ, મેલ ન છડે મન તણેછ, એ માયાનું
 મૂળ રે પ્રાં ॥ ૪ ॥ તપ કીધો માયા ઠરીછ,
 મિત્રશુ રાખ્યોરે લેહ, મલ્લિ જિનેશ્વર જાણ્યોછ,
 તે પામ્યા સ્ત્રીવેદ રે પ્રાં ॥ ૫ ॥ ઉદયરત્ન ઠહે
 સાંભળો છું, મેલો માયાની બુધ, મુકિતપુર્ગી
 જાવા તણેછ, એ મારગ છે શુદ્ધ રે પ્રાં ૬

૪ લોભની સજ્જાયા

તુમે લક્ષણ જોને લોભના રે, લોભે મુનિજન
 પામે ક્ષોભનારે ॥ લોભે ડાહ્યા મન ડાળ્યા કંઈ રે,
 લોભે દુર્ધર પથે સચરે રે તુમેં ॥ ૧ ॥ તરે
 લોભ તેહના લેઉં લાભણા રે, વસી પાથ નમીને
 ધર જામણા રે, લોભે મરજદા ન રહે કંઈની રે,

તુમે સંગત મેલો તેહની રે. તુમેં ॥ ૨ ॥ લોલે
 ઘર મેલી રણમાં મરે રે, લોલે ઊંચ તે નીચું આચરે
 રે, લોલે પાપ લાણી પગલાં ભરે રે, લોલે
 અકારજ કરતાં ન આસરે રે. તુમેં ॥ ૩ ॥ લોલે
 મનકું ન રહે નિર્મળું રે, લોલે સગપણ નાસે
 વેગળું રે, લોલે ન રહે પ્રીતિ ને પાવકું રે,
 લોલે ધન મેળે બહુ એકકું રે. તુમેં ॥ ૪ ॥
 લોલે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે, લોલે હત્યા પાતક
 નવિ ગણે રે, તે તો દામતણે લોલે કરી રે,
 ઉપર મણિધર થાયે તે મરી રે. તુમેં ॥ ૫ ॥
 જોતાં લોલનો થોભ દિસે નહીં રે, એવું સૂત્ર
 સિદ્ધાંતે કહ્યું સહી રે, લોલે ચક્રી સુભૂમ નામે
 જુવો રે, તે તો સમુદ્રમાંહે ડુળી મુઓ રે. તુમેં
 ॥ ૬ ॥ એમ જાણીને લોલને છંડજો રે, એક
 ધર્મશું મમતા માંડજો રે, કવિ ઉદયરત્ન લાખે
 સદારે, વંદુ લોલ તજે તેહને સદારે. તુમેં ૭

૫ આપ સ્વભાવની સજ્જાય

આપ સ્વભાવમાં રે, અષધુ સદા મગને મેં
 રહેના, જગત જીવ હે કરમાધીના, 'અચરિજ
 કહ્યું ન લીના આપે' ॥ ૧ ॥ 'તુ નહીં ફેરા
 કે નહીં તેરા, ક્યા કરે મેરા મેરા, તેરા હે સો
 તેરી પામે, અવર સખે અનેરા આપે ॥ ૨ ॥
 વધુ વિનાગી તું અવીનાશી, અજ હે ધનિકા
 વિલાસી, વધુ સગ જળ દૂર નિકાસી, તજ તુમ
 શિવકા વાસી આપે ॥ ૩ ॥ રાગ ને રીસા
 હોય ખવીસા, એ તુમ હું ખકા દીસા, જળ તુમ
 ઉસકુ દૂર કરીસા, તજ તુમ જગકા ધંસા આપે
 ॥ ૪ ॥ પરદી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગ
 જન પાસા, તે કાટનકુ કરો અભ્યાસા, લહો
 સદા સુખવાસા આપે ॥ ૫ ॥ કળહીક કાજ
 કળહીક પાજ, કળહીક હુઆ અપમાજ, કળહીક

જગમે કીર્તિ ગાજી, સખ પુદ્ગલકી બાજી.
આપ૦ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા ધારી,
જ્ઞાન-ધ્યાન મનોહારી; કર્મ કલંકકુ દૂર નિવારી,
જીવ વરે શિવનારી. આપ૦ ॥ ૭ ॥

૬ અધ્યાત્મની સજાયા

કિસકે ચેલે કિસકે જે પૂત, આતમરાંમ
અકિલે અવધૂત; જીવ જાન લે, અહો મેરે
જ્ઞાનીકે ઘર સૂત, દિલ માન લે. ॥ ૧ ॥ આયા
અકિલા જાવેગા અકિલા આપ સ્વભાવથી મલિયા
અનેક. જીવ૦ ॥ મિદ્દ ગિરીન્દકી જૂઠું શુમાન,
આજ કે કાલ ગિરેગી નિદાન. જી૦ ॥ ૨ ॥
તૃણ પાલવડી વર જોડ, બાણ કાઢેકું સિન્ધે
ગોર. જીવ૦ ॥ આગે અંશુડી નાવેગી સાથ,
નાથ રહોગે ખાલી હાથ. જીવ૦ ॥ ૩ ॥ આશા
ઝોળી પાતરાં લોભ, વિષય લિક્ષાચાર નાથે

ચોલ, જીવં કમંડી કયા ડરો દૂર, વિનય
વિરાજો મુખ ભરપૂર જીવં ॥ ૪ ॥

શ્રાવક કરણીની સજ્જાય.

શ્રાવક તું ઉઠે પરભાત, ચાર ઘડી રહે
પાછલી રાત, મનમાં સમરે શ્રીનવકાર, નિમ
પામે લવસાયર પાર ॥ ૧ ॥ કવણ દેવ કવણ
શુદ્ધ ધર્મ, કવણ અમારે છે કુલ કર્મ, કવણ
અમારે છે વિવસાય, જોઈ ચિતવને મનમાંહિ.
॥ ૨ ॥ સામાયિક લેને મન શુદ્ધ, ધર્મ તણી
હેડે ધરી શુદ્ધ, પડિલ્લમણી કરી રચણી તણી,
પાતિક આલોચે આપણી. ॥ ૩ ॥ ઠાયા શક્તિ
કરે પચ્ચક્ષણ, શુદ્ધિ પાળે નિનવર આણ;
ભણને શુણને સ્તવન સજ્જાય, નિજહુંતી
નિસ્તારો થાય ॥ ૪ ॥ ચિત્તારે નિત ચઉદ્ધ
નીમ, પાળે દયા જીવોની સીમ; દેહરે બંધ

જુહારે દેવ, દ્રવ્યતઃ ભાવતઃ કરવે સેવઃ ॥ ૫ ॥
 પોસાલે ગુરૂ વંદવે જાઈ, સુણે વખાણુ સદાઈ
 ચિત્ત લાઈ; નિરદ્વપણુ મુઝતો આહાર, સાધુને
 દેવે સુવિચાર. ॥ ૬ ॥ સાહમી વત્સલ કરવે
 ઘણાં, સગપણુ મોટા સાહમી તણાં; દુખીયા
 હીણા દિણા દેખ, કરવે તાસ દયા સુવિશેષ.
 ॥ ૭ ॥ ઘર અનુસારે દેવે દાન, મોટાસ્થું મ કરે
 અભિમાન; ગુરૂને મુખ લેવે આખડી, ધર્મ
 ન મેલીશ એકે ઘડી. ॥ ૮ ॥ વારૂ શુદ્ધ કરે
 વ્યાપાર, ઓછા અધિકાનો પરિહાર; મ ભરે
 કેહની કૂડી સાખ, કૂડાચું કથન મત ભાખ.
 ॥ ૯ ॥ અનંતકાય કહી ખત્રીસ, અભક્ષ ખાવીસે
 વીધમાવીધ; તે ભક્ષણુ નવિ કીને કીમે, કાચા
 કુણા કુળ મત જમે. ॥ ૧૦ ॥ રાત્રીભોજનના
 અહુ દોષ, ભાણીને કરવે સંતોષ; સાજી સાણુ

સોહ ને શુભી, મધુ ધાહડિયા મત વેચીશ વળી.
 ॥૧૧॥ વળી મ કરાવે રગણુ પાસ, દોષ ધણુ
 દહા છે તાસ, પાણી ગળજે જે જે વાર, અળ-
 ગણુ પીતે દોષ અપાર ॥ ૧૨ ॥ જીવાણીના
 કરજે જતન, પાતિક છડી કરજે પુન્ય, છાણા
 ઈંધણુ ચૂલે જોઈ, વાવરજે નિમ પાપ ન હોય.
 ॥૧૩॥ ધૂતની પરે વાવરજે નીર, અળગણુ નીર
 મ ઘોયે ચીર, બ્રહ્મવ્રત સુધા પાળજે, અતિચાર
 સઘળા ટાળજે. ॥૧૪॥ ઠહીયા પનરહ કમોદાન,
 પાપતણી પરહરજે ખાણુ, શીપ મ લેજે અનરથ
 દહ, મિથ્યા મેલ મ ભરજે પિંડ ॥૧૫॥ સમ-
 ક્ષિત શુદ્ધ હેડે રાખજે, જોલ વિચારીને ભાળજે;
 ઉત્તમ ઠામે ખરચે વિત્ત, પર ઉપકાર કરે શુભ
 ચિત્ત ॥ ૧૬ ॥ તેલ તકર ધૂત દ્રવ્ય ને દહીં;
 ઉધાડા મત મેલે સહી, પાચ તિથિ મ કરે

આરંભ, પાળે શીલ તજે મન દંભ. ॥ ૧૭ ॥
 દિવસ ચરમ કરજે ચોવિહાર, ચારે આહાર તણે
 પરિહાર; દિવસ તણાં આલોચે પાપ, નિમ લાજે
 સઘળા સંતાપ. ॥ ૧૮ ॥ સંધ્યા આવશ્યક સાચવે,
 જિનવર ચરણ શરણ લવલવે; ચારે શરણ કરી
 દઢ હોયે, સાગારી અણસણ લે સૌંચે. ॥ ૧૯ ॥
 કરે મનોરથ મન એહવા, તીરથ શેત્રુંજે જાયવા;
 સમેતશિખર આણુ ગિરનાર, લેટી સહુ ધનધન
 અવતાર. ॥ ૨૦ ॥ શ્રાવકની કરણી છે એહ,
 જેહથી થાયે ભવનો છેહ; આઠે કરમ પડે પાતલા,
 પાપ તણા છુટે આમળા. ॥ ૨૧ ॥ વાઝ લહીયે
 અમર વિમાન, અનુક્રમે પામે શિવપુર સ્થાન;
 કહે જિનહર્ષ ઘણે સસનેહ, કરણી દુઃખ હરણી
 છે એહ. ॥ ૨૨ ॥

. ૩૨૬ .

છંદો

૧ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન છંદ

પાસ શંખેશ્વરા સાર કર સેવકાં, દેવકા એવડી
વાર લાગે, ઠેડી કરનેડી દરબાર આગે ખડા,
ઠાકુરા ત્યાકુરા માન માગે પાસં ॥૧॥ પ્રગટ
થા પાસં ભેલી પડદો પરા, મોડ અસુરાણુને
આપ છોડો, મુજ મહિરાણુ મળુપમા પેસીને
અલકના નાથં બધ જોલો પાસં ॥ ૨ ॥
જગતમા દેવ જગદીશ તુ જાગતો, એમ શુ
આજ જિનરાજ જીવે, મોટા દાનેશ્વરી તેહને
દાખીએ, દાન દે જેહુ-જગકાળે મોઘે પાસં
૧ ૩ ॥ ભીડ પડી બદવા 'નેર લાગી જરા,
તતક્ષણુ ત્રિકમે તુજ સંભાર્યો, પ્રગટી પાતાલથી
અલકમા તે પેલુ, લક્ષ્મણન તેહનો ભય નિવાર્યો.
પાસં ॥૪॥ આદિ અનાદિ અરિહંત તુ એક છે,

દીન દયાળ છે કેાણુ દુજે; ઉદયરત્ન કહે પ્રગટ પ્રભુ.
પાસજી; પામી લય લંબનો એહ પૂજે. પાસ૦ ૥૫૫૬

૨ શ્રી મહાવીર સ્વામીનો છંદ

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણુગાર, ત્રિશલા દે સુત.
જગ આધાર; શોભે સુંદર સોવનવાન, શરણુ
તમારૂં શ્રી વર્ધમાન ॥ ૧ ॥ તુમ નામે લહિએ
સંપદા, તુમ નામે મન વાંછિત મુદા; તુમ નામે
લહીએ સનમાન, શરણુ તુમારૂં શ્રી વર્ધમાન ॥ ૨ ॥
હુજીન હુષ્ટ વૈરી વિકરાલ, તુમ નામે નાસે તત-
કાળ; તુમ નામે દિન દિન કલ્યાણુ, શરણુ તુમારૂં
શ્રી વર્ધમાન ॥ ૩ ॥ ભૂત પ્રેત વ્યંતર નહિ મુદા,
તુમ નામે નાવે આપદા; રોગ શોક ચિંતા નકિ
જાણુ, શરણુ તુમારૂં શ્રી વર્ધમાન ॥ ૪ ॥ અહાદિક
પીડા નવ કરે, નામ તુમારૂં જે અનુસરે; ધર્મસિંહ
સુનિભાવ પ્રધાન, શરણુ તુમારૂં શ્રી વર્ધમાન ॥ ૫ ॥

૩ શ્રી.ગૌતમ સ્વામીનો-છંદ ૧૬

વીર જિનેશ્વર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામે
જયો નિશદીન ॥ જે કીજે ગૌતમનું ધ્યાન,
તો ઘર વિલસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ
નામે ગિરિવર ચડે, મનવાંછિત હેલા સખજે ॥
ગૌતમ નામે નાવે રાજ, ગૌતમ નામે સર્વ
સજ્જે ॥ ૨ ॥ જે વેરી વીર્યા વક્કા, તસ્ક
નામે નાવે દુકકા ॥ ભૂત પ્રેત નવી મંડે પ્રાણ,
તે ગૌતમનાં કર વખાણ ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ
કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય ॥ ગૌતમ જિન
શાસન શણગાર, ગૌતમ નામે જય જયકાર ॥ ૪ ॥
શાલ કાલ સુરહા ધૂત ગોળ, મનવાંછિત કાપક
તગોળ ॥ ઘર સુધરણી નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ
નામે પુત્ર વિનીત ॥ ૫ ॥ ગૌતમ ઉદયો અવિ-
ચળ ભાણ, ગૌતમ નામ જયો જગ જાણ ॥

મ્હોટાં મંદિર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સફળ
 વિહાણુ ॥ ૬ ॥ ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ, વારૂ
 પહોંચે વાંછિત કોડ ॥ મહીયલ માને મ્હોટા
 રાય, જો તૂઠે ગૌતમના પાય ॥ ૭ ॥ ગૌતમ
 પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મલ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે
 વ્યાન ॥ ૮ ॥ પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌત-
 મના ગુણ છે બહુ ॥ કહો લાવણ્ય સમય કરજોડ,
 ગૌતમ તૂઠે સંપત્તિ કોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

૪ શ્રી સોળ સતીનો છંદ

આદિનાથ આદિ જિનવર વંદી, સફળ મનો-
 વ્રથ કીજીએ એ ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક કામે,
 સોળ સતીનાં નામ લીજીએ એ ॥ ૧ ॥ બાલ-
 કુમારી જગહિતકારી, પ્રાદ્વી ભરતની ખેનડીએ ॥
 ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, સોળ સતીમાં જે

વડીએ ॥ ૨ ॥ બાહુબલ ભગીની સતીય શિરો-
 મણી, સુદરી નામે ઋષભ સુતાએ ॥ અ ક સ્વરૂપી
 ત્રિભુવન માહે, જેહ અનુપમ ગુણ જુતાએ ॥ ૩ ॥
 ચંદનખાલા બાલપણથી, શીયળવતી શુદ્ધ શ્રાવિ-
 ઠાએ ॥ અઠઠના બાકુલા વીર પ્રતિલાભ્યા, કેવળ
 લહી વ્રત ભાવીઠાએ ॥ ૪ ॥ ઉશ્વસેન ધુઆ
 ધારિણી નહની, રાજિમતી નેમ વહ્નલાએ ॥
 જોળન વેશે કામને જીત્યો, સંજમ લેઈ દેવ
 હુલ્લભા એ ॥ ૫ ॥ પથ ભરતારી પાડવ નારી,
 દુપદ તનયા વખાણીએ એ ॥ એકસો આઠે ચીર
 પુરાણા શીયળ મહિમા તસ જાણીયે એ ॥ ૬ ॥
 દશરથ નૃપની નારી નીરુપમ, કૌશલ્યા કુળ
 ચંદ્રિકાએ ॥ શીયળ સલ્લણી રામ જનેતા, પુણ્ય
 તણી પરનાલીઠાએ ॥ ૭ ॥ કૌસળીકઠામે શતા-
 નિક નામે, રાજ્ય કરે રગ રાજીયો એ ॥ તસ

ચર ધરણી મૃગાવતી સતી, સુરભવને જશ
 ગાજીયે એ ॥ ૮ ॥ સુલસા સાચી શીયળે ન
 કાચી, રાચી નહીં વિષયારસે એ ॥ મુખકું જેતાં
 પાપ પલાએ, નામ લેતાં મન ઉલ્લસે એ ॥ ૯ ॥
 રામ રઘુવંશી તેહની કામીની, જનક સુતા
 સીતાસતી એ ॥ જગ સહુ જાણે ધીજ કરતાં,
 અનલ શીતલ થયે શીયળથી એ ॥ ૧૦ ॥
 સુરનર વંદીત શીયળ અખંડીત, શીવા શીવપદ
 ગામિનીએ ॥ જેહને નામે નિર્મલ થઈએ; બલિ-
 હારી તસ નામની એ ॥ ૧૧ ॥ કાએ તાંતણે
 ચાલણી ખાંધી, કુવા થઈ જળ કાઢીયું એ ॥
 કલંક ઉતારવા સતીય સુભદ્રાએ, અંપાખાર ઉધા-
 ડીયું એ ॥ ૧૨ ॥ હસ્તિનાગપુરે પાંડુરાયની,
 કુંતા નામે કામિનીએ ॥ પાંડવ માતા દસે દસા-
 ણીની, ખડેન પતિવ્રતા યજ્ઞિનીએ ॥ ૧૩ ॥ શીલ-

વતી નામે શીલવ્રતે ધારણી, ત્રિવિધે તેહને
વંદિયે એ ॥ નામ જપતા પાતક જાએ, દરિ-
સાણ દુરિત નિકલિયે એ ॥ ૧૪ ॥ નિધિધાનંગરી
નલહ નરીદની દમયતી તસ ગેહિની એ ॥
સઠ પડતા શીયલજ સંખ્યુ, ત્રિભુવન કીર્તિ
જેહની એ ॥ ૧૫ ॥ અનગ અજિતા જગ-
જન પૂજતા, પુષ્પચૂલા ને પ્રભાવતી એ, વિશ્વ
મિખ્યાતા કામીત કાતા, મોળમી સતી પદ્માવતીએ.

૧ શ્રી આદિજિન આરતી.

જય જય આરતી આદિ જિણુદા, નાલિરાયા
મડ્ડેવીકેા નહા જય ॥ ૧ ॥ પહેલી આરતી
પૂજા કીજે, નગલવ પામીને લાહો લીજે જય ॥
૨ ॥ દ્વિસરી આરતી દિનદયાળા, ધૂજેવા નગ-
રમા જગ અજવાળા. જય ॥ ૩ ॥ ત્રિસરી આરતી
ત્રિભુવન દેવા, સુરનર ઇંદ્ર કરે તોરી સેવા જય ॥

૩૧ ૪ ॥ ચોથી આરતી યૌગતિ ચૂરે, મનવાંછિત
કૃણ શિવ સુખ પૂરે. જય૦ ॥ ૫ ॥ પાંચમી
આરતી પુન્ય ઉપાયા, મૂળચંદ્રે રીષભ ગુણ
ગાયા. જય૦ ॥ ૬ ॥

૨ શ્રી શાંતિજિન આરતી.

જય જય આરતી શાંતિ તુમારી, તોર
ચરણકમળકી મેં જાઉં બલીહારી. ॥ જ૦ ૧ ॥
વિશ્વસેન અચિરાણકે નંદા, શાંતિનાથ સુખ
પૂનમચંદા. ॥ જ૦ ૨ ॥ ચાલીસ ધનુષ્ય સોવન-
મય કાયા, મૃગલંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા.
॥ જ૦ ૩ ॥ ચક્રવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહિ, સોળમા
જિનવર જગ સહુ મોહિ. ॥ જ૦ ૪ ॥ મંગળ
આરતી તોરી કીજે, જન્મ જન્મનો લાહો લીજે.
॥ જ૦ ૫ ॥ કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે, સૌ નર
નારી અમર પદ પાવે. જય જય આરતી ॥ ૬

૩ શ્રી આદિજિન આરતી.

અપરધરા કરતી આરતી જિન આગે ॥ હારે
જિન આગેરે જિન આગે, હારે એતો અવિચળ
મુખડા માગે ॥ હારે નાલિનદન પાસ અં
॥ ૧ ॥ તા થેઈ નાટક નાયતી, પાય ઠમકે ॥
હારે દોય ચરણમા ઝાઝર ઝમકે, હારે સોવન
ધુધરી ધમકે ॥ હારે લેતી કુદડી બાલ ॥ અપં ॥
॥ ૨ ॥ તાલ મૃદગને વાસણી ડફ વીણા ॥
હારે રૂડા ગાવતી સ્વર ઝીણા, હારે મધુર સુરા-
સુર નયણા ॥ હારે જોતી મુખડું નિહાળ ॥
અપં ॥ ૩ ॥ ધન્ય મરૂદેવા માતને પુત્ર જાયા ॥
હારે તોરી કચન વરણી કાયા ॥ હારે મે પૂરવ
પુણ્યે પાયા ॥ હારે દેખ્યો તેરો દેહાર ॥ અપં
॥ ૪ ॥ પ્રાણુજીવન પરમેશ્વર પ્રભુ ખ્યારો, હારે
પ્રભુ સેવક હુ છુ તારો ॥ હારે લવોલવના

હુંખડાં વારે ॥ હાંરે તુમે દીન દયાળ ॥ અપ૦
 ॥ ૫ ॥ સેવક જાણી આપનો ચિત્તં ધરજો ॥
 હાંરે મારી આપદા સઘળી હરજો. હાંરે મુનિં
 માણેક સુખીયો કરજો ॥ હાંરે જાણી પાતાનો
 બાળ. અપ૦ ॥ ૬ ॥

૪ આરતી.

જયદેવ જયદેવ જય જિનવર દાતા, પ્રભુ
 જય જિનવર દાતા ॥ આરતી અરિહા કેરી ॥
 આરતી અરિહા કેરી ॥ કરતા સુખશાતા ॥
 જયદેવ જયદેવ ॥ દુસરી આરતી નાથ શેત્રુંજય
 કરતા પ્રભુ ૦ પાપ પડલ સહુ જાંવે ગિરિ ઉપર
 ચઢતાં ॥ જયદેવ જયદેવ ॥ ૨ ॥ આરતી કરતાં
 ઈંદ્ર ત્રિભુવનની ત્રીજી ॥ ૩૦ ॥ ત્રી ૦ કંચન
 ગિરિ ઉપર ॥ ૪૦ ॥ મનથી બહુ રીઝી ॥ જ૦
 ॥ ૩ ॥ ચોથી આરતી નાથ ચક્રગતિ તો જાંવે

૧૧ પ્ર૦ ॥ ચ૦ ॥ લાવે લક્ષ્મિ કરીએ ॥ લા૦ ॥
 લવજલને તરવા ॥ જયદેવ૦ ॥ પચમી આરતી
 નાથ પવિત્ર થવા કરીએ ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૦ ॥ આ
 લવજલમા રહીને ॥ આ૦ ॥ દહાવો શુભ લઈએ
 ॥ જય૦ ॥ ૫ ॥ આરતી પચ ઉતારી જિનવર
 ગુણુ ગાવા ॥ પ્ર૦ ॥ જિ૦ ॥ પ્રીતમ તુમ પર-
 તાપે ॥ પ્ર૦ ॥ કુલ શુદ્ધિ યાવા ॥ જ૦ ॥ ૬ ॥

૫ અથ મંગલચાર

ચાડૂ મગળ ચાર, આજ મારે ચાડૂ મગળ
 ચાર, દેખ્યો દરસ સેરસ જિનજીકો, શોભા
 સુદર સાર આજ૦ ૧ છિનું છિનું છિનું મન
 મોહન ચરચો, ઘસી કેસર ઘનસાર આજ૦ ૨
 વિવિધ જાતિ કે પુષ્પ મગાવો, મોઘર લાલ
 ગુલાલ આજ૦ ૩ ધુપ ઉખેલોને કુરો આરતી,
 મુખ ખોલો જયકાર. આજ૦ ૪. હર્ષધરી આદી-

શ્વર પૂજે, ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર. આજઠ પ.
 હૈયે ધરી ભાવ ભાવના ભાવે, નિમ પામો
 ભવ પાર. આજઠ ૬. સકુળચંદ્ર સેવક નિનજીકે,
 આનંદધન ઉપકાર. આજઠ ૭.

શ્રી મંગળ દીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો ॥ આરતી
 ઉતારીને બહુ ચીરંજીવો; સોહામણું ઘેર પવ
 દીવાળી, અમર ખેલે અમરા બાળી. દીઠ દીપાળ
 ભણે એણે કુલ અનુવાદી, ભાવે ભગતે વિધન
 નિવારી. દીઠ દીપાળ ભણે એણે કુળી કાળે,
 આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે. દીઠ અમઘેર
 મંગલિક તુમ ઘેર મંગલિક, મંગલિક ચતુર્વિધ
 સંધને હોજે. દીવો રે દીવોઠ

શ્રી રતનાકર પચ્ચીશી.

મદિર છે મુક્તિતણી, માગલ્ય કીડાના પ્રભુ,
 ને ધર્મ નર ને દેવના, સેવા કરે તારી વિભુ,
 સર્વજ છે સ્વામી વળી, શિરદાર અતિથય સર્વના;
 ઘણું જીવ તું ઘણું જીવ તું, ભ ડાર જ્ઞાનકળાતણા ૧
 ત્રણ જગતના આધારને, અવતાર હે કરૂણા તણા,
 વળી વૈદ્ય હે દુર્વાર આ, સંસારનાં દુ ખો તણા;
 વીતરાગ વહેભ વિશ્વના, તુજ પાસ અરજી વિચર,
 જાણો છતાં પણ કહી અને, આ હૃદય હુ ખાલી કર.ર
 શુ ખાળકો માળાય પાસે, ખાળ કીડા નવ કરે,
 ને મુખમાથી જેમ આવે, તેમ શું નવ કિચરે,
 તેમજ તમારી પાસ તારક, આજ લોળાભાવથી,
 જેવું બન્યું તેવું કહું, તેમા કશું ખોટું નથી ૩
 મેં હાન તો દીધું નહિ ને, શિયળ પણ પાળ્યું નહિ,
 તપથી દમી કાયા નહિ, શુભભાવ પણ જાળ્યો નહિ;

એ ચાર લેદે ધર્મમાંથી, કાંઈ પણ પ્રભુ મેં નવ કયું,
મહાઈ જમણુ લવસાયરે, નિષ્કળ ગયું નિષ્કળ ગયું. ૪
હું ક્રોધ અગ્નિથી બળ્યો, વળી લોભસર્પ કશ્યો મને,
ગળ્યો માનરૂપી અજગરે, હું કેમ કરી ધ્યાલું તને;
મન માઈ માયાજાળમાં, મોહન ! મહા મુંઝાય છે,
ચડી ચાર ચોરો હાથમાં, ચેતન ઘણો અગદાય છે.

મેં પરલવે કે આ લવે, પણ હિત કાંઈ કયું નહિ,
તેથી કરી સંસારમાં સુખ, અદ્ય પણ પામ્યો નહિ;
જન્મો અમારા જિનજી, લવ પૂર્ણ કરવાને થયા,
આવેલ બાજી હાથમાં, અજ્ઞાનથી હારી ગયા. ૬

અમૃત ઝરે તુજ મુખરૂપી, ચંદ્રથી તો પણ પ્રભુ,
લિન્નય નહિ મુજ મન અરેરે ! શું કરું હું તો વિભુ !
પત્થરથકી પણ કંઠણ માઈ, મન ખરે ક્યાંથી દ્રવે ?
મરકટ સંભા આ મનથકી, હું તો પ્રભુ હાર્યો હવે. ૭

સમતા મહા ભવસાયરે, પામ્યો પસાયે આપના,
 જે જ્ઞાન-દર્શન-ચરણ રૂપી, રત્નત્રય હુકર ઘણા,
 તે પણ ગયા પરમાદના વશથી, પ્રભુ, કહુ છુ અર,
 ટોની કને કિરતાર આ, પોકાર હુ જઈને કરે
 કગવા વિભુ આ વિશ્વને, વૈરાગ્યના રંગો ધર્યા,
 ને ધર્મના ઉપદેશ રજન, લોકને કરવા કર્યા,
 વિદ્યા ભણ્યો હું વાદ માટે, કેટલી કથની કહુ,
 સાધુ થઈને ખડારથી, દાલિક અદરથી રહુ
 મે મુખને મેહુ કયું, દોષો પરાયા ગાઈને,
 ને નેત્રને નિહિત કર્યા, પર નાગીમા લપટાઈને,
 વળી ચિત્તને દોષિત કયું, ચિત્તી નહારે પરતાઈ,
 હેનાથ! મારું શું થયે? ચાલાક થઈ ચુક્યો ઘણું
 કરે કાળજને કતલ પીડા, કામની પીડામણી,
 એ વિષયમાળની અંધ હુ, વિકળના પામ્યો ઘણી,

તે પણ પ્રકાશ્યું આજ લાવી, લાજ આપ તણી કને,
જાણો સહુ તેથી કહું, કર માફ મારા વાંકને. ૧૧

નવકાર મંત્ર વિનાંશ કીધો, અન્ય મંત્રો જાણીને,
કુશાશ્રનાં વાક્યોવડે, હણી આગમોની વાણીને;
કુદેવની સંગત થકી, કમો નકામાં આચર્યો,
મતિ ભ્રમથકી રત્નો ગુમાવી, કાચ કટકા મેં ગ્રહ્યા.

આત્મેલ દ્રષ્ટિમાર્ગમાં, મુકી મહાવીર આપને,
મેં મૂઢથીએ હૃદયમાં, ધ્યાયા મદનનાં ચાપને;
નેત્રખાણો ને પયોધર, નાભી ને સુંદર કટી,
શણગાર સુંદરીઓ તણા, છટકેલ થઈ જોયા અતિ.

મૃગનયન સમ નારીતણાં, મુખચંદ્રને નીરખાવતી,
મુજ મન વિષે જે રંગ લાગ્યો, અદ્યપણુ ગુઠા અતિ;
તે શ્રુત રૂપ સમુદ્રમાં, ઘોયા છતાં જાતો નથી,
તેનું કહો કારણ તમે, બચું કેમ હું આ પાપથી.

સુંદર નથી આ શરીર કે, સમુદાય ગુણ તણો નથી,
ઉત્તમ વિલાસ કળા તણો, દેદીપ્યમાન પ્રભા નથી,
પ્રભુતા નથી તો પણ પ્રભુ, અભિમાનથી અછકડ ફેર,
ચોપાટ ચાર ગતિ તણી, સ સારમા ખેડ્યા કર, ૧૫

આયુધ્ય ઘટતું જાયતો પણ, પાપ બુદ્ધિ નવ ઘટે,
આશા છવનની જાય પણ, વિષયાભિલાષા નવ મટે;
ઔષધ વિષે કર ચતન પણ, હુ ધર્મને તો નવગણું,
શની મોહમા મસ્તાન હુ, પાયા વિનાના ઘરચણું.

આત્મા નથી પરભવ નથી, વળી પુણ્યપાપ કર્યું નથી,
મિથ્યાત્વની ઠડુવાણી મે ધરી, કાન પીધી સ્વાદથી;
રવી સમ હતા જ્ઞાને કરી, પ્રભુ આપશ્રી તો પણ અરે!
દીવો લઈ કુવે પડ્યો, પિછાર છે મુજને ખરે. ૧૭

મેં ચિત્તથી નહિ દેવની કે, પાત્રની પૂજા ચહી,
મેં દ્રાવકો કે સાધુઓનો, ધર્મ પણ પાળ્યો નહિ;

પાંખેા પ્રભુ નરભવ છતાં, રણમાં પડ્યા જેવું થયું,
 ઘોષી તણા કુત્તા સમું, મમ જીવન સહુ એળે ગયું.
 હું કામધેનુ કલ્પતરૂ, ચિંતામણીના ખ્યારમાં,
 ખોટા છતાં ઝંખ્યેા ઘણું, બની લુપ્થ આ સંસારમાં;
 જે પ્રગટ સુખ દેનાર તહારો, ધર્મ મેં સેવ્યેા નહિ,
 મુજ મૂર્ખ લાવોને નિહાળી, નાથ! કર કરૂણા કંઈ.
 મેં ભોગ સારા ચિંતવ્યા, તે રોગ સમ ચિંત્યા નહિ,
 આગમનઈચ્છ્યું ધન તાણું, પણ મૃત્યુને પ્રીછ્યું નહિ,
 નહિ ચિંતવ્યું મેં નકં કારાગ્રહ, સમી છે નારીઓ,
 મધુખિંદુની આશા મહીં, લય માત્ર હું ભૂલી ગયો.
 હું શુદ્ધ આચારો વડે, સાધુ હૃદયમાં નવ રહ્યો,
 કરી કામ પર ઉપકારના, યશપણ ઉપાજન નવ કર્યો;
 વળી તીર્થના ઉદ્ધાર આદિ, કેંઈ કાર્યો નવ કર્યો,
 ફોગટ અરે! આ લક્ષ ચોરાશી, તણા ફેરા કર્યો.૨૧

શુરેવાણીમા વૈરાગ્ય કેરો, રંગ લાગ્યો નહિ અને,
 હું જ ન તણું વાક્યો મહી, શાંતિ મળે ક્યાથી મને,
 તર કેમ હુ સ સાર આ, અધ્યાત્મ તો છે નહિ જરી,
 તુટેલ તળીયાનો ઘડો, જળથી ભરાયે કેમ કરી રર

મે પરભવે નથી પુન્ય કીધુ, ને નથી કરતો હજી,
 તો આવતા ભવમા કહો, ક્યાથી થશે હે નાથજી
 ભૂત ભાવી ને સાપ્રત ત્રણે, ભવ નાથ હુ હારી ગયો,
 સ્વામી ત્રિશ કુ જેમ હું, આકાશમા લટકી રહ્યો રર

અથવા નકામું આપ પાસે, નાથ શું ગકલુ ઘણું,
 હે દેવતાના પૂજ્યે ! આ, ચારિત્ર મુજ પોતાતણું
 જાણું સ્વરૂપ ત્રણ લોકો તો, માહર શું માત્ર આ,
 ભ્યાં કોઈનો હિસાબ નહિ, ત્યા પાછનીતો વાત ક્યા.

તહારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો, ઉદ્ધારનારો પ્રભુ,
 મહાગધીનહિ અન્યપાત્ર જગમા જોતા જડે હે વિભુ

સુક્તિ મંગળસ્થાનતોય સુજને, ઇચ્છાનલક્ષ્મીતણી.
આપો સમ્યગ્ રત્ન શ્યામ જીવને, તોતૃપ્તિથાયે ધણી.

પ્રતિક્રમણ સંબંધી ઉપયોગી વિષયો.

૧ પ્રતિક્રમણનો સમય—દૈવસિક પ્રતિક્રમણનો આરંભ અર્ધ સૂર્ય દેખાતો હોય તે વખતે વંદિતુ કહેવું, અને રાઈ પ્રતિક્રમણ કર્યા બાદ દશ પડિલેકણ થાય ત્યારે સૂર્યોદય થાય એવી રીતે તેનો આરંભ કરવો. કારણવશાત્ દૈવસિય પ્રતિક્રમણ દિવસના બાર વાગ્યાથી રાત્રિના બાર વાગ્યા સુધી અને રાઈય પ્રતિક્રમણ રાત્રિના આરથી સવારના બાર વાગ્યા સુધી થાય.

૨ રાઈ પ્રતિક્રમણ મંદસ્વરે કરવું. ઉચ્ચસ્વરે બોલવાથી ગિરોળી આદિ હિસક જીવે હિસા કરવામાં પ્રવર્તે છે.

૩ પ્રતિક્રમણુ એક જણુ લાણુવે અને ખીજા માણુસો તે સૂત્રો લક્ષ્યમાં રાખી સાંભળે અથવા મનમાં લણુ. તેમ કરવાથી અર્થનુ ચિંતવન થઈ શકે છે, તથા ઉપયોગ પણ રહી શકે છે

૪ કાઉન્સિલ કરતી વખતે નાસિકાના અચ્છ ભાગ પર દૃષ્ટિ રાખવી, તેમ ન ખની શકે તે દ્વારા સ્થાપનાચાર્ય પર દૃષ્ટિ રાખવી.

૫ પ્રતિક્રમણુ કરતી વખતે દૃષ્ટિ સ્થાપનાચાર્ય પર રાખવી દૃષ્ટિને અસ્થિર રાખવાથી અથવા શૂન્ય ચિત્તે પ્રતિક્રમણુ કરવાથી અવિધિ દોષ લાગે છે, અને કરેલી ક્રિયા પ્રાય નિષ્ફળ જાય છે, માટે ઉપયોગ રાખવો.

૬ પ્રતિક્રમણુની બધી ક્રિયા પ્રમાદ રહિત-પણે કરવાની છે, માટે તે વખતે જરૂરીયાત વિના

ચરત્રજો હોય તો કટાસણા ઉપર બેસી રહેવું નહિ. પણ બનતાં સુધી કાઉન્સિલ, વંદન વિગેરે સર્વ આવશ્યક જયણાપૂર્વક ઉભા ઉભા કરવાનાં છે, શરીરે બેચેની હોય તો જ બેઠા બેઠા કરવું. પ્રતિક્રમણ શરૂ કરે ત્યાંથી છ આવશ્યક સુધી ફિક્કા ઉભા ઉભા કરવાની હોય છે, માટે કટાસણું કાઢી નાંખવું. ફક્ત વંદિત્તુ તથા છ આવશ્યકની પૂર્વે અને પછી કરવામાં આવતી ક્રિયા જ કટાસણા ઉપર બેસીને કરવાની છે.

૭. શિષ્ય તથા શ્રાવકે ગુરૂથી સાડાત્રણ હાથ દૂર રહી ક્રિયા કરવી, તેમ કરવાથી જ ગુરૂનું બહુમાન-સન્નિવાય છે. સાધ્વી તથા શ્રાવિકાએ મોહપ્રસંગ નિવારવા માટે ગુરૂથી તેર હાથ દૂર રહી ક્રિયા કરવી. તેજ પ્રમાણે સાધ્વીથી અન્ય સાધ્વી અને શ્રાવિકાઓને બહુમાનાર્થે

સાડાત્રણ હાંથ, તથા સાધ્વીથી માધુ અને શ્રાવ-
કને મોહપ્રસંગ નિવારવા માટે તેર હાથ દ્વર
રહેવાનું સમજવું. આ ઉત્કૃષ્ટ અવગ્રહ જાણવો.

૮ પ્રતિક્રમણ કેવી રીતે કરવું ? કેાઈ
પણ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ તદ્દ્રૂપ
ચિત્તવાળા થઈને, તન્મય થઈને, તદ્દ્રૂપ તીવ્ર
અધ્યવસાયવત્ થઈને, તેના અર્થમાં ઉપયોગ
રાખી, તેને જ પ્રિય માનીને તદ્દભાવનાં ભાવિત
થઈને, અન્યત્ર કેાઈ પણ સ્થાને મનને ચચળ
નહીં કરતા એક મનવાળા થઈને, ઉભયકાળ
આવશ્યક પ્રતિક્રમણ કરવું આ પ્રમાણે આવશ્યક
કરતો ભવ્ય પ્રાણી સસારસમુદ્રનો પાર પામે એ
નિશ્ચય છે.

૯ તમસ્કાય-પૌષ્ઠ કે પ્રતિક્રમણમાં લઘુશકા
કે વડીશકા નિવારવા જનાર આરાધક આત્માઓ

કામળ માથે નાખીને બહાર નીકળે છે. તેનો હેતુ એ છે કે-આકાશમાંથી અપ્કાયના જીવો વરસે છે તેની રક્ષા થાય, પરંતુ આપણા આખા અંગના સ્પર્શથી તે જીવો હણાય છે તેથી ઓઢીને જ બહાર નીકળવું જોઈએ. માત્ર કટાસણું માથે રાખવાથી ઘણા થોડા જ જીવોની જ્યણા થાય છે, તે જીવો જ્યારે એજ કટાસણું પાથરી તેના પર ખેસીએ ત્યારે પણ હણાય છે. તેથી આ બાબત પૂરતું ધ્યાન રાખવાની જરૂર છે કે, ઉનની કામળી વિગેરે ઓઢીને જ બહાર નીકળવું જોઈએ, અને તે કામળીને જ્યણાપૂર્વક એક બાજુ ઉંચી મુકી રાખવી.

૧૦ છીંક-પખખી, ચૌમાસી અને સંવત્સરી પ્રતિક્રમણમાં અતિચારની પહેલાં છીંક આવે તો એત્યવંદનથી માંડીને પ્રતિક્રમણ ફરીથી કરવું.

અને અતિચાર જોડ્યા પછી છીંડ આવે તે
 “દુષ્પ્રખખય કુમ્મખખય” ના કાઉસ્મગની
 નીચે સુજળ વિધિ કરવી

પ્રથમ ધરિયાવહી પડિકકમી “ ઇચ્છાકારેણ
 મદિસહ ભગવન્ ! છુદ્રોપદ્રવ ઓહકાવણ્ણતથ કરેમિ
 કાઉસ્મગ અત્તથમ ” કહી ચાગ લોગસ્સનો
 “ માગવગ્ગભીરા ” સુધી કાઉસ્મગ કરવો અને
 પાત્રીને નમોડહંત્વ કહી નીચેની ગાય કહેવી

સર્વેં યક્ષાન્નિજાદાયા ચે,
 વૈથાવૃત્તયકરા જિને;
 છુદ્રોપદ્રવ-સંઘાતં,
 તે કુતં દ્રાવયન્તુ નં ॥ ૧ ॥

પછી પ્રગટ એક લોગસ્સ કહીને પ્રતિક્રમ-
 ણની જાત્રીનો વિધિ કરવો

૧૧ મુહપત્તિ—એક વેંત અને ચાર અંગુલ લાંબી-પહોળી, તેમજ ચરવળો બત્રીશ અંગુલ લાંબો ચોટલે દાંડી ચોવીસ અંગુલ લાંબી, અને દશીનો ગુચ્છો આઠ અંગુલ લાંબો હોવો જોઈએ.

॥ શ્રી પોકેટ પંચ પ્રતિક્રમણ સમાપ્ત ॥

: મુદ્રક : અમરચંદ બહેચરદાસ મહેતા.
શ્રી બહાદુરસિંહજી પ્રી. પ્રેસ—પાલીતાણા.

